

การประชุมขึ้นของบรรดาบิชอปสมัยสามัญ ครั้งที่ 16

สมัยที่ 1

4 - 29 ตุลาคม 2023 นครรัฐวาติกัน

พระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกันในพันธกิจ
รายงานสรุปสังเคราะห์

บทนำ

พี่น้องชายหญิงที่รัก

“เดชะพระจิตเจ้าพระองค์เดียว เราทุกคนจึงได้รับการล้างมารวมเข้าเป็นร่างกายเดียวกัน” (1 โครินธ์ 12:13) นี่คือการประสพการณ์ที่เต็มไปด้วยความชื่นชมยินดีและการขอบพระคุณของพวกเราในการประชุมซินอดสมัยประชุมที่ 1 ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 4 - 29 ตุลาคม 2023 ในหัวข้อ “สำหรับพระศาสนจักรที่กำลังเดินไปด้วยกัน ความเป็นเอกภาพ การมีส่วนร่วม พันธกิจ” แม้ว่าเราจะมีหลากหลายของภูมิหลัง ภาษา และวัฒนธรรม แต่ด้วยพระหรรษทานแห่งศีลล้างบาปเราจึงสามารถดำเนินงานการประชุมในช่วงเวลาเหล่านี้ร่วมกันด้วยหัวใจและจิตวิญญาณที่เป็นหนึ่งเดียวกัน เราพยายามที่จะขับร้องเพลงเหมือนคณะนักร้องประสานเสียงมากมายหลายเสียงราวกับการแสดงจิตใจหนึ่งเดียว พระจิตเจ้าผู้ประทานพระพรสำหรับประสพการณ์แห่งความสมัครสมานสามัคคี พระองค์ผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถสรรสร้างขึ้นซึ่งเป็นพระพรและเป็นประจักษ์พยานในโลกที่แหลกสลายและแตกแยก

การประชุมของเราเกิดขึ้นในขณะที่สงครามทั้งเก่าและใหม่โหมกระหน่ำขึ้นในโลก พร้อมผลกระทบที่เสียหายอย่างมากตามมา ซึ่งส่งผลกระทบต่อเหยื่อมากมายจนนับไม่ถ้วน เสียงร้องของคนยากจนดังก้องกังวานในหมู่ของพวกเรา ผู้ที่ถูกบังคับให้อพยพและผู้ที่ถูกข่มขู่จากความรุนแรงของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พวกเราได้ยินเสียงร่ำไห้ของพวกเขาไม่เพียงแต่ผ่านทางสื่อมีเดียเท่านั้น แต่ยังรวมถึงเสียงของผู้คนจำนวนมากในปัจจุบันที่มีส่วนร่วมในเหตุการณ์โศกนาฏกรรมเหล่านี้เป็นการส่วนตัวไม่ว่าจะผ่านทางครอบครัวหรือจากบรรดาผู้คนของพวกเขา พวกเราทุกคนต่างรับเอาเสียงร่ำร้องนี้ไว้ในหัวใจและในการสวดภาวนาของพวกเราตลอดเวลา รู้สึกสงสัยว่าพระศาสนจักรของเราจะส่งเสริมหนทางแห่งการคืนดี ความหวัง ความยุติธรรม และสันติภาพได้อย่างไร

การประชุมของเราเกิดขึ้นที่กรุงโรม เป็นการรวมตัวกันโดยมีผู้สืบทอดตำแหน่งของท่านนักบุญเปโตร ทรงเป็นผู้ซึ่งยืนยันเราด้วยความเชื่อของเรา และสนับสนุนให้เรากล้าหาญในพันธกิจของเรา นับเป็นพระหรรษทานที่เริ่มต้นช่วงเวลาการประชุมเหล่านี้ด้วยการภาวนาตื่นเฝ้า ซึ่งได้เห็นผู้นำและตัวแทนของคริสตจักรต่าง ๆ และกลุ่มคริสตชนนิกายอื่น ๆ ร่วมกันสวดภาวนาร่วมกับสมเด็จพระสันตะปาปาที่หลุมศพของท่านนักบุญเปโตร ความสามัคคีถูกบ่มเพาะอย่างเจียบๆ ภายในพระศาสนจักรอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า พวกเรามองเห็นด้วยสายตาของเราเอง และพวกเราเป็นประจักษ์พยานถึงพระศาสนจักรนั้นด้วยความชื่นชมยินดีเป็นอย่างยิ่ง “เป็นการดีและน่าชื่นชมอย่างยิ่งที่จะอยู่ร่วมกันฉันพี่น้อง” (สดุดี 133:1)

ตามคำสั่งของพระสันตะปาปา ที่ประชุมเห็นถึงสมาชิกผู้เป็นประชากรของพระเจ้าได้มาประชุมร่วมกันและเข้าร่วมกับบรรดาบิชอป โดยบรรดาบิชอปในหมู่พวกท่านเองและร่วมกับบิชอปแห่งกรุงโรมได้แสดงให้เห็นถึงพระศาสนจักรเป็นหนึ่งเดียวกันของพระศาสนจักรต่าง ๆ บรรดาฆราวาส ผู้ที่อยู่ในชีวิตผู้ปฏิญาณตน สังฆานุกรและบาทหลวง ร่วมกับบรรดาบิชอป ได้เป็นประจักษ์พยานถึงกระบวนการที่มุ่งหมายให้ทั้งพระศาสนจักรและทุกคนในพระศาสนจักรมีส่วนร่วม การปรากฏของพวกท่านเหล่านั้นเตือนเราว่าการประชุมซินอดไม่ใช่งานแยกโดดเดี่ยว แต่เป็นภาคส่วนของการ

บูรณาการและเป็นขั้นตอนที่จำเป็นในกระบวนการก้าวไปด้วยกัน การเข้ามามีส่วนร่วมที่หลากหลายและตำแหน่งหลายตำแหน่งที่แสดงออกมาในประชุมเผยให้เห็นถึงพระศาสนจักรที่กำลังเรียนรู้ที่จะโอบรับรูปแบบการประชุมซินอดและกำลังแสวงหาหนทางอันเหมาะสมที่สุดเพื่อให้การประชุมนี้เกิดขึ้น

เป็นเวลากว่าสองปีแล้วนับตั้งแต่เราเริ่มต้นการเดินทางซึ่งนำเราไปสู่การประชุมครั้งนี้ หลังจากเปิดกระบวนการประชุมซินอดเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2021 พระศาสนจักรทั้งหมดแม้จะอยู่ในแนวทางที่ต่างกัน และระดับทวีปซึ่งผลจากการประชุมถูกบันทึกไว้ในเอกสารที่เกี่ยวข้อง ในสมัยการประชุมนี้เปิดให้พระศาสนจักรทั้งครบได้รับผลของการปรึกษาหารือนี้เพื่อที่จะได้ตรงแยกแยะหนทางที่พระจิตเจ้าทรงปรารถนาให้เราติดตามในการสวดภาวนาและการเสวนา ในส่วนระยะนี้คงดำเนินการจนถึงเดือนตุลาคม 2024 ซึ่งเป็นช่วงที่การประชุมสมัยที่ 2 จะเสร็จสิ้นเมื่อถวายรายงานแด่พระสันตะปาปา

การเดินทางทั้งหมดนี้ยังรากอยู่บนระรมประเพณีของพระศาสนจักรกำลังเกิดขึ้นภายใต้คำแนะนำของคำสั่งสอนที่เข้าใจง่าย อันที่จริง สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สองเป็นเสมือนเมล็ดพันธุ์ที่หวานลงในท้องทุ่งนาของโลกและของพระศาสนจักรแผ่นดินที่เมล็ดพันธุ์งอกเงยและเติบโตขึ้นคือชีวิตประจำวันของผู้ที่มีความเชื่อ ประสบการณ์ของพระศาสนจักรในทุกผู้ทุกคนและในวัฒนธรรม มีประจักษ์พยานแห่งความศักดิ์สิทธิ์มากมาย และแนวคิดบทไตร่ตรองของบรรดานักเทววิทยาการประชุมซินอด 2021-2024 ยังคงดั่งพลังของเมล็ดพันธุ์นั้นและพัฒนาศักยภาพนั้นต่อไป อันที่จริงแนวทางของการก้าวไปด้วยกันคือการดำเนินการตามสิ่งที่สภาสังคายนาสั่งสอนเกี่ยวกับพระศาสนจักรในฐานะแห่งธรรมล้ำลึกและประชากรของพระเจ้า ซึ่งถูกได้เรียกไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้รับศีลล้างบาปทุกคนตามกระแสเรียกของพวกเขาโดยการช่วยเหลือพวกเรา เพื่อสร้างความเข้าใจให้ดีขึ้นแลดำเนินชีวิตปฏิบัติตามพระวรสารในแง่ที่ถือเป็นการปฏิบัติที่แท้จริงตามแนวทางของสภาสังคายนาต่อไป ยึดเวลาการแห่งแรงบันดาลใจ และเสริมกำลังพลังแห่งการเป็นประกาศสำหรับโลกยุคปัจจุบัน

หลังจากทำงานกันมาหนึ่งเดือน ขณะนี้พระเจ้าทรงเรียกเราให้กลับไปพระศาสนจักรท้องถิ่นของพวกเราเพื่อมอบผลงานของพวกเราให้กับทุกท่านและร่วมเดินทางต่อไปด้วยกัน ณ กรุงโรมพวกเรามีจำนวนไม่มาก แต่จุดประสงค์ของหนทางของการก้าวเดินไปด้วยกันตามที่พระสันตะปาปาทรงเรียกคือให้ผู้รับศีลล้างบาปทุกคนมีได้ส่วนร่วมกัน พวกเราปรารถนาอย่างแรงกล้าให้สิ่งนี้เกิดขึ้นและต้องการอุทิศตนเพื่อให้สิ่งเหล่านี้เป็นไปได้ ในรายงานสรุปรวบรวมนี้ พวกเราได้รวบรวมองค์ประกอบหลักที่ปรากฏขึ้นในบทสนทนา การสวดภาวนา และการอภิปรายร่วมกันให้เห็นเด่นชัดตลอดช่วงวันเวลาเหล่านี้ เรื่องราวส่วนตัวของพวกเราจะเสริมการสรุปสังเคราะห์รวบรวมนี้ด้วยประสบการณ์ชีวิตซึ่งไม่มีเอกสารใดสามารถรวบรวมได้เพียงพอ ดังนั้นพวกเราจะสามารถเป็นประจักษ์พยานถึงความสมบูรณ์ของประสบการณ์ของเราในการรับฟัง ในความเจียม ในการแบ่งปัน และในการสวดภาวนา พวกเราจะแบ่งปันด้วยว่าไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะรับฟังแนวคิดที่แตกต่าง โดยไม่ยอมแพ้ต่อการผจญที่จะตอบโต้แสดงความคิดเห็นออกมาทันที หรือนำเสนอแต่ผลงานของตนเองให้เป็นของขวัญสำหรับผู้อื่น โดยที่ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ดีที่สุดหรือคำตอบที่แน่นอน อย่างไรก็ตามพระพรของท่านของ

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงได้นำเราบรรลุมวลวัตถุประสงคฺนี้ ถึงแม้จะมีข้อจำกัด และนี่ทำให้เราได้รับประสบการณ์ที่แท้จริงของการก้าวเดินไปด้วยกัน เมื่อได้ฝึกฝน เราก็จะเข้าใจอย่างดีขึ้นและเข้าใจถึงคุณค่าของการก้าวไปด้วยกัน

ในความเป็นจริงตามที่พวกเราเข้าใจว่าการเดินร่วมกันไปด้วยกันในฐานะผู้ที่รับศีลล้างบาป ในความสามารถพิเศษ กระแสเรียก และพันธกิจที่หลากหลายนั้นมีความสำคัญไม่เพียงแต่สำหรับกลุ่มชุมชนของพวกเราเท่านั้น แต่ยังมี ความสำคัญต่อโลกด้วย ความสามัคคีของประกาศข่าวดีเป็นเหมือนตะเกียงที่ไม่เอามาวางไว้ได้ถึง แต่ยอมตั้งไว้บนเชิง ตะเกียง จะได้ส่องสว่างแก่ทุกคนในบ้าน (เทียบ มัทธิว 5:15) โลกต้องการคำประกาศยืนยันแบบนี้มากขึ้นกว่าเดิม ใน ฐานะศิษย์ของพระเยซูเจ้า เราไม่สามารถหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบในการดำเนินชีวิตและ แบ่งปันความรักและความ อ่อนโยนของพระเจ้าไปยังมนุษยชาติที่ได้รับบาดเจ็บ

งานของการสมัชชาของประชุมครั้งนี้ได้ดำเนินการตาม ‘แผนงาน’ ที่กำหนดไว้ในคู่มือแนวทางเพื่อเตรียมการประชุม (Instrumentum laboris) โดยที่ประชุมสามารถไตร่ตรองถึงเครื่องหมายที่มีลักษณะเฉพาะของพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันและความเคลื่อนไหวของความเป็นเอกภาพ พันธกิจ และการมีส่วนร่วมที่รวบรวมอยู่ในคู่มือนี้ พวกเราสามารถหารือถึงข้อดีของประเด็นต่างๆ ระบุประเด็นที่ต้องการการศึกษาในเชิงลึก และนำเสนอข้อข้อเสนอเบื้องต้น ในแนวทางของความคืบหน้า รายงานสรุปสังเคราะห์จะไม่ทำซ้ำหรือทำซ้ำในเนื้อหาของคู่มือแนวทางเพื่อเตรียมการประชุม (Instrumentum laboris) ทั้งหมด แต่เป็นการกระตุ้นส่งเสริมใหม่ ๆ ให้กับคำถามและประเด็นที่พวกเราถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ และนี่ก็ไม่ใช่เอกสารฉบับสุดท้าย (a final document) แต่เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการไตร่ตรองแยกแยะอย่างต่อเนือง

รายงานสรุปสังเคราะห์นี้มีโครงสร้างสามภาค ภาคแรกเป็น “โฉมหน้าของพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน” โดยนำเสนอแนวปฏิบัติและความเข้าใจเกี่ยวกับการก้าวเดินไปด้วยกันและรากฐานรองรับทางเทววิทยา ณ ที่นี้ นำเสนอเป็นอันดับแรกและสำคัญที่สุดในฐานะประสบการณ์ทางฝ่ายจิตที่เกิดจากการรำพึงไตร่ตรองในเรื่องของพระตรีเอกานุภาพ และเผยแสดงโดยการสื่อสารถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันและความหลากหลายในพระศาสนจักร ภาคที่สอง มีชื่อว่า “ทุกคนเป็นสานุศิษย์ ทุกคนเป็นธรรมทูต” โดยเกี่ยวข้องกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักรตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขาที่มีต่อกันและกัน ในภาคนี้การก้าวเดินไปด้วยกันนำเสนอเป็นการเดินทางร่วมกันของประชากรของพระเจ้าและเป็นเสวนาที่ประสบผลสำเร็จระหว่างจิตตารมณ์และงานอภิบาลเพื่อรับใช้ในการมาถึงของพระอาณาจักร ภาคที่สาม มีชื่อว่า “ถักทอสานสายสัมพันธ์ สรรสร้างชุมชน” ณ ที่นี้ การก้าวเดินไปด้วยกันคือการนำเสนอส่วนใหญ่เป็นชุดของกระบวนการและเป็นเครือข่ายขององค์กรที่ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนระหว่างพระศาสนจักรและการเสวนากับโลก

ในแต่ละบทของทั้งสามภาคนี้ จะรวบรวมจุดบรรจบของความแตกต่าง เรื่องที่ต้องพิจารณา และข้อเสนอก่ที่เกิดจากบทสนทนา จุดบรรจบของความแตกต่างระบุจุดเฉพาะที่ได้ไตร่ตรองทิศทางคล้ายกันกับแผนที่ช่วยให้เราหาหนทางของพวกเรา เรื่องที่ต้องพิจารณาสรุปประเด็นที่จำเป็นต้องทำให้ความเข้าใจของเราลึกซึ้งยิ่งขึ้นทั้งในด้านการอภิบาล ด้าน

เทววิทยา และด้านกฎหมายพระศาสนจักร เป็นเสมือนการอยู่บนทางแยกที่เราต้องหยุดชั่วคราวเพื่อที่เราจะได้เข้าใจทิศทางที่จำเป็นจะต้องนำมาใช้ให้ดีขึ้น ข้อเสนอแนะบางข้อที่เป็นไปได้ที่สามารถนำมาใช้ได้ บางข้อก็เสนอแนะ บางข้อก็แนะนำ บางข้อก็ร้องขอความแน่วแน่นมั่นคงและความมุ่งมั่นตั้งใจ

ในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า การประชุมสภาบิชอปคาทอลิกและโครงสร้างลำดับฐานานุกรมของพระศาสนจักรคาทอลิกทางตะวันออกซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างพระศาสนจักรท้องถิ่นกับสำนักเลขาธิการของซินอดจะมีบทบาทสำคัญในบทไตร่ตรองที่กำลังพัฒนาอยู่ของพวกเรา จากจุดเริ่มต้นพวกเขาถูกเรียกให้มุ่งเน้นไปที่คำถามและข้อเสนอที่ถือว่าเร่งด่วนที่สุด พวกเขาถูกเรียกร้องให้ส่งเสริมในประเด็นที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นทั้งในด้านการอภิบาลและในด้านเทววิทยา และแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายพระศาสนจักร

พวกเรามีความปรารถนาอยู่ในใจว่าบรรยากาศของการรับฟังซึ่งกันและกัน และการเสวนาอย่างจริงจังที่พวกเราประสบระหว่างช่วงวันเวลาทำงานร่วมกันในกรุงโรมนี้ จะแผ่กระจายไปในชุมชนของพวกเราและทั่วโลก เพื่อให้รับใช้แห่งการเจริญเติบโตของเมล็ดพันธุ์อันดีงามแห่งพระอาณาจักรของพระเจ้า

ภาคที่ 1

โฉมหน้าของพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน

1. การก้าวเดินไปด้วยกัน : ประสบการณ์และความเข้าใจ

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) เราต้อนรับคำเชื่อเชิญให้เห็นถึงมิติแห่งการก้าวเดินไปด้วยกันของพระศาสนจักรด้วยความตระหนักรู้ใหม่ การปฏิบัติของซินอดได้รับการรับรองในพันธสัญญาใหม่และพระศาสนจักรยุคแรกเริ่ม โดยใช้รูปแบบทางประวัติศาสตร์โดยเฉพาะในพระศาสนจักรต่าง ๆ และธรรมเนียมที่แตกต่างกัน สภาสังคายนาว่าติกันครั้งที่สอง “พัฒนาให้ทันสมัย” แนวทางการปฏิบัตินี้และสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสได้ทรงสนับสนุนพระศาสนจักรให้มีการรื้อฟื้นกันอีกครั้ง การประชุมซินอดปี 2021-2024 เป็นส่วนหนึ่งของการรื้อฟื้นนี้ โดยวิธีนี้ ประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าได้ค้นพบว่าหนทางการประชุมซินอดคือ ความเจียม การสวดภาวนา การรับฟัง และการสนทนาที่ยังรากลงในพระวาจาของพระเจ้าและด้วยความชื่นชมยินดี ถ้าหากต้องเผชิญกับความเจ็บปวดในบางครั้งก็จะนำไปสู่การตระหนักรู้ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นว่าพวกเราทุกคนเป็นพี่น้องกันในพระคริสต์เจ้า ผลลัพธ์อันล้ำค่าของกระบวนการนี้คือการรับรู้อย่างเต็มเปี่ยมถึงตัวตนของเราในฐานะประชากรของพระเจ้า ซึ่งแต่ละคนมีศักดิ์ศรีที่ได้มาจากศีลล้างบาป และแต่ละคนถูกเรียกให้มารับผิดชอบร่วมกันในหน้าที่ที่แตกต่างกัน สำหรับพันธกิจแห่งการประกาศข่าวดีร่วมกัน
- b) กระบวนการนี้ได้รื้อฟื้นประสบการณ์และความปรารถนาของพวกเราสำหรับพระศาสนจักรในฐานะบ้านและครอบครัวของพระเจ้า พระศาสนจักรที่อยู่ใกล้ชิดกับชีวิตของประชากรของพระองค์ มีระบบระเบียบทางการที่น้อยลง และมีความสัมพันธ์กันเพิ่มมากขึ้น คำว่า “การประชุมซินอด” และ “การก้าวเดินไปด้วยกัน” มีความเกี่ยวข้องกันด้วยประสบการณ์และความปรารถนานี้ โดยนำเสนอความเข้าใจที่จะต้องมีการอธิบายเพิ่มเติม นี้คือพระศาสนจักรที่บรรดาเยาวยาวชนนั้นปรารถนาถึงโดยประกาศขึ้นครั้งแรกในปี 2018 เนื่องในโอกาสการประชุมซินอดของเยาวยาวชน
- c) ลักษณะการประชุมได้ดำเนินไปในหอประชุมเปาโลที่ 6 รวมถึงการนั่งประชุมของผู้เข้าร่วมประชุมในกลุ่มเล็กๆ ที่จัดเป็นโต๊ะกลม ได้รับการเปรียบสำหรับบางวัฒนธรรมกับภาพลักษณ์ของงานวิวาหมงคลสมรสตามพระคัมภีร์ (วิวรณ์ 19:9) สิ่งนี้เป็นที่เข้าใจได้ตามสัญลักษณ์ของหนทางการเป็นพระศาสนจักรและภาพลักษณ์ของศีลมหาสนิทซึ่งเป็นบ่อเกิดและจุดสูงสุดของการก้าวเดินไปด้วยกันโดยมีพระวาจาของพระเจ้าเป็นศูนย์กลาง ในพระศาสนจักรที่ดำเนินชีวิตแบบก้าวเดินไปด้วยกันโดยอาจมีความแตกต่างของวัฒนธรรม ภาษา พิธีกรรม

วิธีการของกระบวนการคิด และความเป็นจริงที่สามารถมีส่วนร่วมกันและกัน และเกิดผลในการแสวงหาการ
แนะนำขององค์พระจิตเจ้าอย่างแท้จริง

- d) ในท่ามกลางพวกเรา มีพี่น้องชายหญิงมาจากกลุ่มคนที่ทุกข์ทรมานจากสงคราม การเป็นมรณสักขี การถูกข่ม
เหง และความอดอยาก ชะตากรรมของประชาชนของพวกเขาซึ่งไม่สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการประชุมซี
นอดได้มากเท่าไร อย่างไรก็ตามการได้เข้าสู่ช่วงเวลาแห่งการสนทนาของเราและการสวดภาวนา ทำให้เรารู้สึก
ถึงการมีส่วนร่วมกับพวกเขาอย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น และความมุ่งมั่นตั้งใจของพวกเราที่จะเป็นผู้สร้างสันติภาพ
- e) ที่ประชุมกล่าวถึงความหวัง การเยียวยา การคืนดี และการฟื้นฟูความไว้วางใจท่ามกลางพระพรมากมายที่พระ
จิตเจ้าทรงประทานให้กับพระศาสนจักรในระหว่างกระบวนการประชุมซินอดนี้ การเปิดใจรับฟังและร่วมอยู่
เคียงข้าง รวมถึงผู้ที่ได้รับความทุกข์ทรมานจากการถูกล่วงละเมิดและความเจ็บปวดใน พระศาสนจักรได้ทำให้
ปรากฏเห็นขึ้นจากหลายคนที่รู้สึกว่ามีคนไม่เห็นพวกเขามานานแล้ว การเดินทางอันยาวนานสู่การคืนดีและ
ความยุติธรรม รวมถึงการจัดการกับเงื่อนไขเชิงโครงสร้างที่สนับสนุนการล่วงละเมิดดังกล่าวที่ยังคงอยู่เบื้องหน้า
เรา และเรียกร้องให้มีความสำนึกผิดอย่างเป็นทางการ
- f) เรารู้ว่า “การก้าวเดินไปด้วยกัน” เป็นคำที่ไม่คุ้นเคยสำหรับสมาชิกจำนวนมากในประชากรของพระเจ้า ทำให้
เกิดความสับสนและความกังวลแก่บางคน ท่ามกลางความกลัวที่แสดงออกมาคือ การกลัวถึงคำสั่งสอนของ
พระศาสนจักรจะเปลี่ยนไป ทำให้เราละทิ้งอัครสาวก ความเชื่อของบรรพบุรุษของเรา และในการทำเช่นนั้นจะ
ไม่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ที่หิวโหยและกระหายพระเจ้าในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามเรามั่นใจว่าการก้าว
เดินไปด้วยกันเป็นการแสดงออกถึงธรรมประเพณีที่มีพลังและมีชีวิตชีวาอยู่
- g) โดยปราศจากการเพิกเฉยถึงความสำคัญของระบอบประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ทรงตอบสนองต่อข้อกังวลที่บางคนแสดงออกมาว่าการประชุมซินอดอาจกลายเป็นกลุ่มที่พิจารณาโดยใช้เสียง
ข้างมากซึ่งถูกละเลยต่อเอกลักษณ์เฉพาะของพระศาสนจักรและเรื่องฝ่ายจิต ซึ่งเป็นอันตรายต่อธรรมชาติของ
พระศาสนจักรที่มีลำดับฐานานุกรม ซึ่งชัดเจนว่าบางคนกลัวว่าจะถูกบังคับให้เปลี่ยนแปลง บางคนกลัวว่าจะไม่
มีอะไรเปลี่ยนแปลงเลย หรือจะมีความกล้าเพียงเล็กน้อยที่จะก้าวเดินตามด้วยจิตใจสงบในธรรมประเพณีอันมี
ชีวิตชีวา นอกจากนี้ ความงุนงงและการต่อต้านบางครั้งอาจปกปิดความกลัวของการสูญเสียอำนาจและสิทธิ
พิเศษที่ได้รับจากอำนาจนั้น อย่างไรก็ตาม ในทุกบริบททางวัฒนธรรม คำว่า “ซินอด” และ “การก้าวเดินไป
ด้วยกัน” กล่าวถึงรูปแบบหนึ่งของการเป็นพระศาสนจักรที่ผสมผสานความเป็นเอกภาพ พันธกิจ และการมี
ส่วนร่วม ตัวอย่างคือ สภาบิชอปคาทอลิกแห่งอเมริกา (CEAMA) ซึ่งเป็นผลจากกระบวนการเป็นธรรมทูตแพร่
ธรรมร่วมกันในภูมิภาคนั้น
- h) ในความหมายที่กว้างที่สุด การก้าวเดินไปด้วยกันสามารถเข้าใจได้ในขณะที่คริสตชนดำเนินชีวิตร่วมกับพระ
คริสตเจ้ามุ่งไปสู่พระอาณาจักรพร้อมกับมวลมนุษยชาติ เป็นการกำหนดทิศทางที่มุ่งสู่พันธกิจ และการ
ดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการร่วมมือในที่ประชุมในแต่ละระดับของชีวิตพระศาสนจักร ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับ
ฟังซึ่งกันและกัน การเสวนา การไตร่ตรองแยกแยะของชุมชน และการสร้างฉันทามติที่การแสดงออกว่าองค์
พระคริสตเจ้าทรงปรากฏอยู่ในพระจิตเจ้า แต่ละคนตัดสินใจตามความรับผิดชอบของตน

- i) ผ่านทางประสบการณ์และการพบปะกัน พวกเราได้เติบโตร่วมกันในความตระหนักรู้นี้ โดยสรุป ตั้งแต่วันแรก ๆ ที่ประชุมพบว่าตัวเองถูกหล่อหลอมด้วยความเชื่อมั่นสองประการได้แก่ ประการแรกคือประสบการณ์ที่เราแบ่งปันตลอดหลายปีที่ผ่านมาเป็นของคริสตชนอย่างแท้จริง และควรได้รับการยอมรับในความมั่งคั่งและความลึกซึ้งนั้น ประการที่สองคือ คำว่า "การประชุมซินอด" และ "การก้าวเดินไปด้วยกัน" เรียกกร้องการชี้แจงที่แม่นยำมากขึ้นเกี่ยวกับระดับความหมายในวัฒนธรรมต่าง ๆ ข้อตกลงที่สำคัญปรากฏว่าด้วยการชี้แจงนั้นมีความจำเป็น การก้าวเดินไปด้วยกันแสดงให้เห็นถึงอนาคตของพระศาสนจักร

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- j) จากงานการไตร่ตรองที่ดำเนินการไปแล้ว มีความจำเป็นต้องชี้แจงความหมายของการก้าวเดินไปด้วยกันในระดับต่าง ๆ ในด้านการอภิบาล ทางเทววิทยา และกฎหมายพระศาสนจักร ซึ่งจะช่วยเหลือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงถึงแนวคิดฟังกูลุมครือ หรือกว้างเกินไป หรือปรากฏเป็นความนิยมชั่วคราว หรือเป็นแฟชั่น โดยช่วยให้เราสามารถเสนอความเข้าใจที่กว้างขวางเกี่ยวกับการก้าวเดินไปพร้อมกับการอธิบายให้ลึกซึ้งและกระจ่างยิ่งขึ้นในทางเทววิทยา ในทำนองเดียวกัน มีความจำเป็นต้องชี้แจงความสัมพันธ์ระหว่างการก้าวเดินไปด้วยกัน และการเป็นเอกภาพ และระหว่างการก้าวเดินไปด้วยกัน กับการร่วมงานเป็นหมู่คณะ
- k) มีความปรารถนาที่จะเสริมสร้างความเข้าใจและความซาบซึ้งในความแตกต่างในการปฏิบัติและความเข้าใจในการก้าวเดินไปด้วยกัน ระหว่างธรรมเนียมประเพณีของคริสตศาสนาทางตะวันออกและธรรมเนียมประเพณีคริสตศาสนาทางละติน รวมถึงในกระบวนการประชุมซินอดที่ยังคงดำเนินอยู่ต่อไป โดยการส่งเสริมการพบปะเสวนาระหว่างพวกเขา
- l) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแสดงออกต่างๆ ของชีวิตการประชุมซินอดในบริบททางวัฒนธรรมที่ผู้คนเคยชินกับการเดินทางร่วมกันในฐานะชุมชนและในที่เป็นปัจเจกบุคคลไม่ได้หยั่งรากลึกควรได้รับการพิจารณาเพื่อการไตร่ตรองที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ด้วยหนทางนี้การปฏิบัติของการประชุมซินอดมีส่วนสำคัญในการตอบสนองเชิงประกาศสอนตักเตือนของพระศาสนจักรต่อ การเป็นปัจเจกบุคคลทำให้ผู้คนหันกลับมาหาแต่ตนเอง ประชาณิยมที่แบ่งแยก และโลกาภิวัตน์ที่มีลักษณะถูกกลืนกินกันและราบเป็นหน้ากลอง แม้ว่าไม่ได้แก้ปัญหาลำนี้ แต่กระนั้นก็ให้ทางเลือกอื่นในการดำรงอยู่และการดำเนินในยุคของพวกเรา โดยบูรณาการจากหลากหลายมุมมอง ซึ่งเป็นทางเลือกที่มีความหวัง ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการวินิจฉัยและการให้ความกระจ่างเพิ่มเติม

ข้อเสนอ

- m) ความมั่งคั่งและความลึกซึ้งของกระบวนการประชุมซินอดบ่งบอกถึงคุณค่าของการขยายการมีส่วนร่วม และการเอาชนะอุปสรรคในการมีส่วนร่วมที่เกิดขึ้นจนถึง ณ ขณะนี้
- n) มีความจำเป็นต้องหาวิธีให้ผู้รับศีลบวช (สังฆานุกร บาทหลวง บิชอป) มีส่วนร่วมมากขึ้นในกระบวนการประชุมซินอดในปีหน้า พระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันจะเกิดขึ้นไม่ได้หากปราศจากเสียง ประสบการณ์ หรือการ

สนับสนุนของพวกท่านเหล่านั้น พวกเราจำเป็นต้องเข้าใจได้ดีขึ้นว่าอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้บางคนถึงรู้สึกต่อต้านกระบวนการของซินอด

- o) วัฒนธรรมการประชุมซินอดจำเป็นต้องมีความเชื่อมโยงระหว่างช่วงวัยต่าง ๆ มากขึ้น โดยมีพื้นที่สำหรับบรรดาเยาวชนที่จะกล่าวพูดได้อย่างอิสระเพื่อตนเอง ภายในครอบครัวของพวกเขา และกับมิตรสหาย และคุณพ่อเจ้าอาวาสของพวกเขา รวมถึงการพูดคุยผ่านช่องทางดิจิทัล
- p) ที่ประชุมเสนอการส่งเสริมความเข้าใจเชิงลึกด้านเทววิทยาของคำศัพท์และแนวความคิดเกี่ยวกับความเข้าใจและการดำเนินการปฏิบัติการก้าวเดินไปด้วยกันก่อนการประชุมซินอดสมัยที่สอง โดยอาศัยมรดกอันมั่งคั่งของการศึกษาค้นคว้านับตั้งแต่สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเอกสารของ คณะกรรมการเทววิทยานานาชาติว่าด้วย การก้าวเดินไปด้วยกัน (Synodality) ในชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักร (2018) และ จิตสำนึกในความเชื่อ (Sensus fidei) ในชีวิตของพระศาสนจักร (2014)
- q) ความหมายในข้อบัญญัติของกฎหมายพระศาสนจักรของการก้าวเดินไปด้วยกันต้องมีการชี้แจงที่คล้ายคลึงกันสำหรับเรื่องเหล่านี้พวกเราขอเสนอคณะกรรมการพิเศษระหว่างทวีปที่ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเทววิทยาและด้านกฎหมายพระศาสนจักรก่อนการประชุมซินอดสมัยที่สอง
- r) ท้ายที่สุดนี้ จำเป็นต้องมีการแก้ไขประมวลกฎหมายพระศาสนจักรคาทอลิก และประมวลกฎหมายพระศาสนจักรตะวันออกให้กว้างขึ้น ดังนั้นจึงแนะนำให้มีการศึกษาเบื้องต้น

2. รวมตัวกันและถูกส่งโดยพระตรีเอกภาพ

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) ตามคำสั่งสอนของสภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง พระศาสนจักรคือ “ประชากรที่รวมตัวขึ้นจากเอกภาพของพระบิดา และพระบุตร และพระจิต” (LG 4) โดยพระบิดาผ่านทางพันธกิจของพระบุตรและพระพรของพระจิตเจ้า เกี่ยวข้องกับเราในพลังแห่งความกระตือรือร้นของความเป็นเอกภาพและพันธกิจที่ขับเคลื่อนเราจาก “ฉัน” ไปสู่ “เรา” และเพื่อให้เราได้รับใช้โลก การก้าวเดินไปด้วยกันแปลเปลี่ยนพลังแห่งพระตรีเอกภาพซึ่งพระเจ้าเสด็จมาเพื่อพบปะกับมนุษยชาติในทัศนคติทางฝ่ายจิตและกระบวนการของพระศาสนจักร เพื่อให้สิ่งนี้เกิดขึ้น จำเป็นสำหรับผู้รับศีลล้างบาปทุกคนที่จะมอบตัวให้กับการฝึกฝนปฏิบัติใน กระแสเรียก พระพรพิเศษ และพันธกิจของพวกเขา ด้วยหนทางนี้เท่านั้นที่พระศาสนจักรจะกลายเป็น “การสนทนา” กันอย่างแท้จริง (เทียบ *Ecclesiam suam* 67) กับภายในพระศาสนจักรเองและกับโลก ก้าวเดินเคียงบ่าเคียงไหล่กับมนุษย์ทุกคนตามแบบฉบับของพระเยซูเจ้า
- b) นับตั้งแต่เริ่มต้น การเดินทางก้าวไปด้วยกันของพระศาสนจักรมุ่งเน้นไปที่พระอาณาจักร ซึ่งจะสำเร็จอย่างสมบูรณ์เมื่อพระเจ้าทรงประทับอยู่ในทุกสิ่งทุกอย่าง การเป็นประจักษ์พยานถึงความเป็นพี่น้องกันของพระศาสนกรและการอุทิศตนของธรรมทูตในการรับใช้ผู้ที่ต่ำต้อยที่สุดจะไม่มีทางเทียบได้กับธรรมล้ำลึกที่พวกเขาเป็น

เสมือนเครื่องหมายและเครื่องมืออีกด้วย พระศาสนจักรไม่ได้ไต่ตรงถึงโครงสร้างของซินอดเพื่อวางตัวเองเป็นศูนย์กลางของการป่าวประกาศ แต่เพื่อให้บรรลุผลดีที่สุด แม้จะไม่สมบูรณ์ตามทฤษฎีก็ตาม แต่เพื่อการรับใช้ของพระศาสนจักรจนถึงการเสด็จมาถึงของพระอาณาจักร

- c) การรื้อฟื้นของชุมชนคริสตชนเป็นไปได้โดยการยอมรับความสำคัญสูงสุดของพระพรชทานเท่านั้น หากขาดความลึกซึ้งทางฝ่ายจิต การก้าวเดินไปด้วยกันยังคงเป็นสิ่งสวยงาม อย่างไรก็ตาม สิ่งที่เราถูกเรียกร้องให้กระทำนั้นไม่เพียงแต่แปลเปลี่ยนกระบวนการของชุมชนซึ่งเป็นประสบการณ์ทางฝ่ายจิตที่ได้รับจากที่อื่นเท่านั้น แต่ยังมีความลึกซึ้งที่สัมผัสประสบการณ์มากขึ้นเพื่อที่ว่าความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเป็นสถานที่และรูปแบบของการพบปะกันอย่างแท้จริงกับพระเจ้า ในส่วนนี้ ในขณะที่ตั้งเอามรดกทางฝ่ายจิตอันมั่งคั่งของธรรมประเพณีมาใช้ นั้น มุมมองของการก้าวไปด้วยกันยังช่วยให้รื้อฟื้นรูปแบบของมรดกนั้นอีกด้วย จากการภาวนาที่เปิดให้มีส่วนร่วม มีการไต่ตรงแยกแยะในการชีวิตร่วมกัน และพลังแห่งการเป็นธรรมทูตที่เกิดขึ้นในระหว่างการแบ่งปันและการแผ่ขยายการรับใช้
- d) การสนทนาในองค์พระจิตเจ้าเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การรับฟังอย่างแท้จริงถึงแม้จะมีข้อจำกัด เพื่อไต่ตรงแยกแยะสิ่งที่พระจิตเจ้าตรัสกับพระศาสนจักรต่างๆ การดำเนินการดังกล่าวนี้ทำให้เกิดความชื่นชมยินดี ความยำเกรงและการขอบพระคุณ และได้รับประสบการณ์ว่าเป็นหนทางทางแห่งการฟื้นฟูที่เปลี่ยนแปลงของตัวบุคคล ของกลุ่ม และพระศาสนจักร คำว่า “การสนทนา” เป็นการแสดงออกมากกว่าเพียงการพูดคุย แต่เป็นผสมผสานความคิดและความรู้สึก สร้างพื้นที่สำคัญร่วมกัน ดังนั้นเราสามารถกล่าวได้ว่าการเปลี่ยนแปลงกลับใจกำลังเกิดขึ้นอยู่ในการสนทนา นี่คือความเป็นจริงทางมานุษยวิทยาที่พบได้ในผู้คนและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันซึ่งรวมตัวกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเพื่อดำเนินการและตัดสินใจเรื่องที่สำคัญต่อชุมชน พระพรชทานนำประสบการณ์ของมนุษย์นี้มาสู่การผลิออกดอกผล การสนทนา “ในพระจิตเจ้า” หมายถึงการดำเนินชีวิตตามประสบการณ์ของการแบ่งปันในแนวทางแห่งความเชื่อ และการแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าในบรรยากาศการประกาศข่าวดีอย่างแท้จริง ซึ่งสามารถได้ยินเสียงของพระจิตเจ้าได้อย่างไม่ผิดเพี้ยน
- e) เนื่องจากการก้าวเดินไปด้วยกันได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติพันธกิจ ชุมชนหมู่คริสตชนจึงต้องเข้าสู่ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับศาสนา ความเชื่อมั่น และวัฒนธรรมอื่น ๆ ในด้านหนึ่งจึงหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่มีการอ้างอิงแต่ตนเองและสัญชาติญาณของตนเอง และในอีกด้านหนึ่ง มีความเสี่ยงของการสูญเสียอัตลักษณ์ของตนเอง ตามเหตุผลของการสนทนาเป็นการแสดงออกในการเรียนรู้ร่วมกันและการเดินทางร่วมกัน ซึ่งจะต้องมาเพื่อกำหนดลักษณะของการประกาศข่าวดี การรับใช้ผู้ที่ประสบปัญหาความยากจน การดูแลโลกที่เป็นบ้านร่วมกันของเรา และการค้นคว้าทางเทววิทยา

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- f) เพื่อทำให้เกิดการรับฟังพระประสงค์ของพระบิดาได้อย่างแท้จริง ดูเหมือนว่าจำเป็นต้องทำให้เกณฑ์การไต่ตรงแยกแยะของพระศาสนจักรลึกซึ้งยิ่งขึ้นได้จากมุมมองทางเทววิทยา เพื่อที่การอ้างอิงถึงเสรีภาพและ

ความใหม่ของพระจิตเจ้าจะร่วมประสานอย่างเหมาะสมกับข้อเท็จจริงที่ว่าพระเยซูคริสต์เจ้าเสด็จมา “ครั้งเดียวโดยมีผลตลอดไป” (ฮีบรู 10:10) ก่อนอื่นใดหมายถึงการระบุดความสัมพันธ์ระหว่างการรับฟังพระวาจาของพระเจ้าที่กล่าวในพระคัมภีร์ การรับรองธรรมประเพณีและคำสั่งสอนของพระศาสนจักร และการอ่านคำตักเตือนจากเครื่องหมายของกาลเวลา

- g) ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมวิสัยทัศน์ทางมานุษยวิทยาและทางชีวิตจิตที่สามารถบูรณาการและไม่เพียงแต่วางไว้เคียงกันในมิติทางปัญญาและทางอารมณ์ของประสบการณ์แห่งความเชื่อ เอาชนะแนวความคิดทั้งหมดที่จะลดทอนความเชื่อและแนวคิดเรื่องวินัยระหว่างเหตุผลและความรู้สึก
- h) สิ่งสำคัญคือต้องอธิบายให้ชัดเจนว่าการสนทนาในพระจิตเจ้าสามารถผสมผสานการมีส่วนร่วมของความคิดทางเทววิทยา และมนุษยวิทยา และสังคมวิทยา ควบคู่ไปกับรูปแบบอื่น ๆ ของการไตร่ตรองแยกแยะของพระศาสนจักรที่ใช้เช่นแนวทาง “การมองเห็น การตัดสิน ลงมือกระทำ” (see, judge, ac) หรือขั้นตอนของ “การตระหนักรู้ การตีความ การเลือก” (recognize, interpret, choose)
- i) การสนับสนุนจาก *Lectio Divina* และแนวทางการปฏิบัติฝ่ายจิตที่แตกต่างกันทั้งในอดีตและปัจจุบันสามารถเสนอให้การไตร่ตรองแยกแยะซึ่งควรได้รับการพัฒนา แท้จริงแล้ว เป็นการเหมาะสมที่จะให้ความสำคัญกับรูปแบบและแนวทาง วิธีการและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ มากมาย ที่พระจิตเจ้าได้ทรงแนะนำไว้ตลอดหลายศตวรรษ และนั่นเป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางฝ่ายจิตของพระศาสนจักร

ข้อเสนอ

- j) มีการเสนอว่าพระศาสนจักรควรทดลองและปรับการสนทนาในพระจิตเจ้าและรูปแบบอื่น ๆ ของการไตร่ตรองแยกแยะในแนวทางที่พวกเขาอาจพิจารณาถึงเอาประเพณีทางฝ่ายจิตที่มีมากมาย โดยเกี่ยวข้องกับความจำเป็นและวัฒนธรรมในบริบทของพวกเขาอย่างเหมาะสม รูปแบบที่เหมาะสมของการเดินข้างไปด้วยกันสามารถเอื้อต่อการปฏิบัตินี้ได้ช่วยให้เข้าใจความเป็นเหตุผลและเอาชนะการต่อต้านที่อาจเป็นไปได้
- k) พระศาสนจักรท้องถิ่นแต่ละแห่งได้รับการสนับสนุนให้เตรียมคนที่เหมาะสมซึ่งได้รับการฝึกฝนมาเพื่ออำนวยความสะดวกและคอยติดตามกระบวนการไตร่ตรองแยกแยะของพระศาสนจักร
- l) เพื่อที่จะให้ความกระจ่างแก่ชีวิตพระศาสนจักร การฝึกไตร่ตรองแยกแยะสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในพื้นที่งานอภิบาล ในลักษณะที่เหมาะสมตามบริบท สิ่งนี้จะทำให้สามารถรับรู้ถึงพระพรพิเศษที่มีอยู่ในชุมชนได้ง่ายขึ้น เพื่อมอบหมายงานและพันธกิจอย่างชาญฉลาด ที่นอกเหนือไปจากการวางแผนการทำกิจกรรมแล้ว เราจะสามารถวางแผนงานการอภิบาลโดยอาศัยแสงสว่างแห่งพระจิตเจ้าได้

3. การเข้าสู่ชุมชนแห่งความเชื่อ: การเข้ามาเป็นคริสตชน

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) การเข้ามาเป็นคริสตชนคือการเดินทางที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงแนะนำเราให้รู้จักกับความเชื่อแห่งปัสกาและนำเราเข้าสู่ความเป็นหนึ่งเดียวในตรีเอกานุภาพและเอกภาพของพระศาสนจักรผ่านทางพันธกิจของพระศาสนจักร การเดินทางครั้งนี้มีหลากหลายรูปแบบโดยขึ้นอยู่กับอายุที่ก้าวดำเนินไปและการเน้นที่แตกต่างกันของลักษณะของธรรมประเพณีตะวันออกและตะวันตก อย่างไรก็ตาม การฟังพระวาจาและการกลับใจของชีวิต การเฉลิมฉลองพิธีกรรม และการเข้าไปอยู่ในชุมชนและพันธกิจนั้นมีเกี่ยวพันกันอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้ การเดินทางของผู้ที่เตรียมตัวเข้าเป็นคริสตชนอย่างความค่อยเป็นค่อยไปของขั้นตอนและขั้นตอนต่างๆ เป็นแบบอย่างสำหรับทุกประสบการณ์ของพระศาสนจักรในการก้าวเดินร่วมกัน
- b) การเข้ามาเป็นสมาชิกนำเราไปสู่การติดต่อกับกระแสเรียกและพันธกิจของพระศาสนจักรที่หลากหลาย ทั้งหมดนี้แสดงถึงโฉมหน้าพระศาสนจักรผู้เป็นมารดา ซึ่งเป็นวิถีทางแห่งการเป็นผู้สอนให้ลูก ๆ เดินโดยเดินร่วมทางไปกับพวกเขา พระศาสนจักรจะรับฟังพวกเขา และในขณะที่พวกเขาตอบสนองท่ามกลางความสงสัยและคำถามของพวกเขา เป็นเสมือนความแปลกใหม่ที่แต่ละคนนำเข้ามาด้วยผ่านประวัติศาสตร์ ภาษา และวัฒนธรรมของพวกเขาและเธอ ผ่านการดำเนินการอภิบาลนี้ ชุมชนคริสตชนได้พบกับการก้าวเดินไปด้วยกันเป็นครั้งแรกโดยไม่ได้ตระหนักรู้อย่างเต็มที่
- c) “เดชะพระจิตเจ้าพระองค์เดียว เราทุกคนจึงได้รับการล้างมารวมเข้าเป็นร่างกายเดียวกัน” (1 โครินธ์ 12:13) ดังนั้น ในบรรดาผู้รับศีลล้างบาปทุกคนจึงมีความเท่าเทียมกันอย่างแท้จริงในศักดิ์ศรีและมีความรับผิดชอบร่วมกันในพันธกิจตามกระแสเรียกของแต่ละคน ด้วยการเจิมของพระจิตเจ้าผู้ทรง “นั้นสอนทุกสิ่ง” (1 ยน 2:27) ผู้ที่มีความเชื่อทุกคนมีสัตยชาติญาณในการบอกความจริงแห่งข่าวดี ตามจิตสำนึกในความเชื่อ (*sensus fidei*) ประกอบด้วยพินิจพิจารณาบางอย่างกับความเป็นจริงของพระเจ้า และความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่สอดคล้องกับความจริงแห่งความเชื่อโดยสัตยชาติญาณ กระบวนการซินอดเพิ่มพูนพระพรนี้ทำให้สามารถยืนยันการดำรงอยู่ด้วยฉันทามติของสัตบุรุษผู้มีความเชื่อ (*consensus fidelium*) กระบวนการนี้ให้เกณฑ์ที่แน่นอนในการพิจารณาว่าเป็นไปตามหลักข้อความเชื่อนั้นหรือไม่ หรือการปฏิบัติตามข้อความเชื่อของอัครสาวก
- d) พระหรรษทานของวันที่พระจิตเจ้าเสด็จลงมาดำรงอยู่ในพระศาสนจักรผ่านทางศีลกำลัง พระหรรษทานนี้ทำให้สัตบุรุษผู้มีความเชื่อได้รับของพระพรแห่งพระจิตเจ้าอย่างอุดมบริบูรณ์ เรียกร้องให้พวกเขาพัฒนากระแสเรียกเฉพาะของตน ซึ่งมีรากฐานมาจากศักดิ์ศรีแห่งความเท่าเทียมกันแห่งศีลล้างบาปในการรับใช้งานแพร่ธรรม ความสำคัญของสิ่งนี้จำเป็นต้องเน้นมากขึ้นและจำเป็นต้องอยู่ในตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายของพระพรพิเศษและงานพันธกิจที่ก่อตัวเป็นโฉมหน้าของพระศาสนจักร
- e) การเฉลิมฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณแห่งศีลมหาสนิทโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันอาทิตย์ เป็นรูปแบบพื้นฐานแรกซึ่งบรรดาประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้ามารวมตัวกันและพบปะกัน แต่เมื่อเป็นไปได้ ชุมชนจะปรารถนาให้ศีลมหาสนิทรวมตัวกันเพื่อเฉลิมฉลองในภาควจนพิธีกรรม ในภาคพิธีรับศีลมหาสนิท เราเฉลิมฉลองพระธรรมล้ำลึกแห่งพระหรรษทานซึ่งประทานแก่เรา โดยการเรียกเราให้มีส่วนร่วมในพระกายและพระโลหิตของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงหล่อหลอมเราให้เป็นกายเดียวร่วมกันและกัน และร่วมกันกับพระองค์เอง เริ่มต้นด้วยการใช้คำของท่านนักบุญเปาโลว่า *การรวมเป็นหนึ่งเดียว koinonia* (เทียบ 1 โครินธ์ 10:16-17) ธรรมประเพณี

ของคริสตชนได้รักษาคำว่า “ความเป็นเอกภาพ” ไว้เพื่อป้องกันมิให้มีการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในศีลมหาสนิทและลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างสัตบุรุษผู้มีความเชื่อและระหว่างพระศาสนจักรต่างๆ ในขณะที่เปิดใจเราสำหรับการเพ่งพินิจภาวนาถึงชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์ ถึงความลึกที่ไม่อาจหยั่งถึงได้ของพระธรรมล้ำลึกแห่งตรีเอกภาพ คำนี้ยังหมายถึง ‘การเป็นสิ่งที่มียู่ทุก ๆ วัน’ ของความสัมพันธ์ของเรา ด้วยท่าทางที่เรียบง่ายที่สุด โดยที่เรเปิดใจให้แก่กันและกัน ลมหายใจของพระจิตเจ้าจะได้หายใจอย่างแท้จริง นี่คือเหตุที่ความเป็นหนึ่งเดียวกันซึ่งเกิดจากศีลมหาสนิทและได้รับการเฉลิมฉลองขึ้น จึงกำหนดหนทางและกำหนดทิศทางของการก้าวเดินไปด้วยกัน

- f) จากศีลมหาสนิท เราเรียนรู้ที่จะพูดถึงความเป็นหนึ่งเดียวและความหลากหลายกล่าวคือ ความเป็นหนึ่งเดียวกันของพระศาสนจักรและความหลากหลายของชุมชนคริสตชน ความเป็นหนึ่งเดียวกันของพระธรรมล้ำลึกแห่งศีลศักดิ์สิทธิ์และความหลากหลายของพิธีกรรมแต่ละกรรมประเพณี ความเป็นหนึ่งกันของการเฉลิมฉลองและความหลากหลายของกระแสเรียก พระพรพิเศษ และงานพันธกิจ ไม่มีอะไรแสดงให้เห็นมากไปกว่าศีลมหาสนิท ความกลมกลืนที่พระจิตเจ้าทรงสร้างขึ้นนั้นไม่เหมือนกัน และของพระพรจากพระศาสนจักรทุกอย่างมีจุดประสงค์เพื่อความสมัคสมานสามัคคีเป็นหนึ่งเดียวกัน

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- g) ศีลล้างบาปไม่สามารถเป็นที่เข้าใจได้ในการแยกออกโดดเดี่ยว หรืออยู่นอกเหนือเหตุผลของการเข้ามาเป็นคริสตชน และไม่สามารถเข้าใจในลักษณะปัจเจกบุคคลได้ ดังนั้น เราจำเป็นต้องศึกษาเพิ่มเติมถึงการมีส่วนร่วมที่นิमितที่เป็นเอกภาพมากขึ้นของการเข้ามาเป็นคริสตชนที่สามารถทำให้เกิดความเข้าใจในการก้าวเดินไปด้วยกัน
- h) เรื่องการปฏิบัติตามจิตสำนึกในความเชื่อ (*sensus fidei*) เรียกร้องไม่ใช่แค่การรับศีลล้างบาปเท่านั้น แต่รวมถึงการดำเนินชีวิตในการเป็นสานุศิษย์อย่างแท้จริงที่ได้เจริญชีวิตขึ้นจากพระพรพรทานแห่งศีลล้างบาป สิ่งนี้ทำให้เราสามารถแยกแยะการกระทำของพระจิตเจ้าจากรูปแบบความคิดที่ครอบงำหรือการปรับสภาพทางวัฒนธรรมเท่านั้น หรือจากเรื่องต่างๆ ไม่สอดคล้องกับพระวรสาร การทำความเข้าใจการใช้ตามจิตสำนึกในความเชื่อ (*sensus fidei*) จะต้องลึกซึ้งยิ่งขึ้นด้วยการไตร่ตรองทางเทววิทยาที่เหมาะสม
- i) การไตร่ตรองถึงการก้าวเดินไปด้วยกันสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกในความเข้าใจถึงศีลกำลัง โดยที่พระพรพรทานของพระจิตเจ้าบ่งบอกถึงของพระคุณและพระพรพิเศษที่หลากหลายในความกลมกลืนของวันที่พระจิตเจ้าเสด็จลงมา ในแง่ของประสบการณ์ของพระศาสนจักรที่แตกต่างกัน วิธีเตรียมการและเฉลิมฉลองถึงศีลกำลังนี้ ควรพิจารณาให้เกิดผลมากขึ้น เพื่อปลุกให้ผู้ที่ความเชื่อทุกคนตื่นตัวในการเรียกร้องให้เสริมสร้างชุมชน พันธกิจประกาศข่าวดีในโลก และเป็นเป็นประจักษ์พยานถึงความเชื่อ
- j) จากมุมมองเทววิทยาด้านการอภิบาล สิ่งสำคัญคือต้องศึกษาค้นคว้าต่อไปว่าแนวทางการสอนคำสอนสามารถให้แรงบันดาลใจสำหรับแนวทางอภิบาลอื่นๆ ได้อย่างไร เช่น การเตรียมตัวแต่งงาน หรือการร่วมเดินทางให้

คำแนะนำการเลือกอุทิศตนในวิชาชีพและในสังคม หรือการให้การอบรมสำหรับผู้ที่ได้รับศีลบวช โดยที่ชุมชน พระศาสนจักรทั้งหมดในควรมีส่วนร่วมด้วย

ข้อเสนอ

- k) หากศีลมหาสนิทเสริมสร้างการก้าวเดินไปด้วยกัน ขั้นตอนแรกที่เราควรดำเนินการคือการเฉลิมฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณ (มิสซา) ในลักษณะที่เหมาะสมกับพระพรนั้น ด้วยความรู้สึกมีมิตรภาพที่แท้จริงในพระคริสตเจ้า พิธีกรรมที่เฉลิมฉลองด้วยความแท้จริงถือเป็นที่แห่งแรกและเป็นรากฐานของการเป็นสานุศิษย์ โดยมีความงดงามและความเรียบง่ายที่ควรให้มีเราก่อนการจัดโปรแกรมการอบรมอื่นๆ
- l) ขั้นตอนที่สองอ้างอิงถึงความจำเป็นที่มีการรายงานอย่างกว้างขวางเพื่อให้ผู้มีความเชื่อสามารถเข้าถึงภาษาของพิธีกรรมได้มากขึ้น และรวมอยู่ในความหลากหลายของวัฒนธรรม โดยไม่เรียกร้องให้มีการตั้งคำถามถึงความต่อเนื่องของขนบธรรมเนียมประเพณี และความจำเป็นในการจัดการอบรมพิธีกรรมที่ดีขึ้นโดยมีความจำเป็นที่จะการไตร่ตรองอย่างลึกซึ้ง สถาบิขอปคาทอลิกควรมอบหน้าที่ความรับผิดชอบในเรื่องนี้ให้กว้างขวางขึ้นตามหลักการสมณอัตตาดันติ (*Motu Proprio*) *Magnum principium*.
- m) ขั้นตอนที่สามประกอบด้วยความมุ่งมั่นในการอภิบาลที่จะขยายการสวดภาวนาของชุมชนให้มากกว่าการเฉลิมฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณ (มิสซา) รูปแบบอื่นของการสวดภาวนาตามพิธีกรรมตลอดจนการปฏิบัติศาสนกิจของประชาชน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความโดดเด่นของวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริม การมีส่วนร่วมของผู้มีความเชื่อทุกคน พวกเขาแนะนำสัตบุรุษให้รู้จักกับพระธรรมล้ำลึกของคริสตชน และช่วยนำให้ผู้ที่ไม่ค่อยคุ้นเคยกับพระศาสนจักรใกล้ชิดกับการพบปะกับพระเจ้ามากขึ้น ในบรรดารูปแบบของความศรัทธาเป็นที่ความนิยม อย่างเช่น ความศรัทธาต่อพระนางมารีย์นั้นมีความโดดเด่น เนื่องจากสามารถช่วยเหลือและบำรุงเลี้ยงความเชื่อของหลายคน

4. บรรดาผู้คนยากจน บุคคลสำคัญของการเดินทางของพระศาสนจักร

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) คนยากจนร้องขอความรักจากพระศาสนจักร โดยความรักนั้นพวกเขาหมายถึงความเคารพ การยอมรับ และการมองเห็นคุณค่า โดยที่การให้อาหาร เงิน หรือบริการทางสังคมแสดงถึงรูปแบบของการสนับสนุนที่สำคัญอย่างแน่นอน แต่ไม่ได้คำนึงถึงศักดิ์ศรีของบุคคลอย่างเต็มที่เท่าใดนัก แต่ละคนจำเป็นต้องได้รับการเปิดโอกาสเพื่อกำหนดวิถีการเจริญเติบโตของตนเองมากกว่าที่จะตกเป็นเพียงวัตถุของการช่วยเหลือด้านสวัสดิการของผู้อื่น การได้รับการยอมรับและความเคารพเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการเปิดโอกาสให้
- b) ทางเลือกพิเศษสำหรับคนยากจนมีนัยยะอยู่ในความเชื่อทางเทววิทยาเกี่ยวพระคริสตเจ้ากล่าวคือ พระเยซูเจ้าทรงเป็นคนยากจนและถ่อมตน ทรงเป็นเพื่อนกับคนยากจน ทรงแบ่งปันร่วมโต๊ะกับพวกเขา และประณามสาเหตุของความยากจน สำหรับพระศาสนจักรทางเลือกพิเศษสำหรับคนยากจนและผู้ที่ยายชอบถูกจัดอยู่ใน

หมวดหมู่ทางเทววิทยาก่อนที่จะเป็นเรื่องของวัฒนธรรม สังคมวิทยา การเมือง หรือปรัชญา สำหรับนักบุญ ยอห์น ปอลที่ 2 พระเจ้าทรงมอบพระเมตตาแก่พวกเขา ก่อน ความโพรตปรานของพระเจ้านี้มีผลกระทบต่อ ชีวิตของคริสตชนทุกคนที่ถูกเรียกให้บำรุงเลี้ยง “มีความรู้สึกนึกคิด...เช่นเดียวกับที่พระคริสตเยซู” (ฟิลิปปี 2:5)

- c) ความยากจนไม่ได้มีเพียงรูปแบบเดียว ในบรรดาโฉมมากมายของคนยากจน ได้แก่ ผู้ที่ไม่มีสิ่งของที่จำเป็นใน การดำเนินชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี นอกจากนี้ยังมีผู้อพยพและผู้ลี้ภัย บรรดาชนเผ่าพื้นเมือง ชนดั้งเดิมและบรรพ บุรุษที่หลงเหลือเหล่านั้น ผู้ที่ได้รับความรุนแรงและการล่วงละเมิดโดยเฉพาะผู้หญิง ผู้คนที่ติดยาเสพติด ชน กลุ่มน้อยที่ถูกปฏิเสธเสียงเรียกร้องอย่างเป็นระบบ ผู้สูงอายุที่ถูกทอดทิ้ง เหี่ยวของการเหยียดเชื้อชาติ การ แสวงหาผลประโยชน์ และการค้ามนุษย์โดยเฉพาะผู้เยาว์ คนงานที่ถูกเอารัดเอาเปรียบ ผู้ที่ถูกกีดกันทาง เศรษฐกิจ และคนอื่นๆ ที่อาศัยอยู่บนบริเวณชายขอบรอบนอก ผู้เปราะบางที่สุดของกลุ่มเปราะบางซึ่ง จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ทารกในครรภ์และมารดาของพวกเขา ที่ประชุมได้ยินเสียง ร้องของ “คนยากจนใหม่” ที่เกิดจากสงครามและการก่อการร้ายที่แพร่กระจายอยู่หลายประเทศในหลายทวีป และที่ประชุมได้ประณามระบบการเมืองและเศรษฐกิจที่ทุจริตที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งดังกล่าวนี้
- d) นอกเหนือจากรูปแบบของความยากจนทางวัตถุแล้ว หลายคนยังประสบกับความยากจนฝ่ายจิตใจด้วย ซึ่งถูก เข้าใจว่าขาดความรู้สึกถึงความหมายของชีวิต การหมกมุ่นอยู่กับตัวเองมากเกินไปอาจนำไปสู่การมองว่าผู้อื่น เป็นภัยคุกคาม ซึ่งในทางกลับกัน จะทำให้เราต้องหันกลับมาหาตนเองมากขึ้น โดยแสดงความรู้สึกบางอย่าง ออกมา ลัทธิปัจเจกนิยม เมื่อคนยากจนทั้งฝ่ายจิตใจและฝ่ายวัตถุมาพบกันก็เริ่มต้นการเดินทางเพื่อค้นหา คำตอบที่ตอบคำถามถึงความจำเป็นของกันและกัน ซึ่งเป็นแนวทางในการเดินไปด้วยกันที่ทำให้มุมมองของ พระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันเป็นรูปธรรมขึ้น ซึ่งจะเปิดเผยแก่เราอย่างเต็มที่ในพระวรสารเรื่องความสุขที่ แท้จริง “ผู้มีจิตใจยากจนย่อมเป็นสุข” (มัทธิว 5:3)
- e) การยืนอยู่เคียงข้างคนยากจนจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการดูแลโลกที่เป็นบ้านของพวกเรา เสียงร้องของผืน แผ่นดิน และเสียงร้องของผู้ที่อยู่ในความยากจนเป็นเสียงเดียวกัน การขาดการตอบสนองต่อเสียงร้องนี้ทำให้เกิดวิกฤตทางนิเวศวิทยาและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะภัยคุกคามต่อความอยู่รอดของ มนุษยชาติ สมณสาสน์เตือนใจ *จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า Laudate Deum* ซึ่งจัดพิมพ์โดยสมเด็จพระ สันตะปาปาฟรังซิสเพื่อให้ตรงกับ การเปิดการประชุมซินอดเน้นย้ำเรื่องนี้ พระศาสนจักรในหลายประเทศที่ ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากที่สุดได้ตระหนักเป็นอย่างดีถึงความจำเป็นเร่งด่วนใน การเปลี่ยนแปลงแนวความคิด และนี่แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของพวกเขาในการร่วมเดินทางของพระศา สนจักรท้องถิ่นอื่นๆ ในส่วนต่างๆ ของโลก
- f) ความตั้งใจที่จะรับผิดชอบของพระศาสนจักรจะต้องจัดการกับสาเหตุของความยากจนและการกีดกัน ซึ่งรวมถึง การดำเนินการเพื่อปกป้องสิทธิของผู้ที่ถูกกีดกัน และอาจต้องมีการปฏิเสธความอยู่ดีมีสุขต่อสาธารณะไม่ว่าจะ กระทำโดยโครงสร้างทางสังคมหรือโดยบุคคล องค์กร หรือรัฐบาล พระศาสนจักรรับฟังเสียงของคนยากจนคือ การรับฟังความต้องการและมุมมองของพวกเขา และทำให้เกิดประดัยชนจากถ้อยคำของพวกเขาเอง

- g) คริสตชนมีหน้าที่จะผูกมัดตนในการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการสร้างความดีส่วนรวมและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งชีวิต โดยได้รับแรงบันดาลใจจากคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร และทำงานร่วมกันในรูปแบบต่างๆ ผ่านการมีส่วนร่วมในองค์กรภาคประชาสังคม สหภาพแรงงาน ขบวนการเคลื่อนไหวของประชาชน องค์กรระดับรากหญ้า ในเรื่องทางการเมือง และในด้านอื่นๆ พระศาสนจักรรู้สึกขอบคุณกลุ่มเหล่านี้ยิ่งที่สุดซึ่ง ที่ชุมชนมีหน้าที่สนับสนุนผู้ที่ทำงานในสาขาเหล่านี้ด้วยจิตวิญญาณแห่งความรักและการรับใช้อย่างแท้จริง การกระทำของพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งในพันธกิจของพระศาสนจักร ในการประกาศข่าวดีและโดยนำไปสู่การมาถึงของพระอาณาจักรของพระเจ้า
- h) ชุมชนคริสเตียนพบกับพระพักตร์และพระกายของพระคริสตเจ้า ผู้ซึ่งแม้ทรงร่ำรวย พระองค์ก็ยังทรงยอมกลายเป็นคนยากจนเพราะเห็นแก่ท่าน เพื่อท่านจะได้ร่ำรวยเพราะความยากจนของพระองค์ (เทียบ 2 โครินธ์ 8:9) นั่นไม่ใช่เพียงแค่อะไรอยู่ใกล้ชิดพวกเขาเท่านั้น แต่ต้องเรียนรู้จากพวกเขา ถ้าการประชุมขึ้นจดหมายถึงการก้าวเดินทางร่วมกับพระองค์ผู้ทรงเป็นหนทางนั้น พระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกันจำเป็นต้องทำให้ผู้คนที่ประสบความยากจนกลายเป็นศูนย์กลางของชีวิตทุกด้าน จากความทุกข์ทรมานที่พวกเขาได้รับ พวกเขาจึงได้รู้จักพระคริสตเจ้าผู้ทุกข์ทรมาน (เทียบ Evangelii Gaudium ข้อ 198) ความคล้ายคลึงในชีวิตของพวกเขากับชีวิตขององค์พระผู้เป็นเจ้าทำให้คนยากจนเป็นผู้ประกาศความรอดพ้น ได้รับเป็นพระพรและเป็นประจักษ์พยานถึงความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- i) ในบางพื้นที่ของโลก พระศาสนจักรนั้นยากจน อยู่กับคนยากจน และอยู่เพื่อคนยากจน มีความเสี่ยงที่ต้องหลีกเลี่ยงอย่างระมัดระวังในการมองผู้ที่ดำเนินชีวิตอยู่ในความยากจนในแง่ของ “พวกเขา” และ “พวกเรา” ในฐานะ “วัตถุ” เพื่อการช่วยเหลือของพระศาสนจักร การให้ผู้ที่ประสบความยากจนเป็นศูนย์กลางและการเรียนรู้จากพวกเขาเป็นสิ่งที่พระศาสนจักรต้องทำมากขึ้นเรื่อย ๆ
- j) การประกาศปฏิเสธรสสถานการณ์ความไม่ยุติธรรม และความพยายามที่จะโน้มน้าวผู้กำหนดนโยบายให้ดำเนินการเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งต้องใช้การทูต ในอีกด้านหนึ่งจะต้องคงอยู่ในความตึงเครียดที่เคลื่อนไหวอยู่เสมอเพื่อไม่ให้สูญเสียจุดสนใจที่ชัดเจนหรือผลลัพธ์ที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องระมัดระวังเพื่อให้แน่ใจว่าการใช้เงินทุนสาธารณะหรือเงินทุนส่วนตัวโดยองค์กรของพระศาสนจักรไม่ได้จำกัดเสรีภาพในการพูด เพื่อข้อเรียกร้องตามพระวรสาร
- k) การให้บริการในด้านการศึกษา การดูแลสุขภาพ และสวัสดิการสังคมโดยไม่มีทางเลือกปฏิบัติหรือกีดกันใคร เป็นสัญญาณที่ชัดเจนของพระศาสนจักรที่ส่งเสริมการบูรณาการและการมีส่วนร่วมของผู้เปราะบางมากที่สุดในพระศาสนจักรและสังคม มีองค์กรต่าง ๆ ที่กระตือรือร้นในเรื่องนี้ ได้รับการสนับสนุนให้พิจารณาตนเองว่าเป็นการแสดงออกของชุมชนคริสเตียนและเพื่อหลีกเลี่ยงการช่วยเหลือที่ไม่มีตัวตน นอกจากนี้ พวกเขายังได้รับการกระตุ้นให้สร้างเครือข่ายและประสานงานกับผู้อื่น อีกด้วย

- l) พระศาสนจักรต้องซื่อสัตย์ในการตรวจสอบว่าพระศาสนจักรตอบสนองข้อเรียกร้องของความยุติธรรมในหมู่ผู้ที่ทำงานสังกัดสถาบันในพระศาสนจักรได้อย่างไร เพื่อให้มั่นใจว่าพวกเขาจะกระทำการด้วยความคงเส้นคงวาและยึดหลักคุณธรรม
- m) ในพระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกันความสามัคคียังปรากฏในรูปแบบของการแลกเปลี่ยนพระพรและแบ่งปันทรัพยากรระหว่างพระศาสนจักรท้องถิ่นจากภูมิภาคต่าง ๆ ความสัมพันธ์เหล่านี้ส่งเสริมความสามัคคีของพระศาสนจักรโดยสร้างความผูกพันระหว่างชุมชนคริสตชนที่เกี่ยวข้อง มีความจำเป็นต้อง มุ่งเน้นไปที่เงื่อนไขที่จำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่าบาทหลวงที่มาช่วยเหลือพระศาสนจักรที่ต้องเป็นผู้รับศีลบวชที่อุทิศตนไม่ได้เป็นเพียงการแก้ปัญหาที่ใช้งานได้ แต่เป็นตัวแทนของบุคคลกรสำหรับการเจริญเติบโตของทั้งพระศาสนจักรที่ส่งพวกเขาไป และพระศาสนจักรที่รับพวกเขาไว้ เช่นเดียวกันกับ ความจำเป็นที่ให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจไม่ได้กลายเป็นเพียงการจัดหาสวัสดิการเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของการประกาศข่าวดีอย่างแท้จริง และมีการจัดการอย่างโปร่งใสและเชื่อถือได้ด้วย

ข้อเสนอ

- n) คำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักรเป็นแหล่งข้อมูลที่น้อยเกินไป จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข พระศาสนจักรท้องถิ่นไม่เพียงได้รับเชิญให้จัดทำเนื้อหาสาระให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นเท่านั้น แต่ยังต้องส่งเสริมให้เกิดการตอบรับผ่านแนวทางปฏิบัติที่นำแรงบันดาลใจไปสู่ภาคปฏิบัติ
- o) ประสบการณ์ของการพบปะกัน การแบ่งปันชีวิตร่วมกัน และการรับใช้คนยากจนและบุคคลชายขอบควรเป็นส่วนสำคัญของแนวทางการอบรมแบบบูรณาการที่นำเสนอโดยชุมชนกลุ่มคริสตชน เป็นข้อเรียกร้องแห่งความเชื่อที่ไม่ใช่ทางเลือกเพิ่มเติม นี่เป็นเรื่องจริงโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับ ผู้สมัครเข้ารับการเตรียมตัวเป็นบาทหลวง และผู้สมัครเข้าในชีวิตของผู้ที่รับคำปฏิญาณตนเป็นนักบวช
- p) ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการทบทวนบทบาทหน้าที่ของสังฆานุกร พระศาสนจักรควรส่งเสริมแนวทางที่เข้มแข็งขึ้นในการรับใช้คนยากจน
- q) คำสั่งสอน พิธีกรรม และการดำเนินงานของพระศาสนจักรจะต้องบูรณาการรากฐานทางพระคัมภีร์และทางเทววิทยาของระบบนิเวศเชิงบูรณาการอย่างชัดเจนและรอบคอบมากขึ้น

5. พระศาสนจักร “จากทุกเผ่า ทุกภาษา ทุกประเทศ และทุกชาติ”

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) คริสตชนอาศัยอยู่ในวัฒนธรรมที่เฉพาะเจาะจง โดยการนำพระคริสตเจ้าสู่พวกเขาด้วยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ มีส่วนร่วมในการการรับใช้แห่งความรักด้วยความสุภาพถ่อมตนและความชื่นชมยินดี พร้อมรับพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าที่ทรงรอคอยเราอยู่แล้วในทุกสถานที่และทุกเวลา ด้วยหนทางนี้ พวกเราจึงกลายเป็นพระศาสนจักรที่ต้อนรับบรรดาผู้คนจาก “ทุกเผ่า ทุกภาษา ทุกประเทศ และทุกชาติ” (วิวรณ์ 5:9)

- b) บริบททางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และภาคพื้นทวีปที่พระศาสนจักรปรากฏอยู่เผยให้เห็นความจำเป็นทางฝ่ายจิตและฝ่ายวัตถุปัจจัยที่แตกต่างกัน สิ่งนี้กำหนดวัฒนธรรมของพระศาสนจักรท้องถิ่น ลำดับความสำคัญของงานแพร่ธรรมของบรรดาธรรมทูต ความห่วงใยและพระพรที่แต่ละคนนำมาสู่การเสวนาในช่วงประชุมชนิดและภาษาที่แสดงออกถึงตัวตนพวกเขาเอง ในช่วงสมัยของการประชุมซินอด เราสามารถสัมผัสได้โดยตรงจากการแสดงออกอันหลากหลายของการเป็นพระศาสนจักร
- c) พระศาสนจักรดำรงอยู่ในบริบทที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความหลากหลายทางศาสนามากขึ้น จึงจำเป็นต้องค้นหาหนทางที่จะสร้างการเสวนาระหว่างศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งคริสตชนควรมีส่วนร่วมควบคู่ไปกับกลุ่มต่าง ๆ มากมายที่ประกอบเป็นสังคม การดำเนินชีวิตตามพันธกิจของพระศาสนจักรในบริบทเหล่านี้จำเป็นต้องมีรูปแบบการแสดงออกต่อสังคม การรับใช้ และการประกาศข่าวดีที่มุ่งส่งเสริมการสร้างสะพาน ปลูกฝังความเข้าใจร่วมกัน และประกาศพระวรสารด้วยท่าทีที่ร่วมรับฟังและเรียนรู้ ในที่ประชุมภาพของ “การถอดรองเท้า” ก้าวข้ามธรณีประตูพบปะหน้าผู้อื่น เป็นภาพสะท้อนที่เป็นสัญลักษณ์ของความอ่อนน้อมถ่อมตนและความเคารพ เพื่อเป็นพื้นที่อันศักดิ์สิทธิ์อย่างเท่าเทียมกัน
- d) การอพยพย้ายถิ่นเปลี่ยนโฉมพระศาสนจักรท้องถิ่นให้เป็นชุมชนก้าวข้ามวัฒนธรรม ผู้อพยพและผู้ลี้ภัย หลายคนต้องทนทุกข์ทรมานจากการกดขี่ เผด็จการ และความรุนแรง ซึ่งมักจะกลายเป็นแหล่งของการฟื้นฟูและคุณค่าสำหรับชุมชนที่เปิดรับพวกเขาและเป็นโอกาสในการสร้างการเชื่อมโยงโดยตรงกับพื้นที่ทางสภาพภูมิศาสตร์พระศาสนจักรที่อยู่ห่างไกล เมื่อต้องเผชิญกับทัศนคติที่ไม่เป็นมิตรต่อผู้อพยพมากขึ้นเรื่อย ๆ พวกเราจึงถูกเรียกให้ปฏิบัติตนต้อนรับอย่างเปิดเผย ร่วมกับพวกเขาในการสร้างชีวิตใหม่ และสร้างความสามัคคีระหว่างวัฒนธรรมที่แท้จริงในหมู่ประชาชน การเคารพประเพณีพิธีกรรมและการปฏิบัติทางศาสนาของผู้อพยพย้ายถิ่นซึ่งเป็นสิ่งสำคัญของการต้อนรับอย่างแท้จริง
- e) บรรดาธรรมทูตได้สละชีวิตของตนเพื่อประกาศข่าวดีไปทั่วโลก ความมุ่งมั่นของพวกเขาเป็นประจักษ์พยานอันยิ่งใหญ่ถึงพลังของข่าวพระวรสาร อย่างไรก็ตามมีจำเป็นต้องที่จะความเอาใจใส่และความละเอียดอ่อนเป็นพิเศษ ในบริบทที่ “งานพันธกิจ” เป็นคำที่เต็มไปด้วยความทรงจำทางประวัติศาสตร์อันเจ็บปวดซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมในปัจจุบัน ในบางสถานที่การประกาศพระวรสารมีความเกี่ยวข้องกับการล่าอาณานิคม แม้แต่กระทั่งการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ การประกาศพระวรสารในบริบทเหล่านี้จำเป็นต้องมีข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น โดยการเรียนรู้ความอ่อนน้อมใหม่ ๆ ต่อสิ่งเหล่านี้ และมาพร้อมกับคนรุ่นที่พยายามสร้างอัตลักษณ์ของคริสตชนที่อยู่นอกเหนือจากลัทธิล่าอาณานิคม ความเคารพ และความอ่อนน้อมถ่อมตนเป็นทัศนคติพื้นฐานที่จำเป็นในการรับรู้ที่เราส่งเสริมซึ่งกันและกัน และการพบปะกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกันสามารถยกระดับการดำเนินชีวิตและแนวคิดทางความเชื่อของชุมชนกลุ่มคริสตชน
- f) พระศาสนจักรสั่งสอนความจำเป็นและสนับสนุนให้มีการปฏิบัติเสวนาระหว่างศาสนาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความสามัคคีในหมู่ประชาชน ในโลกแห่งความรุนแรงและการแตกแยก ผู้ที่เป็นประจักษ์พยานมีความสำคัญอย่างเร่งด่วนมากขึ้นต่อความสามัคคีของมนุษยชาติ โดยมีชาติเนตรร่วมกัน และมีโชคชะตาาร่วมกันในการประสานงานและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันต่อความยุติธรรมทางสังคม สันติภาพ การคืนดี และการ

ดูแลโลกของเราซึ่งเป็นบ้านร่วมกันของพวกเรา พระศาสนจักรตระหนักดีว่าพระจิตเจ้าสามารถตรัสผ่านทางบรรดาศาสนีและบุรุษทั้งหลายจากทุกศาสนา ทุกความเชื่อ และทุกวัฒนธรรม

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- g) พวกเราจำเป็นต้องปลูกฝังความอ่อนไหวมากขึ้นต่อความอุดมสมบูรณ์มั่งคั่งของการแสดงออกที่หลากหลายของการเป็นพระศาสนจักร สิ่งนี้เรียกร้องการค้นหาความสมดุลอย่างมีชีวิตชีวาระหว่างมิติของพระศาสนจักรโดยรวมและรากฐานของชุมชนท้องถิ่น ในเรื่องระหว่างความเคารพแห่งสายสัมพันธ์ของความเป็นหนึ่งเดียวของพระศาสนจักร และความเสี่ยงของการทำให้กลมกลืนกันเกินไปจนอัดอัดในความแตกต่างกัน ความหมายและลำดับความสำคัญแตกต่างกันไปตามบริบทที่แตกต่างกันและสิ่งนี้จำเป็นต้องมีการระบุและส่งเสริมรูปแบบของการกระจายอำนาจ
- h) พระศาสนจักรก็ได้รับผลกระทบจากการแบ่งขั้วและความไม่ไว้วางใจในเรื่องสำคัญ ๆ เช่นกัน การปฏิบัติตนทางด้านพิธีกรรม และการไตร่ตรองด้านศีลธรรม สังคม และเทววิทยา เราต้องตระหนักถึงสาเหตุของแต่ละฝ่ายผ่านการเสวนาและดำเนินกระบวนการที่กล้าหาญในการฟื้นฟูความเป็นหนึ่งเดียวกันและกระบวนการของการคืนดีกันเพื่อเอาชนะสิ่งเหล่านั้น
- i) ในพระศาสนจักรท้องถิ่นของพวกเรา บางครั้งพวกเราประสบกับความตึงเครียดระหว่างวิธีต่างๆ ในการทำความเข้าใจการประกาศพระวรสารกล่าวคือ การเน้นย้ำถึงการเป็นประจักษ์พยานพยานด้วยชีวิต การอุทิศตนต่อความก้าวหน้าของมนุษย์ การเสวนากับความเชื่อและวัฒนธรรม และการประกาศพระวรสารอย่างชัดเจน ความตึงเครียดก็เกิดขึ้นระหว่างการประกาศเรื่องของพระเยซูคริสตเจ้าและประเมินค่าคุณลักษณะของแต่ละวัฒนธรรมเพื่อแสวงหาหาคุณลักษณะของพระวรสาร (semina Verbi) ที่มีอยู่ก่อนแล้ว
- j) ความสับสนที่อาจเกิดขึ้นระหว่างถ้อยคำในพระวรสารและวัฒนธรรมของผู้ประกาศพระวรสารถูกกล่าวถึงเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องพิจารณา
- k) ความขัดแย้งที่เพิ่มขึ้นด้วยการค้าและการใช้อาวุธที่มีแสนยานุภาพมากขึ้น ทำให้เกิดคำถามที่เกิดขึ้นในหลายกลุ่มเกี่ยวกับการไตร่ตรองและการอบรมมากขึ้น เพื่อให้เราสามารถจัดการความขัดแย้งด้วยวิธีที่ปราศจากความรุนแรง นี่เป็นผลงานอันทรงคุณค่าที่คริสตชนที่สามารถนำเสนอต่อโลกปัจจุบันในการเสวนาและความร่วมมือกันกับศาสนาอื่น ๆ

ข้อเสนอ

- l) จำเป็นต้องให้ความสนใจใหม่ ๆ กับคำถามในเรื่องของภาษาที่เราใช้สื่อสารกับความคิดและจิตใจของผู้คนในบริบทที่หลากหลายในรูปแบบที่ตรงตามและสามารถเข้าถึงได้
- m) เรามีความจำเป็นจะต้องมีกรอบการทำงานร่วมกันสำหรับการจัดการและประเมินผลด้วยรูปแบบของการกระจายอำนาจ การระบุตัวแสดงทั้งหมดของผู้ที่เกี่ยวข้องและบทบาทของพวกเขา เพื่อประโยชน์ของการ

เชื่อมโยงกัน กระบวนการไตร่ตรองแยกแยะเกี่ยวกับการกระจายอำนาจจะต้องเกิดขึ้นในรูปแบบการก้าวไปด้วยกัน โดยคำนึงถึงความเห็นพ้องต้องกันและการมีส่วนร่วมของผู้ร่วมเดินทางทุกคนที่เกี่ยวข้องในระดับต่าง ๆ

- n) จำเป็นต้องมีกระบวนการที่คนใหม่สำหรับการมีส่วนร่วมกันในงานอภิบาลกับชนเผ่าพื้นเมืองโดยอยู่ในรูปแบบของการเดินทางร่วมกัน และไม่ใช้การกระทำที่ให้กับพวกเขาหรือกระทำเพื่อพวกเขา การมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในทุกระดับสามารถช่วยให้พระศาสนจักรมีชีวิตชีวาและเป็นพระศาสนจักรแห่งการเป็นธรรมทูตมากขึ้น
- o) จากการทำงานของการประชุมซินอดมี การเรียกร้องให้มีความรู้ความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับคำสั่งสอนของสภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง คำสั่งสอนหลังจากสภาสังคายนา และคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร เราจำเป็นต้องรู้ธรรมชาติที่แตกต่างกันของเราให้ดีขึ้น เพื่อที่จะได้เป็นพระศาสนจักรของพระศาสนจักรในการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพในการรับใช้และการเสวนา
- p) ในโลกที่มีจำนวนผู้อพยพและผู้ลี้ภัยเพิ่มขึ้นในขณะที่ความเต็มใจที่จะต้อนรับพวกเขากลับลดลง และชาวต่างชาติถูกมองด้วยความสงสัยเพิ่มมากขึ้น นับว่าเหมาะสมสำหรับพระศาสนจักรที่จะมีส่วนร่วมอย่างเด็ดขาดในด้านการศึกษา ในด้านวัฒนธรรมของการเสวนาและการพบปะกัน การต่อสู้กับการเหยียดเชื้อชาติและความเกลียดชังชาวต่างชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านทางกรอบด้านการอภิบาล เช่นเดียวกัน มีความจำเป็นที่จะต้องมีส่วนร่วมในโครงการที่เป็นรูปธรรมเพื่อการบูรณาการของผู้อพยพย้ายถิ่น
- q) พวกเราแนะนำให้มีส่วนร่วมในการเสวนาและการไตร่ตรองแยกแยะเกี่ยวกับความยุติธรรมทางเชื้อชาติต่อไป ระบบภายในพระศาสนจักรที่ได้สร้างหรือคอยเกื้อกูลต่อความยุติธรรมทางเชื้อชาติจำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบและแก้ไข ควรสร้างกระบวนการเยียวยาและการคืนดีด้วยความช่วยเหลือจากผู้เสียหายเพื่อขจัดบาปของการเหยียดเชื้อชาติ

6. ธรรมประเพณีของพระศาสนจักรตะวันออกและพระศาสนจักรละติน

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) ท่ามกลางบรรดาพระศาสนจักรตะวันออก บรรดาผู้ที่ร่วมเป็นเอกภาพเดียวกันกับผู้สืบตำแหน่งของนักบุญเปโตรมีความโดดเด่นในด้านพิธีกรรม เทววิทยา เทววิทยาเรื่องพระศาสนจักร และกฎหมายพระศาสนจักรที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งมีส่วนช่วยเสริมสร้างความสมบูรณ์ให้กับพระศาสนจักรทั้ง ครบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประสบการณ์ของพวกเขาในเรื่องความเป็นหนึ่งเดียวกันในความหลากหลายสามารถมีส่วนช่วยอันทรงคุณค่าต่อความเข้าใจและการปฏิบัติของพระศาสนจักรตะวันออก และการปฏิบัติฝึกฝนในการก้าวไปด้วยกัน
- b) จากประวัติศาสตร์ตลอดมาตั้งแต่ต้น ระดับการปกครองตนเองที่มอบให้กับพระศาสนจักรเหล่านี้ได้ผ่านขั้นตอนต่างๆ ไปแล้ว ขนบประเพณีและกระบวนการบางอย่างถือว่าล้ำสมัย เช่น การเปลี่ยนแปลงชื่อให้เป็นเหมือนกับพระศาสนจักรละติน ในทศวรรษที่ผ่านมา แนวทางของการตระหนักถึงเอกลักษณ์ ความแตกต่าง และความ เป็นอิสระของพระศาสนจักรเหล่านี้ได้พัฒนาไปอย่างมาก

- c) การอพยพย้ายถิ่นจำนวนมากของผู้ที่มีความเชื่อจากกลุ่มคาทอลิกตะวันออกไปยังดินแดนที่มีชนกลุ่มใหญ่ของ พระศาสนจักรละตินทำให้เกิดคำถามด้านการอภิบาลที่สำคัญ หากรูปแบบปัจจุบันดำเนินต่อไปหรือมีเพิ่มมากขึ้น อาจมีสมาชิกของพระศาสนจักรคาทอลิกตะวันออกพลัดถิ่นมากกว่าในเขตปกครองที่ได้กำหนดขอบเขตไว้ ด้วยเหตุผลหลายประการ การสถาปนาฐานานุกรมทางตะวันออกในประเทศที่อพยพย้ายถิ่นนั้นไม่เพียงพอที่จะ แก้ไขปัญหา แต่มีความจำเป็นสำหรับพระศาสนจักรละตินประจำท้องถิ่นนั้นในนามของการก้าวไปด้วยกัน เพื่อ ช่วยอภิบาลดูแลผู้มีความเชื่อชาวตะวันออกที่อพยพย้ายถิ่นออกไปเพื่อรักษาอัตลักษณ์ของตนและปลูกฝังมรดก เฉพาะของพวกเขา โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการหลอมรวมเข้าสังคมส่วนใหญ่

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- d) เราขอแนะนำให้ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับประสบการณ์ของพระศาสนจักรคาทอลิกตะวันออกที่มีต่อความเข้าใจ และการปฏิบัติฝึกฝนในการก้าวไปด้วยกัน
- e) ความยากลำบากบางประการยังคงอยู่ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ของสมเด็จพระสันตะปาปาในการ ยินยอมต่อปิชอบที่ได้รับเลือกโดยซินอดของพระศาสนจักร *sui iuris* สำหรับเขตปกครองของตนและการ แต่งตั้งปิชอบของสมเด็จพระสันตะปาปานอกอาณาเขตการปกครอง นอกจากนี้การร้องขอให้ขยายเขตอำนาจ ปกครองของพระอัครทูตนอกอาณาเขตปกครองของอัครสังฆมณฑลด้วยเช่นกัน เป็นเรื่องของการไตร่ตรองแยกแยะ และการเสวนากับทางสันตะสำนัก
- f) ในภูมิภาคที่มีผู้มีความเชื่อจากพระศาสนจักรคาทอลิกต่างๆ อาศัยอยู่ พวกเราจำเป็นต้องค้นหาแบบอย่าง ที่แสดงให้เห็นถึงรูปแบบความเป็นหนึ่งเดียวกันในความหลากหลายที่มีประสิทธิภาพอย่างมองเห็นได้
- g) เราต้องไตร่ตรองถึงการมีส่วนร่วมของพระศาสนจักรคาทอลิกตะวันออกสามารถสร้างขึ้นเพื่อเอกภาพของ คริสตชน และบทบาทของพวกเขาในการเสวนาระหว่างศาสนาและระหว่างวัฒนธรรม

ข้อเสนอ

- h) ประการแรกและสำคัญที่สุดคือ การร้องขอให้จัดตั้งสภาพระอัครทูตและอัครสังฆมณฑลของพระศาสนจักรคาทอลิก ตะวันออกอย่างถาวรต่อองค์สมเด็จพระสันตะปาปา
- i) บางท่านร้องขอให้เรียกประชุมซินอดวาระพิเศษให้กับพระศาสนจักรคาทอลิกตะวันออก อัตลักษณ์และงานพันธ กิจของพวกเขา ตลอดจนจัดการกับความท้าทายด้านการอภิบาลและด้านกฎหมายในบริบทของสงครามและ การอพยพย้ายถิ่นฐานที่มีจำนวนมาก
- j) เราจำเป็นต้องจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกันระหว่างนักเทววิทยา นักประวัติศาสตร์ และนักกฎหมายพระศาสน จักรทั้งตะวันออกและละติน เพื่อจัดการกับประเด็นที่ต้องศึกษาเพิ่มเติมและจัดทำข้อเสนอที่ชี้ไปในหนทาง ข้างหน้า

- k) จำเป็นต้องมีตัวแทนสมาชิกที่เพียงพอของพระศาสนจักรคาทอลิกตะวันออกในสำนักงานของศูนย์กลางบริหารงานพระศาสนจักรคาทอลิกสากล (*Roman Curia*) เพื่อให้พระศาสนจักรทั้งครบบมีมุมมองที่ดีขึ้น เพื่อช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นและเพื่อให้สามารถมีส่วนร่วมในการเสวนาในระดับต่างๆ
- l) เพื่อส่งเสริมรูปแบบการต้อนรับในเคารพมรดกของผู้มีความเชื่อในพระศาสนจักรตะวันออก เราจำเป็นต้องกระชับความสัมพันธ์ระหว่างบาทหลวงทางตะวันออกในการอพยพพลัดถิ่นและบาทหลวงจารีตละติน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจร่วมกันและการยอมรับธรรมเนียมประเพณีที่เกี่ยวข้องให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

7. บทหนทางสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตชน

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) การประชุมซินอดครั้งนี้เปิดฉากด้วยท่าทีอันลึกซึ้งต่อคริสตศาสนสัมพันธ์ พิธีต้นเฝ้าสวดภาวนา “*ร่วมกัน*” ได้เห็นการปรากฏของผู้นำและตัวแทนจากคริสตศาสนจักรๆ มากมาย พร้อมด้วยสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่ชัดเจนและความน่าเชื่อถือถึงเจตจำนงที่จะเดินไปด้วยกันในจิตใจแห่งความเป็นหนึ่งเดียวกันของความเชื่อและการแลกเปลี่ยนพระพรแก่กันและกัน เหตุการณ์สำคัญอย่างยิ่งนี้ยังทำพวกเราตระหนักว่า พวกเราอยู่คริสตศาสนสัมพันธ์ที่เหมาะสม *kairos* และยืนยันอีกครั้งว่าสิ่งที่รวมพวกเราเข้าด้วยกันนั้นยิ่งใหญ่กว่าการที่จะแบ่งแยกออกจากกัน เพราะว่าเรามี “องค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว ความเชื่อหนึ่งเดียว ศีลล้างบาปหนึ่งเดียว พระเจ้าหนึ่งเดียว ผู้ทรงเป็นพระบิดาของทุกคน พระองค์ทรงอยู่เหนือทุกคน ทรงกระทำ การผ่านทุกคน และสถิตในทุกคน” (*เอเฟซัส 4:5-6*)
- b) ศีลล้างบาปซึ่งเป็นรากฐานของหลักปฏิบัติของการก้าวเดินไปด้วยกันก็ก่อให้เกิดรากฐานของคริสตศาสนสัมพันธ์ โดยหนทางนี้คริสตชนทุกคนมีส่วนร่วมในอำนาจของจิตสำนึกในความเชื่อ *sensus fidei* และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงควรได้รับการรับฟังอย่างระมัดระวังโดยไม่คำนึงถึงธรรมเนียมประเพณีของพวกเขาในฐานะการประชุมซินอดได้ร่วมอยู่ในกระบวนการไตร่ตรองแยกแยะ โดยที่จะไม่มีการก้าวเดินไปด้วยกันใดได้เลย หากไม่มีเรื่องของคริสตศาสนสัมพันธ์
- c) คริสตศาสนสัมพันธ์เป็นเรื่องแรกและสำคัญที่สุดเรื่องการรื้อฟื้นฝ่ายจิต ซึ่งยังต้องมีกระบวนการสำหรับการกลับใจและการเยียวยารักษาของความทรงจำด้วย ที่ประชุมถูกกระตุ้นให้รับฟังถ้อยแถลงให้การของคริสตชนจากธรรมเนียมประเพณีของคริสตจักรที่แตกต่างกัน ซึ่งมีมิติภาพ การสวดภาวนา และเหนือสิ่งอื่นใดคือความมุ่งมั่นในการรับใช้กับผู้ที่ประสบกับความยากจน การอุทิศตนเพื่อผู้ที่ต่ำต้อยที่สุดที่มีพันธะยึดมั่น และช่วยให้พวกเราถึงความสนใจไปที่สิ่งที่รวบรวมทุกคนที่มีความเชื่อในพระคริสตเจ้าให้เป็นหนึ่งเดียวกัน ดังนั้น จึงเป็นสิ่งสำคัญ คริสตศาสนสัมพันธ์จะได้รับการปฏิบัติเป็นอันดับแรกและสำคัญที่สุดในชีวิตประจำวัน ในการเสวนาทางเทววิทยาและทางสถาบันศาสนา การถกทอด้วยความอดทนด้วยความเข้าใจซึ่งกันและกัน ยังคงดำเนินต่อไปในบรรยากาศของความไว้วางใจและการเปิดกว้างที่เพิ่มมากขึ้น

- d) ไม่ก็ภูมิภาคของโลกที่มี “คริสตศาสนสัมพันธ์แห่งสายเลือด” เกิดขึ้นจากคริสตชนในสังกัดที่แตกต่างกันซึ่งสละชีวิตเพื่อความเชื่อในพระเยซูคริสตเจ้า ประกาศถึงการเป็นมรดกสักขีของพวกเขาที่นับคมาคยยิ่งกว่าคำพูดใด ๆ ความเป็นหนึ่งเดียวกันนั้นมาจากไม้กางเขนขององค์พระผู้เป็นเจ้า
- e) การทำงานร่วมกันระหว่างคริสตชนทุกคนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการกับความท้าทายด้านงานอภิบาลในยุคสมัยของเรา ในสังคมของฆราวาส สิ่งนี้ทำให้เสียงของพระวรสารมีพลังมากขึ้น ในบริบทของความยากจนนั้นผลักดันให้ผู้คนร่วมมือกันเพื่อรับใช้ความยุติธรรม สันติภาพ และศักดิ์ศรีของผู้ต่ำต้อยที่สุด ในทุกเหตุการณ์นั้นเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับเยียวารักษาวัฒนธรรมแห่งความเกลียดชัง การแบ่งแยก และสงครามที่ทำให้แบ่งกลุ่ม ประชาชน และชาติต่าง ๆ ทะเลาะเบาะแว้งกัน
- f) การแต่งงานระหว่างคริสตชนที่อยู่ในพระศาสนจักรต่างนิกายหรือชุมชนคริสตจักรต่าง ๆ (การแต่งงานระหว่างพระศาสนจักรต่างนิกาย) อาจก่อให้เกิดความเป็นจริงซึ่งปรัชญาอันแห่งการเป็นหนึ่งเดียวกันสามารถพัฒนาได้และเป็นไปได้ที่จะประกาศข่าวดีให้แก่กันและกัน

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- g) ที่ประชุมของพวกเราสามารถรับรู้ถึงหนทางต่าง ๆ มากมายที่ธรรมประเพณีของคริสตจักรต่าง ๆ เข้าใจถึงองค์ประกอบของการก้าวเดินไปด้วยกันของพระศาสนจักร ในพระศาสนจักรออร์ทอดอกซ์ การก้าวเดินไปด้วยกันเป็นที่เข้าใจในแง่ที่เข้มงวดว่าเป็นการแสดงออกถึงการใช้สิทธิอำนาจในระดับ คณะสงฆ์ที่เหมาะสมกับบิชอปเพียงผู้เดียว (the Holy Synod) โดยทั่วไปหมายถึงการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของผู้ที่มีความเชื่อทุกคนในชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักร มีการอ้างอิงถึงหลักปฏิบัติในชุมชนพระศาสนจักรอื่นๆ ซึ่งช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับการอภิปรายของเรา ทั้งหมดนี้เรียกร้องให้มีการสอบสวนเพิ่มเติม
- h) อีกประเด็นหนึ่งที่น่าห่วงใย คือสำรวจความเชื่อมโยงระหว่างการก้าวเดินไปด้วยกันและอำนาจหน้าที่ของบิชอปในระดับต่างๆ (ท้องถิ่น ภูมิภาค สากล) ในการพึ่งพาซึ่งกันและกัน เราจำเป็นต้องอ่านประวัติศาสตร์ร่วมกันอีกครั้งเพื่อเอาชนะทัศนคติแบบเหมารวมและอคติ การมีคริสตศาสนสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้นในแง่ของแนวทางปฏิบัติของสหสวรรค์แรกถึงความจริงที่ว่า การก้าวเดินไปด้วยกันและอำนาจหน้าที่ของบิชอปนั้นเป็นความจริงที่ความสัมพันธ์กัน ส่งเสริมกัน และแยกจากกันไม่ได้ การชี้แจงประเด็นละเอียดอ่อนนี้ส่งผลต่อวิธีการทำความเข้าใจศาสนบริการของสมเด็จพระสันตะปาปาในการรับเพื่อความเป็นหนึ่งเดียวกัน ดังที่นักบุญยอห์น ปอลที่ 2 ปรารภในพระสมณสาส์น *เพื่อให้ทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน ut unum sint*
- i) พวกเราจำเป็นต้องพิจารณาถึงประเด็นความเป็นกันเองต่อศีลมหาสนิท (*Communicatio in sacris*) จากมุมมองทางเทววิทยา กฎหมายพระศาสนจักร และการอภิบาล ในแง่ของการเชื่อมโยงระหว่างศีลศักดิ์สิทธิ์และพิธีมหาสนิท ปัญหานี้มีความสำคัญเป็นพิเศษต่อคู่กระหว่างพระศาสนจักรต่างนิกาย ซึ่งเพิ่มความจำเป็นเพื่อการไตร่ตรองที่กว้างขวางขึ้นเกี่ยวกับการแต่งงานระหว่างพระศาสนจักรต่างนิกาย

- j) มีการกระตุ้นให้ไตร่ตรองถึงปรากฏการณ์ของกลุ่ม “ผู้ที่ไม่มีนิกาย” และขบวนการเคลื่อนไหว “การฟื้นฟูใหม่” ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากกลุ่มคริสเตียน ซึ่งมีผู้มีความเชื่อที่แต่เดิมเป็นคาทอลิกได้เข้าร่วมกลุ่มเป็นจำนวนมาก

ข้อเสนอ

- k) ปี 2025 ถือเป็นวันครบรอบการประชุมสภาสังคายนาไซเซีย (325) ซึ่งมีการอธิบายสัญลักษณ์แห่งความเชื่อที่รวมคริสตชนทุกคนให้เป็นหนึ่งเดียวกัน เป็นการรำลึกถึงเหตุการณ์นี้จะช่วยให้เราเข้าใจได้ดีขึ้นว่าคำถามที่ขัดแย้งกันในอดีตถูกหาหรือกันอย่างไร และลงมติร่วมกันในสภาสังคายนากันอย่างไร
- l) ในปีเดียวกันนั่นเอง ปี 2025 วันสมโภชปัสกาจะตรงกับพระศาสนจักรต่างนิกายและกลุ่มคริสเตียนทั้งหมด ที่ประชุมแสดงความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเฉลิมฉลองเทศกาลปัสการ่วมกันเพื่อที่เราจะได้เฉลิมฉลองการกลับคืนพระชนมชีพขององค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงเป็นชีวิตของพวกเรา และองค์แห่งความรอดพ้นของพวกเราในวันเดียวกันนั้น
- m) ยังมีความปรารถนาที่จะให้คริสตชนในคริสตจักรอื่น ๆ และธรรมประเพณีของคริสตจักรต่าง ๆ มีส่วนร่วมในกระบวนการประชุมซินอดคาทอลิกในทุกระดับต่อไป และจะเชิญผู้แทนแห่งภราดรภาพมากขึ้นให้เข้าร่วมการประชุมซินอดสมัยถัดไปในปี 2024
- n) ผู้เสนอบางท่านมีข้อเสนอให้เรียกประชุมซินอดคริสตศาสนสัมพันธ์ในเรื่องงานพันธกิจร่วมกันในโลกยุคสมัยปัจจุบัน
- o) มีการเสนอว่าเราอาจมีการจัดทำรายนามของบรรดามรณสักขีในคริสตศาสนาสากล

ภาคที่ 2

ทุกคนเป็นสานุศิษย์ ทุกคนเป็นธรรมทูต

8. พระศาสนจักรเป็นพันธกิจ

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) แทนที่จะบอกว่าพระศาสนจักรมีพันธกิจ พวกเราขอยืนยันว่าพระศาสนจักร ‘เป็น’ พันธกิจ “พระบิดาทรงส่งเรามาฉันใด เราก็ส่งท่านทั้งหลายไปฉันนั้น” (ยอห์น 20:21): พระศาสนจักรได้รับพันธกิจของพระศาสนจักรเองจากพระคริสตเจ้าผู้ทรงถูกส่งมาโดยพระบิดาเจ้า โดยการช่วยเหลือและการนำทางจากพระจิตเจ้า พระศาสนจักรประกาศข่าวดีและเป็นประจักษ์พยานถึงพระวรสารแก่ผู้ที่ไม่รู้จักหรือเปิดรับข่าวดีนี้ พวกเขากระทำเช่นนี้ด้วยการเลือกสรรพิเศษสำหรับคนยากจนที่มีรากฐานมาจากพันธกิจ ของพระเยซูเจ้า ด้วยหนทางนี้ พระศาสนจักรจึงร่วมมือกันในการเสด็จมาของพระราชัยของพระเจ้า ซึ่งพระศาสนจักรเองเป็นเมล็ดพันธุ์ (เปรียบเทียบ LG 5)
- b) ศิลศักดิ์สิทธิ์แห่งการเข้าร่วมเป็นคริสตชนทำให้บรรดาศิษย์ทุกคนของพระเยซูเจ้ามีความรับผิดชอบต่อพันธกิจของพระศาสนจักร ฆราวาสชายและหญิง ผู้ที่อยู่ในชีวิตปฏิญาณตน และผู้ที่ได้รับศีลบวช ต่างได้รับแต่งตั้งมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน พวกเขาได้รับจิตตารมณ์และกระแสเรียกที่แตกต่างกัน มีบทบาทและหน้าที่ต่างกัน แต่ทุกคนต่างได้รับเรียกและบำรุงเลี้ยงโดยพระจิตเจ้าเพื่อหลอมรวมเป็นพระกายเดียวในพระคริสตเจ้า (1 คร. 4-31) พวกเขาทั้งหมดเป็นสานุศิษย์ เป็นธรรมทูต ทุกคนในกลุ่มพื้นที่ท้องถิ่นที่มีชีวิตชีวาต่อกันและกัน ต่างประสบกับความสุขอันน่าชื่นชมยินดีและการปลอบโยนในการประกาศข่าวดี การฝึกฝนในความรับผิดชอบร่วมกันจำเป็นสำหรับการก้าวเดินไปด้วยกัน และจำเป็นในทุกระดับของพระศาสนจักร คริสตชนแต่ละคนคือพันธกิจบนโลกใบนี้
- c) ครอบครัวเป็นเสาหลักของชุมชนกลุ่มคริสตชนในทุกแห่ง พ่อแม่ผู้ปกครอง ปู่ย่าตายาย และทุกคนที่อาศัยอยู่และแบ่งปันความเชื่อกันในครอบครัวคือธรรมทูตกลุ่มแรก ครอบครัวในฐานะชุมชนแห่งชีวิตและความรัก เป็นสถานที่แห่งการศึกษาที่ได้รับสิทธิพิเศษในด้านความเชื่อ และแนวทางการดำเนินชีวิตของคริสตชน แนวทางหนึ่งที่ต้องการการสนับสนุนเป็นพิเศษภายในชุมชน การส่งเสริมสนับสนุนถึงความจำเป็นเป็นพิเศษสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครองที่ต้องสร้างการคืนดีกัน รวมถึงในชุมชนของพระศาสนจักรและเพื่อรับใช้พันธกิจของตนกับข้อเรียกร้องของชีวิตครอบครัว
- d) หากพันธกิจนี้เป็นพระพรชานที่มีส่วนร่วมกับพระศาสนจักรทั้งครบ บรรดาฆราวาสก็มีส่วนช่วยในหนทางสำคัญที่จะทำให้พันธกิจนั้นก้าวหน้าไปในทุกด้านและในสถานการณ์ประจำวันที่เป็นอยู่ เหนือสิ่งอื่นใด พวกเขา

คือผู้ที่ทำให้พระศาสนจักรปรากฏขึ้นและเป็นผู้ประกาศพระวรสาร เช่น ในวัฒนธรรมทางดิจิทัล ซึ่งมีผลกระทบอย่างมากทั่วโลก ในวัฒนธรรมเยาวชน ในโลกแห่งการทำงานและธุรกิจ ในทางการเมือง ศิลปะและวัฒนธรรม ในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ การศึกษา และการฝึกอบรม การดูแลโลกที่เป็นบ้านของพวกเรา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านการมีส่วนร่วมในชีวิตสาธารณะ ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่แห่งไหนก็ถูกเรียกให้เป็นประจักษ์พยานถึงพระเยซูคริสต์ในชีวิตประจำวันและแบ่งปันความเชื่อกับผู้อื่นอย่างชัดเจน ในลักษณะพิเศษบรรดาเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษและความเปราะบางของพวกเขาได้เจริญเติบโตในมิตรภาพกับพระเจ้า กลายเป็นอัครสาวกแห่งพระวรสารแก่เพื่อนฝูง

- e) บรรดาฆราวาสยังปรากฏตัวและมีความกระตือรือร้นในการรับใช้ภายในชุมชนกลุ่มคริสตชนมากขึ้น หลายคนจัดระเบียบและขับเคลื่อนชุมชนการอภิบาล ทำหน้าที่เป็นนักการศึกษาทางด้านศาสนา นักเทววิทยา และผู้ให้การอบรม ผู้เต็มเปี่ยมไปด้วยชีวิตฝ่ายจิต และครูคำสอน และมีส่วนร่วมในวัดและองค์กรต่าง ๆ ของสังฆมณฑล ในหลายภูมิภาค ชีวิตของชุมชนกลุ่มคริสตชนและพันธกิจของพระศาสนจักรขึ้นอยู่กับครูคำสอน นอกจากนี้ฆราวาสยังทำหน้าที่ในการคุ้มครองดูแลและบริหารงานอภิบาลอีกด้วย การมีส่วนร่วมทั้งหมดนี้จะขาดไม่ได้ในพันธกิจของพระศาสนจักร ด้วยเหตุนี้ การมีความสามารถที่จำเป็นเหล่านี้จึงควรได้รับการจัดเตรียมไว้อย่างดี
- f) ความสามารถพิเศษของฆราวาสแสดงถึงพระที่แตกต่างแก่พระศาสนจักรจากจิตเจ้าซึ่งจะต้องได้รับการเรียกออกมาให้ได้รับการกล่าวถึงและได้รับชื่นชมอย่างเต็มที่ ในบางสถานการณ์ ฆราวาสอาจถูกเรียกให้ช่วยทดแทนในเวลาที่เขาขาดแคลนบาทหลวง ด้วยอันตรายที่รูปแบบการทำงานอภิบาลของฆราวาสจะมีความเสี่ยงลดลง ในบริบทอื่น บาทหลวงอาจทำหน้าที่ทุกอย่างเอง ดังนั้นจิตตารมณ์และพันธกิจของฆราวาสจึงถูกละเลยหรือใช้ประโยชน์น้อยเกินไป ในทุกบริบท ย่อมมีอันตราย ซึ่งหลายคนในที่ประชุมได้แสดงออกถึง “การให้คุณลักษณะแห่งศิลาบวช” แก่ฆราวาส ทำให้เกิดชนชั้นสูงที่รักษาความไม่เท่าเทียมและความแตกแยกในหมู่ประชากรของพระเจ้า
- g) การแพร่ธรรมสู่นานาชาติ *ad gentes* ทำให้พระศาสนจักรต่างๆ มีคุณค่าร่วมกัน เพราะไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับบรรดาธรรมทูตเท่านั้น แต่ยังรวมถึงชุมชนทั้งหมดด้วย ซึ่งด้วยหนทางนี้ได้รับแรงบันดาลใจในการสวดภาวนา การแบ่งปันสิ่งของให้แกกัน และเป็นประจักษ์พยาน พระศาสนจักรที่ขาดผู้ที่ได้รับศิลาบวชไม่ควรละทิ้งความตั้งใจอันนี้ ในขณะที่พื้นที่ที่มีกระแสเรียกมากกว่าในงานพันธกิจ มีผู้ได้รับศิลาบวชเป็นจำนวนมาก ประโยชน์จากการร่วมมืออภิบาลในลักษณะการประกาศพระวรสารอย่างแท้จริง ทุกคนล้วนแล้วเป็นธรรมทูตทั้งฆราวาสและบรรดาศาสนี ผู้อยู่ในชีวิตปฏิญาณตน สังฆานุกร และบาทหลวง และโดยเฉพาะบรรดาสมาชิกของสถาบันธรรมทูต และธรรมทูต *fidei donum* เป็นบุคคลากรสำคัญในการสร้างสายสัมพันธ์แห่งความรู้และการแลกเปลี่ยนพระพรต่าง ๆ
- h) พันธกิจของพระศาสนจักรได้รับการรื้อฟื้นและบำรุงเลี้ยงโดยทางศีลมหาสนิท โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการแสดงออกถึงความเป็นกลุ่มชุมชนและเป็นธรรมทูตอย่างเต็มที่

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- i) มีความจำเป็นที่จะต้องทำให้ความเข้าใจทางเทววิทยาอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างจิตตารมณ์และงานพันธกิจที่เป็นกุญแจสำคัญของธรรมทูต
- j) สังคายนาวาติกันครั้งที่สอง และคำสั่งสอนของพระศาสนจักรในเวลาต่อมานำเสนอพันธกิจที่โดดเด่นของฆราวาสในแง่ของการอุทิศถวายตนจากสิ่งของทางโลกหรือทางโลก อย่างไรก็ตาม ความจริงก็คือการปฏิบัติงานอภิบาลที่วัด สังฆมณฑล และเมื่อเร็ว ๆ นี้ ทั้งในระดับสากล งานและพันธกิจภายในพระศาสนจักร การไตร่ตรองทางเทววิทยาและทางกฎหมายพระศาสนจักรจำเป็นต้องสอดคล้องกับการพัฒนาที่สำคัญเหล่านี้และเพื่อหลีกเลี่ยงแนวคิดทวินิยมที่อาจประนีประนอมการรับรู้ถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันในพันธกิจของพระศาสนจักร
- k) ในการส่งเสริมความรับผิดชอบร่วมกันของผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปทุกคนสำหรับพันธกิจ เราตระหนักถึงศักยภาพในการทำงานอภิบาลของคณิกการ เราต้องการเห็นคุณค่าของการมีส่วนร่วมในการประกาศพระวรสารที่มอบให้โดยความอุดมสมบูรณ์อย่างมหาศาลของมนุษยชาติในพวกเขา เราตระหนักถึงประสบการณ์ความทุกข์ทรมานการเป็นบุคคลชายขอบ และการถูกเลือกปฏิบัติ บางครั้งเกิดขึ้นแม้แต่ภายในชุมชนกลุ่มคริสตชนด้วยซ้ำ
- l) โครงสร้างการทำงานอภิบาลจำเป็นต้องได้รับการจัดระเบียบใหม่เพื่อให้พวกเขาสามารถรับรู้ เรียกร้อง และปลุกเร้าจิตตารมณ์และงานพันธกิจของฆราวาสโดยรวมพวกเขาเข้าไปในพลังแห่งการเป็นธรรมทูตของพระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกัน ภายใต้การแนะนำของคุณพ่อเจ้าอาวาส ชุมชนจะสามารถส่งผู้คนไปทำพันธกิจได้ตลอดจนค้ำจุนผู้ที่ถูกส่งไปปฏิบัติพันธกิจด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้โครงสร้างเหล่านี้จะเน้นรับงานพันธกิจที่ผู้มีความเชื่อในสังคม ในครอบครัว และในชีวิตการทำงานเป็นหลัก แทนที่จะมุ่งแต่เรื่องภายในหรือความกังวลขององค์กรพระศาสนจักรเท่านั้น
- m) สำนวนที่ว่า “ทุกคนที่ร่วมทำงานอภิบาลในพระศาสนจักร” ที่ใช้ในคู่มือแนวทางเพื่อเตรียมการเข้าประชุมซินอด *Instrumentum laboris* อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ จะต้องชี้แจงความหมายของคำนี้เพื่อขจัดความคลุมเครือใด ๆ

ข้อเสนอ

- n) พวกเราต้องการความคิดสร้างสรรค์มากขึ้นในการจัดตั้งงานอภิบาลแพร่ธรรมตามความต้องการของพระศาสนจักรท้องถิ่นโดยให้เยาวชนมีส่วนร่วมเป็นพิเศษ โดยสามารถคิดถึงการขยายความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายให้กับพันธกิจของผู้อ่านพระคัมภีร์ที่มีอยู่เพิ่มเติมได้ ซึ่งเป็นความรับผิดชอบที่กว้างกว่าหน้าที่ปฏิบัติในพิธีกรรมอยู่แล้ว สิ่งนี้อาจกลายเป็นพันธกิจที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นของพระวาจาของพระเจ้า ซึ่งอาจรวมถึงการเทศนาสั่งสอนในบริบทที่เหมาะสมด้วย เรายังสำรวจความเป็นไปได้ของการจัดตั้งงานอภิบาลที่มอบหมายให้กับคู่แต่งงานที่มุ่งมั่นในการช่วยชีวิตครอบครัวและติดตามผู้คนที่เตรียมรับศีลสมรสได้ด้วย

- o) พระศาสนจักรท้องถิ่นได้ถูกเชิญให้พิจารณาวิธีการและช่วงเวลาที่เหมาะสมในการประกาศเกียรติคุณความดีเพื่อเป็นเกียรติของบรรดาฆราวาสและกลุ่มงานอภิบาลต่างๆ สิ่งนี้อาจเกิดขึ้นได้ในโอกาสที่มีการเฉลิมฉลองพิธีกรรมเมื่อได้รับมอบหมายคำสั่งในการทำงานอภิบาล

9. สตรีในชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักร

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) พวกเราถูกสร้างมาทั้งชายและหญิงตามพระฉายาลักษณ์และความคล้ายคลึงกันกับพระเจ้า ตั้งแต่เริ่มแรกสรรพสิ่งทรงสร้างเผยแสดงความเป็นหนึ่งเดียวและความแตกต่าง โดยมอบธรรมชาติ การเรียก และโชคชะตา ร่วมกันแก่หญิงและชาย โดยมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันของการเป็นมนุษย์ทั้งสองแบบ พระคัมภีร์เป็นเผยแสดงให้เห็นถึงความเกื้อกูลและการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของหญิงและชาย และต่อพันธสัญญาระหว่างพวกเขาที่เป็นหัวใจสำคัญของการออกแบบของพระเจ้าสำหรับการสร้างของพระองค์ พระเยซูเจ้าทรงถือว่าสตรีเป็นคู่ร่วมสนทนาของพระองค์ พระองค์ตรัสกับพวกเขาเกี่ยวกับพระอาณาจักรของพระเจ้า พระองค์ทรงต้อนรับพวกเขาในฐานะสานุศิษย์ ยกตัวอย่างเช่น มารีย์แห่งเบธานี สตรีเหล่านี้เป็นผู้มีประสบการณ์กับพลังอำนาจแห่งการรักษา การปลดปล่อย และการได้รับศักดิ์ศรีจากพระองค์ ร่วมเดินทางไปกับพระองค์บนหนทางจากกาลิลีไปยังกรุงเยรูซาเล็ม (ลูกา 8, 1-3) พระองค์ทรงมอบให้การประกาศการฟื้นคืนพระชนม์ชีพของพระองค์ในเช้าวันปัสกาแก่สตรีคนหนึ่งชื่อ มารีย์ชาวมักดาลา
- b) ในพระคริสตเจ้า หญิงและชายสวมศักดิ์ศรีแห่งศีลล้างบาปเหมือนกัน (กาลาเทีย 3:28) และได้รับพระพรแห่งพระจิตเจ้าหลากหลายเท่า ๆ กัน พวกเราถูกเรียกให้มาร่วมกันเป็นหนึ่งเดียวกันด้วยความรักและความสัมพันธ์ที่ไม่แข่งขันกันในพระคริสตเจ้า จะต้องแสดงความรับผิดชอบร่วมกันในทุกระดับของชีวิตพระศาสนจักร ดังที่พระสันตะปาปาฟรังซิสตรัสกับเราว่า “ผู้คนมาประชุมกันและถูกเรียกด้วยความเข้มแข็งของผู้เป็นมีความสุขอย่างแท้จริง”
- c) พวกเรามีประสบการณ์เชิงบวกอย่างมากเกี่ยวกับการพึ่งพาอาศัยกันและกันระหว่างหญิงและชายในการประชุมครั้งนี้ พวกเราพร้อมกันสะท้อนเสียงเรียกร้องที่เกิดขึ้นในขั้นตอนก่อนหน้าของกระบวนการประชุม ชี้นอคิดว่าพระศาสนจักรมุ่งมั่นตั้งใจอย่างแน่วแน่มากขึ้นเพื่อทำความเข้าใจและติดตามสตรีจากการอภิบาลและมุมมองทางศีลศักดิ์สิทธิ์มากขึ้น บรรดาสตรีปรารถนาที่จะแบ่งปันประสบการณ์ฝ่ายจิตในการเดินทางสู่ความศักดิ์สิทธิ์ในช่วงต่างๆ ของชีวิต ในฐานะหญิงสาว ในฐานะมารดา ในมิตรภาพและความสัมพันธ์ในชีวิตครอบครัว ในทุกช่วงวัย ในชีวิตการทำงาน และในการชีวิตการปฏิญาณตน ชีวิต ของบรรดาสตรีเรียกร้องความยุติธรรมในสังคมที่ยังคงโดดเด่นด้วยเรื่องความรุนแรงทางเพศ ความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจ และแนวโน้มที่จะปฏิบัติต่อพวกเขาเหมือนเป็นวัตถุ บรรดาสตรีถูกทำร้ายจากการค้ามนุษย์ การถูกบังคับให้อพยพและสงคราม การร่วมงานอภิบาลและการสนับสนุนอย่างเข้มแข็งสำหรับสตรีควรจับมือร่วมกันทำงาน

- d) บรรดาสตรีเป็นบุคคลส่วนใหญ่ในงานวัดของเราและมักเป็นธรรมทูตกลุ่มแรกแห่งความเชื่อในครอบครัว บรรดาสตรีที่ปฏิญาณตนทั้งในชีวิตนักพรตและชีวิตการแพร่ธรรม เป็นเสมือนพระพร เครื่องหมาย และเป็นประจักษ์พยานพื้นฐานและโดดเด่นท่ามกลางพวกเรา ประวัติศาสตร์อันยาวนานของ ธรรมทูตที่เป็นสตรี นักบุญ นักเทววิทยาและผู้เพ่งพิศภวานายังเป็นแหล่งการบำรุงเลี้ยงและการคล้อยตามสำหรับบรรดาหญิงและชายในยุคปัจจุบัน
- e) พระนางมารีย์แห่งนาซาเร็ธ สตรีแห่งความเชื่อและพระมารดาของพระเจ้า ยังคงเป็นบ่อเกิดที่เป็นเอกลักษณ์ของความหมายทางเทววิทยา พระศาสนจักร และทางฝ่ายจิต พระนางมารีย์เตือนเราถึงเสียงเรียกโดยให้ฟังพระเจ้าอย่างตั้งใจและเปิดกว้างต่อพระจิตเจ้า พระนางทราบถึงความชื่นชมยินดีที่ได้ตั้งครมร์และเลี้ยงดู และอดทนต่อความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานต่างๆ พระนางให้กำเนิดพระบุตรในสภาพที่ยากจน กลายเป็นผู้อพยพลี้ภัย และใช้ชีวิตอย่างทุกข์ระทมจากการถูกประหารชีวิตอย่างทารุณของพระบุตรของพระนาง แต่พระนางก็ทราบถึงความยิ่งใหญ่ของการฟื้นคืนพระชนม์ชีพของพระองค์และพระพระสิริรุ่งโรจน์ในวันที่พระจิตเจ้าเสด็จลงมาด้วย
- f) บรรดาสตรีจำนวนมากแสดงความขอบคุณอย่างสุดซึ้งซึ่งต่องานของบาทหลวงและบิชอป นอกจากนี้พวกเขายังกล่าวถึงพระศาสนจักรที่สร้างบาดแผล ความคิดสมณนิยม ความคิดแบบชาตินิยม และการแสดงการใช้อำนาจที่ไม่เหมาะสมยังคงสร้างรอยแผลบนโฉมหน้าของพระศาสนจักรและทำลายความเป็นหนึ่งเดียวกันของพระศาสนจักร การกลับใจฝ่ายจิตอย่างลึกซึ้งจึงมีจำเป็นเพื่อเป็นรากฐานสำหรับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างที่มีประสิทธิผล การล่องละเมียดทางเพศ การใช้พลังและอำนาจหน้าที่ในทางที่ผิดยังคงเรียกร้องความยุติธรรม การเยียวยา และการคืนดี เราถามว่าพระศาสนจักรสามารถเป็นสถานที่ที่ปกป้องทุกคนได้อย่างไร
- g) ในกรณีนี้ศักดิ์ศรีและความยุติธรรมถูกทำลายในความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงในพระศาสนจักร เราจะลดความน่าเชื่อถือของการประกาศข่าวดีของเราต่อโลก หนทางการประชุมของเราแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการฟื้นฟูความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้าง ด้วยหนทางนี้ เราจะสามารถต้อนรับการมีส่วนร่วมและการร่วมแบ่งปันของทุกคน โดยมีฆราวาสและผู้ปฏิญาณตนทั้งหญิงและชาย สังฆานุกร บาทหลวง และบิชอป ในฐานะที่เป็นสานุศิษย์ผู้รับผิดชอบร่วมกันในงานแพร่ธรรม
- h) ที่ประชุมขอให้เราหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดซ้ำแล้วซ้ำอีกในการพูดถึงสตรีว่าเป็นประเด็นหรือปัญหา แต่เราปรารถนาที่จะส่งเสริมพระศาสนจักรที่ทั้งชายและหญิงสนทนากันเพื่อทำความเข้าใจขอบฟ้าแห่งแผนการของพระเจ้าให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ซึ่งมองเห็นว่าพวกเขาพร้อมกันเป็นบุคคลสำคัญร่วมกันโดยไม่มีกรให้อยู่ภายใต้อำนาจการกีดกัน และการแข่งขัน

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- i) พระศาสนจักรทั่วโลกได้แสดงคำขอร้องที่ชัดเจนว่าการมีส่วนร่วมแบ่งปันอย่างกระตือรือร้นของสตรีจะได้รับการยอมรับและมีคุณค่าและความเป็นผู้นำในการอภิบาลของพวกเขเพิ่มขึ้นในทุกด้านของชีวิตและพันธกิจ

ของพระศาสนจักร เพื่อที่จะแสดงออกถึงของพระพรและจิตตารมณ์ของพระศาสนจักรให้มากขึ้นขึ้น เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการด้านอภิบาลได้ดียิ่งขึ้น พระศาสนจักรจะรวมสตรีในบทบาทหน้าที่และพันธกิจที่มีอยู่มากขึ้นได้อย่างไร หากจำเป็นต้องมีพันธกิจใหม่ ใครควรแยกแยะสิ่งเหล่านี้ในระดับใดบ้างและด้วยวิธีการใดบ้าง

- j) มีการแสดงจุดยืนที่แตกต่างกันเกี่ยวกับการเข้าถึงศาสนบริการชั้นสังฆานุกรของสตรี สำหรับบางท่าน ขั้นตอนนี้ไม่อาจยอมรับได้เพราะพวกเขาพิจารณาว่าเป็นความไม่ต่อเนื่องกับธรรมเนียมประเพณี อย่างไรก็ตาม สำหรับท่านอื่นๆ การเปิดให้สตรีเข้าถึงชั้นสังฆานุกรจะฟื้นฟูการปฏิบัติของพระศาสนจักรยุคแรกเริ่ม สมาชิกท่านอื่นๆ ยังคงมองว่าสิ่งนี้เป็นการตอบสนองที่เหมาะสมและจำเป็นต่อเครื่องหมายแห่งกาลเวลา ความเชื่อสัตย์ต่อธรรมเนียมประเพณี และเป็นเรื่องที่จะพบเสียงสะท้อนภายในใจของหลาย ๆ คนที่แสวงหาพลังและความมีชีวิตชีวาใหม่ในพระศาสนจักร บางท่านแสดงความกังวลว่า เป็นกล่าวถึงความสับสนทางมานุษยวิทยาที่มีความน่าเป็นห่วง ซึ่งหากอนุญาตให้ได้รับศีลบวช ก็จะแต่งงานกับพระศาสนจักรทางฝ่ายจิตแห่งยุคสมัยจะเป็นไปในทิศทางใด
- k) การอภิปรายเกี่ยวกับคำถามนี้ยังเกี่ยวข้องกับการไตร่ตรองอย่างต่อเนื่องในวงกว้างทางเทววิทยาในเรื่องสังฆานุกร (อ้างอิงด้านล่างในข้อที่ 11)

ข้อเสนอ

- l) พระศาสนจักรท้องถิ่นควรให้การสนับสนุนให้ขยายงานด้านการรับฟัง การสนับสนุน และการดูแลสตรีที่อยู่ชายขอบที่สุดในบริบททางสังคมของพระศาสนจักรนั้น
- m) เป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะต้องแน่ใจว่าสตรีสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและรับบทบาทความรับผิดชอบในการดูแลงานอภิบาลและงานพันธกิจ สมเด็จพระสันตะปาปาได้เพิ่มจำนวนสตรีในตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบในศูนย์กลางบริหารงานพระศาสนจักรคาทอลิกสากล (*Roman Curia*) อย่างมีนัยสำคัญ สิ่งนี้ก็ควรเกิดขึ้นด้วยเช่นกัน ในระดับอื่น ๆ ของชีวิตพระศาสนจักร ในชีวิตของผู้ปฏิญาณตน และในสังฆมณฑล จำเป็นต้องมีข้อกำหนดในกฎหมายพระศาสนจักรตามบทบาทหน้าที่นั้น
- n) การศึกษาค้นคว้าทางเทววิทยาและทางงานอภิบาลเกี่ยวกับการเข้าถึงการเป็นสังฆานุกรของสตรีควรดำเนินต่อไปโดยได้รับประโยชน์จากการพิจารณาผลของคณะกรรมการที่พระสันตะปาปาทรงกำหนดไว้เป็นพิเศษ และจากการศึกษาค้นคว้าทางเทววิทยา ประวัติศาสตร์ และการตีความพระคัมภีร์ที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ถ้าเป็นไปได้ ผลการศึกษาค้นคว้านี้ควรนำเสนอต่อที่ประชุมซินอดสมัยต่อไป
- o) กรณีของความยุติธรรมด้านแรงงานและค่าตอบแทนที่ไม่ยุติธรรมภายในพระศาสนจักรจำเป็นต้องได้รับการแก้ไข โดยเฉพาะสตรีในชีวิตผู้ปฏิญาณตน ซึ่งมักได้รับการปฏิบัติเสมือนเป็นแรงงานราคาถูก
- p) การเข้าถึงโปรแกรมการอบรมและการศึกษาด้านเทววิทยาของสตรีจำเป็นต้องขยายออกไปให้กว้างขวางขึ้น พวกเราแนะนำว่า ควรบูรณาการสตรีเข้ากับโปรแกรมการอบรมในบ้านเณรและฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมการอบรมที่ดีขึ้นสำหรับผู้ที่ได้รับศีลบวช

- q) มีความจำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่าหนังสือพิธีกรรมและเอกสารของพระศาสนจักรมีความใส่ใจมากขึ้นต่อการใช้ภาษาที่คำนึงถึงการพิจารณาที่เท่าเทียมกันทั้งชายและหญิง และยังรวมถึงถ้อยคำ รูปภาพ และเรื่องเล่าที่หลากหลาย ซึ่งดีงประสบการณ์ของผู้หญิงในวงกว้างมากขึ้น
- r) พวกเราเสนอว่าสตรีได้รับการฝึกฝนที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถเป็นผู้พิพากษาในกระบวนการทั้งหมดของกฎหมายพระศาสนจักร

10. ชีวิตผู้ปฏิญาณตน และฆราวาสผู้ร่วมงาน และกลุ่มองค์กรเคลื่อนไหวต่าง ๆ: เครื่องหมายอันทรงพลัง

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) พระศาสนจักรได้รับประโยชน์เสมอมาจากของพระพรแห่งจิตตารมณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะมาจากสิ่งพิเศษที่สุดไปจนถึงสิ่งธรรมดาที่สุด โดยผ่านทางสิ่งเหล่านั้นพระจิตเจ้าทรงฟื้นฟูและฟื้นฟูพระศาสนจักรด้วยความชื่นชมยินดี และการขอบพระคุณ ประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าตระหนักถึงจิตตารมณ์เหล่านั้นในความช่วยเหลือที่จัดเตรียมไว้ ซึ่งพระเจ้าทรงค้ำจุน ทรงกำกับดูแล และทรงให้ความกระจ่างชัดแก่พันธกิจของพระองค์
- b) มิติอันทรงพลังของพระศาสนจักรปรากฏชัดในรูปแบบชีวิตผู้ปฏิญาณตนอันมากมายและหลากหลาย คำประกาศยืนยันนี้มีส่วนในการรื้อฟื้นชีวิตของชุมชนพระศาสนจักรในทุกยุคทุกสมัย และเป็นยาแก้พิษต่อการล่องลอยสู่ความเป็นของโลกอยู่เสมอมา ครอบครัวที่หลากหลายที่ประกอบชีวิตผู้ปฏิญาณตนแสดงให้เห็นถึงความงดงามของการเป็นสานุศิษย์และความศักดิ์สิทธิ์ในพระคริสตเจ้า ไม่ว่าจะในรูปแบบการสวดภาวนาที่โดดเด่น การรับใช้ในหมู่พี่น้องสัตบุรุษ ไม่ว่าจะในรูปแบบชีวิตกลุ่ม หรือความสันโดษของชีวิตเพ่งพิศภาวนา หรือในขอบเขตของวัฒนธรรมใหม่ ผู้มีชีวิตแห่งการปฏิญาณตน มักจะเป็นคนแรกที่สัมผัสได้ถึง การเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญและเอาใจใส่การกระตุ้นเตือนของพระจิตเจ้า ทุกวันนี้พระศาสนจักรก็ต้องการเสียงและการประพटीที่เป็นประกาศกเช่นกัน ชุมชนกลุ่มคริสตชนยังตระหนักและปรารถนาที่จะเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติของชีวิตของการก้าวไปด้วยกันและการไตร่ตรองแยกแยะที่ได้รับการพยายามและทดสอบในชุมชนแห่งชีวิตผู้ปฏิญาณตนซึ่งเจริญเติบโตตลอดหลายศตวรรษ พวกเราารู้ว่า เราสามารถเรียนรู้ปรัชญาจากพวกเขาในการก้าวเดินไปด้วยกันได้ได้อย่างไร ในหลายคณะและสถาบันหลายแห่งฝึกการสนทนาในพระจิตเจ้าหรือรูปแบบการไตร่ตรองแยกแยะที่คล้ายคลึงกันในการประชุมสมัชชาแขวงและสมัชชาใหญ่ของคณะ เพื่อฟื้นฟูโครงสร้าง คิดใหม่ถึงวิถีชีวิต และเปิดใช้งานรูปแบบการรับใช้ที่เป็นนวัตกรรมและความใกล้ชิดกับคนยากจนที่สุด อย่างไรก็ตาม ในกรณีอื่น ๆ เราพบว่ายังคงมีการดำรงอยู่ของรูปแบบการใช้อำนาจแบบเบ็ดเสร็จซึ่งทำให้ไม่มีที่ว่างสำหรับการสนทนาเลย
- c) ด้วยความขอบพระคุณที่เท่าเทียมกัน ประชากรของพระเจ้า ตระหนักถึงเมล็ดพันธุ์แห่งการฟื้นฟูในชุมชนที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานซึ่งแบ่งบานในชุมชนพระศาสนจักรใหม่ ฆราวาสผู้ร่วมงาน กลุ่มเคลื่อนไหวในพระศาสนจักร และชุมชนใหม่ ถือเป็นเครื่องหมายอันล้ำค่าของการเจริญเติบโตของความรับผิดชอบร่วมของผู้รับศีล

ล้างบาปทุกคน พวกเขาให้คุณค่าพิเศษเนื่องจากประสบการณ์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในหมู่กระแสเรียกที่แตกต่างกัน แรงผลักดันที่พวกเขาประกาศพระวรสาร ความใกล้ชิดกับผู้ที่อยู่ชายขอบทางเศรษฐกิจและสังคม และผ่านการส่งเสริมความดีส่วนรวม พวกเขา มักจะเป็นแบบอย่างของการมีส่วนร่วมของการก้าวเดินไปด้วยกัน และการมีส่วนร่วมแบ่งปันเพื่องานพันธกิจ

- d) กรณีของการละเมิดในรูปแบบต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยผู้ที่อยู่ในชีวิตแห่งการปฏิญาณตนและสมาชิกขององค์กรฆราวาส โดยเฉพาะสตรีได้ส่งสัญญาณถึงปัญหาในการใช้อำนาจและเรียกร้องให้มีการเข้าจัดการอย่างเด็ดขาดและเหมาะสม

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- e) คำสั่งสอนของพระศาสนจักรมีเนื้อหาการสอนที่ได้รับการพัฒนาอย่างดีเกี่ยวกับความสำคัญของของพระพรทั้งแบบฐานานุกรมและแบบพระพรพิเศษในชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักร สิ่งนี้เรียกร้องให้มีการเติบโตในความเข้าใจของพระศาสนจักรและการไตร่ตรองทางเทววิทยา ดังนั้นจึงควรพิจารณาถึงความสำคัญทางพระศาสนจักรใหม่อีกครั้ง และความหมายเชิงอภิบาลอย่างเป็นรูปธรรมของคำสอนนี้
- f) การแสดงออกที่มีเสน่ห์ที่หลากหลายในพระศาสนจักรตอกย้ำความมุ่งมั่นอุทิศตนของประชากรของพระเจ้าในการเป็นประกาศกใกล้กับพี่น้องชายหญิงของเรา และเพื่อให้วัฒนธรรมร่วมสมัยมีความรู้สึกถึงสิ่งที่ยิ่งขึ้นเกี่ยวกับแง่มุมทางฝ่ายจิตของชีวิต มีความจำเป็นเพื่อพัฒนาความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นว่าชีวิตแห่งการปฏิญาณตนตลอดจนกลุ่มองค์กรฆราวาส กลุ่มเคลื่อนไหวในพระศาสนจักร และชุมชนใหม่ มอบจิตตารมณ์ของตนในการรับใช้เพื่อความเป็นหนึ่งเดียวและเพื่อพันธกิจในพระศาสนจักรท้องถิ่นได้อย่างไร ส่งเสริมหนทางที่มีอยู่มุ่งไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ด้วยการปรากฏตนที่เป็นประกาศก

ข้อเสนอ

- g) เราเชื่อว่าถึงเวลาแล้วสำหรับการแก้ไขเอกสารร่วมของสมณกระทรวง ในปี 1978 *Mutuae Relationes* เกี่ยวกับแนวปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ต่อกระหว่างพระสังฆราชและผู้ปฏิญาณตนในพระศาสนจักร พวกเราขอเสนอให้การแก้ไขนี้เสร็จสิ้นในลักษณะการประชุมแบบซินอด โดยปรึกษาหารือทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
- h) เพื่อจุดประสงค์เดียวกัน จำเป็นต้องจัดให้มีวิธีการและเครื่องมือต่างๆ ในจิตวิญญาณของการก้าวเดินไปด้วยกัน เพื่อส่งเสริมการพบปะและรูปแบบของความร่วมมือระหว่างการสถาปนาและสหพันธ์อัครมุขมณฑลและอัครมุขมณฑลใหญ่ของสถาบันหมู่คณะของชีวิตผู้ที่ปฏิญาณตน และสมาคมแห่งชีวิตการอภิบาล
- i) ในระดับของทั้งพระศาสนจักรท้องถิ่นแต่ละแห่งและการรวมกลุ่มของพระศาสนจักร การส่งเสริมคณะธรรมทูตที่ก้าวไปด้วยกันจำเป็นต้องมีการจัดตั้งและโครงสร้างของสภาและหน่วยงานที่ปรึกษาซึ่งตัวแทนของ องค์กรฆราวาสกลุ่มเคลื่อนไหวในพระศาสนจักร และชุมชนใหม่ ที่สามารถพบปะกันเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนระหว่างชีวิตและการทำงานกับพระศาสนจักรท้องถิ่น

- j) ในการอบรมทางเทววิทยาในทุกระดับ เนื้อหาอื่นใดในการอบรมผู้ที่ได้รับศิลาบวช ความโดดเด่นที่มอบให้กับ มิติที่มีอิทธิพลของพระศาสนจักรควรได้รับการติดตามดูแลและเสริมความเข้มแข็งเมื่อมีความจำเป็น

11. สังฆานุกรและบาทหลวงในพระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกัน

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) บาทหลวงเป็นผู้ร่วมงานหลักของบิชอปพร้อมกันจัดตั้งคณะสงฆ์ขึ้นมาคณะหนึ่ง (เทียบ LG 28) สังฆานุกรได้รับ บวชให้ทำหน้าที่รับใช้ประชากรของพระเจ้าในการรับใช้ *Diakonia* ในพระพระวาจา ในพิธีกรรม แต่เนื้อหาอื่นใดในการอุทิศตนเพื่องานสงเคราะห์เมตตาจิต (เทียบ LG 29) ประการแรกและสำคัญที่สุด ที่ประชุมซินอดปรารภณาที่จะแสดงความขอบคุณอย่างสุดซึ้งต่อบาทหลวงและสังฆานุกร โดยตระหนักดีว่าพวกเขาอาจประสบกับความเหงาและโดดเดี่ยว จึงสนับสนุนให้ชุมชนคริสตชนสนับสนุนพวกเขาด้วยการสวดภาวนา มิตรภาพ และการทำงานร่วมกัน
- b) สังฆานุกรและบาทหลวงมีส่วนร่วมในการปฏิบัติศาสนกิจในพื้นที่อภิปาลที่หลากหลายได้แก่ ในวัด ในการประกาศข่าวดี ในหมู่คนยากจนและบุคคลชายขอบของสังคม ในโลกแห่งวัฒนธรรมและการศึกษา เช่นเดียวกับในการแพร่ธรรมสู่นานาชาติ *ad gentes* ในการศึกษาค้นคว้าทางเทววิทยา ในบ้านเข้าเงียบและสถานที่แห่งการฟื้นฟูชีวิตฝ่ายจิต และอื่นๆ อีกมากมาย ในที่พระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกันบรรดาผู้ที่ได้รับศิลาบวชจะได้รับเรียกให้ดำเนินชีวิตรับใช้ประชากรของพระเจ้าในลักษณะที่ใกล้ชิดกับผู้คน ต้อนรับและรับฟังทุกคน ในขณะเดียวกันก็ปลูกฝังชีวิตฝ่ายจิตของตัวบุคคลและชีวิตแห่งการสวดภาวนาอย่างลึกซึ้ง เนื้อหาอื่นใด พวกเขาจำเป็นต้องพิจารณาการใช้สิทธิอำนาจอีกครั้งโดยเป็นแบบอย่างของพระเยซูเจ้า ผู้ซึ่ง “แม้ว่าพระองค์ทรงมีธรรมชาติพระเจ้า [...] ทรงสละพระองค์จนหมดสิ้นทรงรับสภาพดุจทาส” (ฟิลิปปี 2:6-7) ที่ประชุมเห็นความสำคัญว่าผ่านการอุทิศตนของพวกเขา บาทหลวงและสังฆานุกรจำนวนมากทำให้พระคริสตเจ้า ผู้เลี้ยงแกะที่ดีและผู้รับใช้ปรากฏชัดขึ้น
- c) อุปสรรคประการหนึ่งของการทำงานอภิปาลและงานแพร่ธรรมคือแนวคิดสมณนิยม โดยแนวคิดสมณนิยมเกิดจากความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการเรียกจากพระเจ้าโดยมองว่าเป็นการเรียกมีสิทธิพิเศษมากกว่าการรับใช้และแสดงออกในการใช้อำนาจในลักษณะทางโลกที่ปฏิเสธที่จะยอมให้ตัวเองต้องสามารถได้รับการตรวจสอบได้ การบิดเบือนกระแสเรียกของบาทหลวงนี้จำเป็นต้องถูกทำลายตั้งแต่ขั้นแรกสุดของการอบรมโดยการอยู่ใกล้ชิดกับประชากรของพระเจ้าและผ่านประสบการณ์การเรียนรู้การรับใช้ที่เป็นรูปธรรมในหมู่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือมากที่สุด การทำพันธกิจของบาทหลวงในปัจจุบันไม่สามารถเกิดขึ้นได้เว้นแต่ในการเป็นหนึ่งเดียวกันกับบิชอปและคณะสงฆ์ และในการเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างลึกซึ้งกับพันธกิจและจิตตารมณ์อื่นๆ เป็นที่น่าเสียดายที่แนวคิดสมณนิยมเป็นอุปนิสัยที่สามารถแสดงออกไม่เพียงแต่ในหมู่ผู้ได้รับศิลาบวชเท่านั้นแต่ยังรวมถึงบรรดาฆราวาสด้วย

- d) เพื่อที่จะปฏิบัติศาสนกิจของผู้ที่ได้รับศีลบวชในบริบทของความรับผิดชอบร่วมกัน จำเป็นต้องตระหนักถึงความสามารถและข้อจำกัดของตนเอง ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องแน่ใจว่าแนวทางแห่งความเป็นจริงในการอบรมมิตีความเป็นมนุษย์ถูกรวมเข้ากับมิติวัฒนธรรมและมิติฝ่ายจิตในการอบรมตลอดจนการอบรมเพื่อการสานุศิษย์ ด้วยเหตุนี้การมีส่วนร่วมของครอบครัวแรกเริ่มและชุมชนกลุ่มคริสตชนที่ช่วยส่งเสริมกระแสเรียกของชายหนุ่มได้ถูกรับการดูแล เช่นเดียวกับครอบครัวอื่น ๆ ที่ร่วมเดินทางในการเจริญเติบโตของเขานั้นไม่สามารถประเมินค่าต่ำเกินไป

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- e) ในบริบทของการอบรมของผู้รับศีลล้างบาปทุกคนเพื่อรับใช้ในพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน การอบรมสังฆานุกรและบาทหลวงต้องได้รับความเอาใจใส่เป็นพิเศษ ในการประชุมนี้ มีการแสดงคำร้องขออย่างกว้างขวางว่าบ้านเณรและโปรแกรมอื่น ๆ ของการอบรมเพื่อเป็นบาทหลวงยังคงเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของชุมชน เราต้องหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของการเบี่ยงเบนไปและอุดมการณ์ที่นำไปสู่ทัศนคติการใช้อำนาจเบ็ดเสร็จและการขัดขวางการเจริญเติบโตของกระแสเรียกอย่างแท้จริง การแก้ไขโปรแกรมการอบรมจำเป็นต้องมีการอภิปรายและการพิจารณาอย่างกว้างขวาง
- f) มีการแสดงความเห็นที่แตกต่างกันเกี่ยวกับความเป็นโสดของบาทหลวง คุณค่าของสิ่งนี้เป็นที่ชื่นชมของทุกคน ในฐานะที่เป็นประกาศอย่างมากมาย และเป็นประจักษ์พยานที่ลึกซึ้งถึงพระคริสตเจ้า อย่างไรก็ตามบางท่านถามว่าความเหมาะสมในทางเทววิทยาสำหรับพันธกิจของบาทหลวงจำเป็นต้องทำความเข้าใจให้เป็นหน้าที่กฎระเบียบในพระศาสนจักรละตินหรือไม่ เหนือสิ่งอื่นใดในบริบทของพระศาสนจักรและวัฒนธรรมที่ทำเรื่องนี้ให้ยากขึ้น การสนทนานี้ไม่ใช่เรื่องใหม่แต่ต้องมีการพิจารณาเพิ่มเติม

ข้อเสนอ

- g) ในพระศาสนจักรละติน สังฆานุกรถาวรได้ถูกนำมาใช้ในวิธีที่ต่างกัน บริบทของพระศาสนจักรที่ต่างกัน พระศาสนจักรท้องถิ่นบางแห่งไม่ได้มีการนำไปปฏิบัติเลย ในบางพระศาสนจักรมีความกังวลว่าสังฆานุกรถูกมองว่าเป็นสิ่งทดแทนการขาดแคลนบาทหลวง บางครั้งพันธกิจของบรรดาสังฆานุกรถาวรนี้พบการแสดงออกในพิธีกรรมมากกว่าการรับใช้คนยากจนและผู้ขัดสนในชุมชน ดังนั้น เราขอแนะนำให้มีการประเมินว่าพันธกิจของสังฆานุกรได้ดำเนินการอย่างไรตั้งแต่สมัยสภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง
- h) จากมุมมองทางเทววิทยา มีความจำเป็นต้องเข้าใจการเป็นสังฆานุกร เป็นอันดับแรกและสำคัญที่สุดในตัวสังฆานุกรเอง และไม่เพียงแต่เป็นขั้นตอนในการเข้าอยู่ในหมู่คณะสงฆ์เท่านั้น การพิจารณารูปแบบหลักของการเป็นสังฆานุกรแบบ “ถาวร” เพื่อแยกความแตกต่างจากแบบ “เปลี่ยนผ่าน” เป็นตัวบ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงมุมมองที่ยังไม่เกิดขึ้นจริงได้มากเพียงพอ

- i) ความไม่แน่นอนที่แวดล้อมด้านเทววิทยาของสังฆานุกรได้เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงที่ว่าสังฆานุกรเพิ่งได้รับการฟื้นฟูให้เป็นพันธกิจที่มีลำดับชั้นที่ชัดเจนและถาวรในพระศาสนจักรละตินนับตั้งแต่สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง การศึกษาเชิงลึกมากขึ้นจะให้ความกระจ่างเกี่ยวกับคำถามเกี่ยวกับการให้สตรีสามารถบวชเป็นสังฆานุกรได้
- j) มีการทบทวนการอบรมผู้ที่เตรียมรับศีลบวชอย่างละเอียดถี่ถ้วนโดยคำนึงถึงมิติมิชชันนารีเป็นธรรมชาติและมิติการก้าวเดินไปด้วยกันของพระศาสนจักร ซึ่งหมายถึงการทบทวนระบบพื้นฐานการอบรม *Ratio fundamentalis* ที่กำหนดการจัดรูปแบบมิชชันนารีอย่างไร นอกจากนี้พวกเขายังแนะนำในเวลาเดียวกันให้แน่ใจว่ามีการนำรูปแบบการประชุมซินอดไปใช้ เมื่อกล่าวถึงการอบรมต่อเนื่องของบรรดาบาทหลวงและสังฆานุกร
- k) ความโปร่งใสและวัฒนธรรมแห่งการตรวจสอบได้มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับพวกเราในการก้าวไปข้างหน้าในการพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน พวกเราขอให้พระศาสนจักรท้องถิ่นระบุนโยบายและโครงสร้างที่ช่วยให้มีการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอว่าบาทหลวงและสังฆานุกรดำเนินการตามบทบาทความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานอภิบาลของตนอย่างไร สถาบันที่มีอยู่ เช่น องค์กรที่มีส่วนร่วมหรือการอภิบาลเยี่ยมเยียน อาจเป็นจุดเริ่มต้นของงานนี้ โดยช่วยดูแลให้ชุมชนมีส่วนร่วม รูปแบบดังกล่าวจะต้องปรับให้เข้ากับบริบทท้องถิ่นและวัฒนธรรมที่หลากหลาย เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคหรือภาระของทางส่วนกลาง การไตร่ตรองแยกแยะประเภทของกระบวนการที่สามารถพิจารณาได้ในระดับภูมิภาคหรือระดับทวีป
- l) ในแต่ละกรณีไปและตามบริบท ควรพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการส่งบาทหลวงที่ลาออกจากพันธกิจกลับเข้ามาใหม่เพื่อทำหน้าที่อภิบาลรับใช้โดยคำนึงถึงการอบรมและประสบการณ์ของพวกเขา

12. บิชอปในความเป็นเอกภาพของพระศาสนจักร

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) ตามคำกล่าวของสภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง บิชอปในฐานะผู้สืบทอดตำแหน่งจากอัครสาวกมีหน้าที่รับใช้ในเอกภาพซึ่งเกิดขึ้นจริงในพระศาสนจักรท้องถิ่น ท่ามกลางพระศาสนจักรต่าง ๆ และกับพระศาสนจักรทั้งครบ ดังนั้นภาพลักษณ์ของบิชอปจึงสามารถเข้าใจได้อย่างเพียงพอเฉพาะในโครงข่ายความสัมพันธ์ที่ถักทอจากส่วนของประชากรของพระเจ้าที่มอบให้ท่าน คณะสงฆ์และสังฆานุกร ผู้ที่ปฏิญาณตน และบิชอปท่านอื่นๆ และบิชอปแห่งกรุงโรม และคำนึงถึงแนวทางต่อพันธกิจอย่างเสมอมา
- b) ในพระศาสนจักรของท่าน บิชอปเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการประกาศพระวรสารและพิธีกรรม ท่านแนะนำชุมชนคริสตชนละส่งเสริมการดูแลอภิบาลคนยากจนและปกป้องผู้ที่เปราะบางที่สุด ท่านเป็นหลักธรรมแห่งความเป็นหนึ่งเดียวกันที่มองเห็นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภารกิจของการไตร่ตรองแยกแยะและประสานงานจิตตารมณ์และงานอภิบาลต่าง ๆ ที่พระจิตเจ้าทรงส่งมาเพื่อประกาศพระวรสารและเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของชุมชน พันธกิจนี้บรรลุผลในลักษณะการประชุมซินอดเมื่อการปกครองดูแลมาพร้อมกับความรับผิดชอบร่วมกัน

การเทศนาโดยการรับฟังประชากรผู้ความเชื่อของพระเจ้า และการกระทำให้ศักดิ์สิทธิ์และการเฉลิมฉลองด้วยพิธีกรรมด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนและการกลับใจ

- c) บิชอปมีบทบาทที่ขาดไม่ได้ในการทำให้มีชีวิตชีวาและทำให้กระบวนการก้าวไปด้วยกันในพระศาสนจักรท้องถิ่น โดยส่งเสริมความร่วมมือกันระหว่าง “ทุกคน บางคน และคนเดียว” พันธกิจของบิชอป “คนเดียว” ให้มีความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของ “ทุกคน” ผ่านทางการร่วมแบ่งปันของ “บางคน” ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงมากกว่าในกระบวนการไตร่ตรองแยกแยะและตัดสินใจ ความเชื่อมั่นที่บิชอปเองรับเอาแนวทางและรูปแบบของการก้าวเดินไปด้วยกัน โดยที่ท่านใช้อำนาจจะมีผลอย่างเด็ดขาดต่อบาทหลวงและสังฆานุกร ฆราวาสชายและหญิง และผู้ปฏิบัติงานที่มีส่วนร่วมในกระบวนการขึ้นอดได้รับเรียกให้เป็นแบบอย่างของการก้าวเดินไปด้วยกันสำหรับทุกคน
- d) ในบริบทที่พระศาสนจักรถูกมองว่าเป็นครอบครัวของพระเจ้า บิชอปถือว่าเป็นบิดาของทุกคน อย่างไรก็ตาม มีวิกฤติเกี่ยวกับประสบการณ์สิทธิอำนาจของท่านที่เป็นเหมือนดังในสังคมของฆราวาส สิ่งสำคัญคือต้องไม่ละสายตาจากธรรมชาติของศิลาบวชของบิชอป เกรงว่าภาพลักษณ์ของบิชอปถูกหลอมรวมเข้ากับภาพลักษณ์ของผู้มีอำนาจฝ่ายบ้านเมือง
- e) ความคาดหวังของบิชอปมักจะสูงมาก และบรรดาบิชอปหลายท่านพูดถึงความรู้สึกที่มีภาระหนักเกินไปกับการอุทิศตนทุ่มเทในด้านการบริหารปกครองและด้านกฎหมาย ซึ่งทำให้ยากสำหรับพวกท่านจะบรรลุพันธกิจของ ท่านเองอย่างเต็มที่ บิชอปยังต้องยอมรับกับความเปราะบางและข้อจำกัดของตนเองและบางครั้งก็ขาดการสนับสนุนที่ท่านต้องการไม่ว่าจะเป็นด้านความเป็นมนุษย์หรือด้านจิตใจ ความรู้สึกเหงาจึงไม่ใช่เรื่องแปลก ด้วยเหตุนี้ ในด้านหนึ่งจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะมุ่งความสนใจไปที่องค์ประกอบที่จำเป็นต่อพันธกิจของบิชอป และในอีกด้านหนึ่ง เพื่อปลูกฝังภราดรภาพที่แท้จริงในท่ามกลางหมู่คณะบิชอปเอง และในบรรดาบิชอป และบาทหลวงของพวกท่าน

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- f) ในระดับเทววิทยา ความสำคัญของความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างบิชอปและพระศาสนจักรท้องถิ่น จำเป็นต้องลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ท่านถูกเรียกทั้งให้นำพระศาสนจักรท้องถิ่นของท่าน และในขณะเดียวกันให้ตระหนักถึงและรักษาความมั่งคั่งของพระศาสนจักรในท้องถิ่นของท่านในด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และจิตตรารมณ
- g) คำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างศิลาบวชและเขตอำนาจการปกครองจำเป็นต้องได้รับการศึกษาในเชิงลึกมากขึ้น ในการเสวนากับ *Lumen Gentium* และคำสั่งสอนล่าสุด เช่น สมณธรรมนูญ *Praedicate Evangelium* จุดมุ่งหมายของการศึกษาดังกล่าวคือการชี้แจงให้กระจ่างเกี่ยวกับเทววิทยาและกฎหมายพระศาสนจักรที่อยู่ภายใต้หลักการความรับผิดชอบร่วมกันของบิชอป และเพื่อกำหนดขอบเขต รูปแบบ และความหมายของความรับผิดชอบร่วมกัน

- h) บิซอบบางท่านแสดงความรู้สึกไม่สบายใจเมื่อถูกขอให้พูดในเรื่องของความเชื่อและศีลธรรมโดยที่ขาดความเห็นพ้องต้องกันอย่างเอกฉันท์ภายในคณะบิซอบ จำเป็นต้องมีการไตร่ตรองเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคณะบิซอบกับความหลากหลายของมุมมองทางเทววิทยาและงานอภิบาล
- i) องค์ประกอบที่สำคัญของพระจักรที่ก้าวไปด้วยกันคือการสร้างความมั่นใจต่อวัฒนธรรมแห่งความโปร่งใสและการเคารพขั้นตอนที่กำหนดขึ้นเพื่อการคุ้มครองผู้เยาว์และบุคคลที่เปราะบาง มีความจำเป็นต้องพัฒนาโครงสร้างเพิ่มเติมที่กำหนดโดยเฉพาะให้กับการป้องกันการล่วงละเมิด ปัญหาที่ละเอียดอ่อนของการจัดการการล่วงละเมิดทำให้บิซอบจำนวนมากอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากของการต้องประนีประนอมในบทบาทของบิดากับบทบาทผู้พิพากษา ควรสำรวจความเหมาะสมของการมอบหมายงานด้านการศาลให้กับองค์กรอื่นซึ่งระบุที่เป็นไปตามกฎหมาย

ข้อเสนอ

- j) มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการตามรูปแบบทางกฎหมายที่ยังไม่ได้กำหนด โครงสร้างและกระบวนการสำหรับการทบทวนการปฏิบัติหน้าที่ของบิซอบเป็นประจำ โดยอ้างอิงถึงรูปแบบอำนาจของท่าน การบริหารงานทางเศรษฐกิจของทรัพย์สินของสังฆมณฑล และการทำงานของหน่วยงานที่มีส่วนร่วม และการป้องกันการล่วงละเมิดทุกประเภทที่เป็นไปได้ วัฒนธรรมแห่งการตรวจสอบได้เป็นส่วนสำคัญของพระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกันที่ส่งเสริมความรับผิดชอบร่วมกันตลอดจนการป้องกันการล่วงละเมิด
- k) มีการเรียกร้องให้กำหนดให้สภาบิซอบ (มาตรา 473 §4) สภาอภิบาลสังฆมณฑล และสภาอภิบาลบิซอบ(CIC มาตรา 511, CCEO สามารถ 272) บังคับใช้ และให้องค์กรในสังฆมณฑลที่ใช้ความรับผิดชอบร่วมกันปฏิบัติงานได้มากขึ้น รวมถึงในแง่ของกฎหมายด้วย
- l) ที่ประชุมเรียกร้องให้ทบทวนหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติรับตำแหน่งบิซอบโดยปรับสมดุลอำนาจของสมณฑลกับการมีส่วนร่วมของสภาบิซอบคาทอลิก นอกจากนี้ ยังมีการร้องขอให้ขยายการปรึกษาหารือกับประชากรของพระเจ้า ฆราวาส และผู้ปฏิญาณตนในกระบวนการปรึกษาหารือให้มากขึ้น คอยระวังไม่ให้ถูกกดดันในกระบวนการคัดเลือกมากเกินไป
- m) บิซอบหลายท่านแสดงความจำเป็นที่จะต้องคิดใหม่เกี่ยวกับการทำงานและเสริมสร้างโครงสร้างของเขต อัครสังฆมณฑล (พระศาสนจักรแขวง) และภูมิภาค เพื่อให้พวกเขาสามารถแสดงออกถึงความเป็นเพื่อนร่วมงานอย่างเป็นรูปธรรมในพื้นที่ และผ่านความเป็นพี่น้องกัน การสนับสนุนซึ่งกันและกัน ความโปร่งใส และการปรึกษาหารือในวงกว้าง กลายเป็นเรื่องธรรมดาในท่ามกลางบรรดาบิซอบทั้งหลาย

13. บิซอบแห่งกรุงโรมในคณะบิซอบ

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) พลังขับเคลื่อนของการก้าวเดินไปด้วยกันยังให้ความกระจ่างใหม่เกี่ยวกับพันธกิจของบิชอปแห่งกรุงโรม อันที่จริง การก้าวเดินไปด้วยกันเชื่อมโยงอย่างไรเพราะในมิติส่วนรวม (“ทุกคน”) คณะ (“บางคน”) และส่วนบุคคล (“คนเดียว”) ของพระศาสนจักรในท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับสากล ในนิมิตเข้าใจศาสนบริการของสมเด็จพระสันตะปาปาของบิชอปแห่งกรุงโรมมีความสำคัญอย่างแท้จริงต่อพลังขับเคลื่อนของการก้าวเดินไปด้วยกัน เช่นเดียวกับแง่มุมของชุมชนที่รวมถึงประชากรของพระเจ้าทุกคน และมีติการร่วมเป็นคณะของการปฏิบัติพันธกิจของบิชอป ดังนั้น การก้าวเดินไปด้วยกัน การร่วมเป็นคณะ และอำนาจหน้าที่ของบิชอปอ้างอิงถึงกันและกัน อำนาจหน้าที่ของบิชอปหมายถึงการใช้ความเป็นทางการก้าวเดินไปด้วยกันและการร่วมเป็นคณะ เช่นเดียวกับที่ทั้งสองสื่อถึงการใช้อำนาจหน้าที่ของบิชอป
- b) การส่งเสริมความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตชนทุกคนถือเป็นสิ่งสำคัญในพันธกิจของบิชอปแห่งกรุงโรม การเดินทางด้านคริสตศาสนสัมพันธ์ได้เพิ่มความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในพันธกิจของผู้สืบตำแหน่งของนักบุญเปโตรและจะต้องทำเช่นนั้นต่อไปในอนาคต การตอบรับการเชื่อเชิญที่ทรงกระทำโดยนักบุญยอห์น ปอลที่ 2 ในพระสมณสาส์น เพื่อให้ทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน *ut unum sint* เช่นเดียวกับบทสรุปของการเสวนาคริสตศาสนสัมพันธ์สามารถช่วยชาวคาทอลิกให้เข้าใจถึงการใช้อำนาจหน้าที่ของบิชอป การร่วมเป็นคณะ การก้าวเดินไปด้วยกัน และความสัมพันธ์ที่มีร่วมกัน
- c) การปฏิรูปศูนย์กลางบริหารงานพระศาสนจักรคาทอลิกสากล (*Roman Curia*) เป็นส่วนสำคัญของการการเดินทางก้าวไปด้วยกันของพระศาสนจักรคาทอลิก สมณธรรมนุญ *Praedicate Evangelium* ยืนยันว่า “ศูนย์กลางบริหารงานพระศาสนจักรคาทอลิกสากล (*Roman Curia*) ไม่ได้มีอยู่ระหว่างสมเด็จพระสันตะปาปาและบรรดาศิขอบ แต่เหมาะสมกับธรรมชาติของแต่ละคน” (EP I.8) ซึ่งส่งเสริมการปฏิรูปบนพื้นฐานของ “ชีวิตแห่งความเป็นเอกภาพ” (EP I.4) และ “การกระจายอำนาจที่ดี” (EP II.2) ความจริงที่ว่าสมาชิกจำนวนมากของหน่วยงานกลางบริหารงานพระศาสนจักรคาทอลิกสากลเป็นบิชอปสังฆมณฑลที่การแสดงถึงความเป็นสากลของพระศาสนจักร และควรส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างศูนย์กลางบริหารงานกับพระศาสนจักรท้องถิ่น การประกาศใช้สมณธรรมนุญ *Praedicate Evangelium* อย่างมีประสิทธิภาพผลอาจส่งเสริมให้เกิดความเป็นเอกภาพมากขึ้นภายในศูนย์กลางบริหารงานทั้งในหน่วยงานที่แตกต่างกัน และภายในแต่ละหน่วยงานนั่นเอง

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- d) มีความจำเป็นต้องเข้าใจให้มากขึ้นว่าความเข้าใจใหม่เกี่ยวกับตำแหน่งบิชอปภายในพระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกันซึ่งส่งผลต่อพันธกิจของบิชอปแห่งกรุงโรมและบทบาทของศูนย์กลางบริหารงานพระศาสนจักรคาทอลิกสากล (*Roman Curia*) อย่างไร ประเด็นนี้มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อวิธีที่ความรับผิดชอบร่วมในการปกครองดูแลของพระศาสนจักรคือก้าวออกไป ในระดับสากล ประมวลกฎหมายพระศาสนจักรและประมวลกฎหมายพระศาสนจักรตะวันออกเสนอบทบัญญัติสำหรับการปฏิบัติพันธกิจของสมเด็จพระสันตะปาปาใน

ระดับหมู่คณะมากขึ้น สิ่งเหล่านี้สามารถพัฒนาเพิ่มเติมในทางปฏิบัติและเสริมความเข้มแข็งในการปรับปรุง บทบัญญัติทั้งสองฝ่ายได้ในอนาคต

- e) การก้าวเดินไปด้วยกันสามารถให้ความกระจ่างเกี่ยวกับแนวทางที่พระคาร์ดินัลสามารถร่วมมือกันในศาสน บริการของสมเด็จพระสันตะปาปา และแนวทางที่พระคาร์ดินัลสามารถส่งเสริมการไตร่ตรองแยกแยะในคณะ ของพวกท่านในการประชุมสมัชชาสามัญและการประชุมสมัชชาสามัญ
- f) เป็นสิ่งสำคัญสำหรับประโยชน์ของพระศาสนจักรในการศึกษาหนทางที่เหมาะสมที่สุดในการส่งเสริม ความคุ้นเคยและความผูกพันเป็นเอกภาพระหว่างสมาชิกของคณะพระคาร์ดินัล โดยคำนึงถึงถิ่นกำเนิดและ วัฒนธรรมที่หลากหลายด้วย

ข้อเสนอ

- g) การเข้าเฝ้าถวายรายงานการทำงาน *ad limina Apostolorum* เป็นช่วงเวลาสูงสุดในความสัมพันธ์ผู้ปกครอง ดูแลของพระศาสนจักรท้องถิ่นกับบิชอปแห่งกรุงโรมและผู้ร่วมงานที่ใกล้ชิดที่สุดของท่านใน ศูนย์กลาง บริหารงานพระศาสนจักรคาทอลิกสากล (*Roman Curia*) มีความจำเป็นต้องทบทวนรูปแบบที่พวกท่าน ดำเนินการเพื่อให้พวกท่านมีโอกาสมากขึ้นสำหรับการแลกเปลี่ยนที่เปิดกว้างและร่วมกันส่งเสริมความเป็น เอกภาพและการใช้การร่วมเป็นคณะและการก้าวเดินไปด้วยกันอย่างแท้จริง
- h) ในแง่ของโครงสร้างสมัชชาของพระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกัน หน่วยงานต่าง ๆ ของศูนย์กลางบริหารงาน พระศาสนจักรคาทอลิกสากล (*Roman Curia*) จำเป็นต้องยกระดับการปรึกษาหารือของบรรดาบิชอปให้ใส่ใจ กับสถานการณ์ที่หลากหลายมากขึ้น และตั้งใจฟังเสียงของพระศาสนจักรท้องถิ่นมากขึ้น
- i) ดูเหมือนเหมาะสมที่จะกำหนดรูปแบบการประเมินงานของผู้แทนสันตะปาปาโดยพระศาสนจักรท้องถิ่นใน ประเทศที่พวกท่านปฏิบัติพันธกิจเพื่ออำนวยความสะดวกและทำให้การรับใช้ของพวกท่านนั้นสมบูรณ์แบบ
- j) เสนอเพื่อเสริมสร้างและเพิ่มประสิทธิภาพประสบการณ์ของสภาพระคาร์ดินัล (C-9) ในฐานะสภาขึ้นอดที่ให้การรับใช้ของในศาสนบริการของสมเด็จพระสันตะปาปา
- k) ในแง่ของคำสั่งสอนของสภาสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง จำเป็นต้องประเมินอย่างรอบคอบว่าเหมาะสมหรือไม่ที่ จะบวชพระราชาคณะ (*the prelates*) แห่งศูนย์กลางบริหารงานพระศาสนจักรคาทอลิกสากล (*Roman Curia*) ขึ้นเป็นบิชอป

ภาคที่ 3

ถักทอสานสายสัมพันธ์ สรรสร้างชุมชน

14. แนวทางแห่งการก้าวเดินไปด้วยกันเพื่อการอบรม

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) ผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปทุกคนได้ถูกเรียกให้ดูแลการอบรมของตนเองเพื่อตอบสนองต่อของพระพรจากพระเจ้า โดยใช้พระสวรรค์ที่พวกเขาได้รับเพื่อให้เกิดผลและเพื่อการรับใช้ทุกคน เวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอุทิศตนเพื่อการอบรมสานุศิษย์ของพระองค์ เผยให้เห็นถึงความสำคัญของการอบรมของพระศาสนจักรนี้ ซึ่งมักเกิดขึ้นในภูมิภาคหลังแต่เป็นปัจจัยชี้ขาดสำหรับพันธกิจ พวกเราขอแสดงความขอบคุณและให้กำลังใจแก่ทุกคนที่มีส่วนร่วมในงานนี้ และเชิญชวน เพื่อต้อนรับแนวทางใหม่ในเรื่องขบวนการที่เกิดจากการก้าวเดินไปด้วยกันของพระศาสนจักร
- b) แนวทางที่พระเยซูเจ้าทรงอบรมเหล่าสานุศิษย์ถือเป็นแบบอย่างที่เราจำเป็นต้องติดตาม พระองค์ไม่เพียงแต่ทรงสั่งสอนเท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงแบ่งปันชีวิตของพระองค์กับพวกเขาด้วย ผ่านทางการเป็นแบบอย่างการสวดภาวนาของพระองค์เอง พระองค์ทรงรับฟังคำร้องขอจากพวกเขา 'โปรดสอนเราให้ภาวนา' โดยทางการเลี้ยงอาหารประชาชน พระองค์ทรงสอนพวกเขาว่าอย่าทอดทิ้งคนยากจนขัดสน โดยการเดินทางไปยังกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์ทรงชี้หนทางทางไปยังไม้งางเขน จากพระวรสาร เราเรียนรู้ว่าการอบรมไม่เพียงแต่เป็นการเพิ่มความสามารถของตนเองเท่านั้น แต่ยังเป็นการกลับใจไปสู่ 'ความเป็นเหตุผล' ของพระอาณาจักรที่สามารถทำให้เกิดขึ้นได้แม้แต่ความพ่ายแพ้และความล้มเหลวได้เกิดขึ้นก็ตาม
- c) ประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าไม่เพียงแต่เป็นกลุ่มเป้าหมายเท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกและสำคัญที่สุดในเรื่องการอบรมที่รับผิดชอบร่วมกัน อันที่จริง การอบรมครั้งแรกเกิดขึ้นในครอบครัว เป็นสถานที่นี้เป็นที่ที่เรามักจะได้รับการประกาศข่าวดีครั้งแรกเกี่ยวกับความเชื่อในภาษา และแน่นอนในภาษาถิ่นของพ่อแม่และปู่ย่าตายายของเรา ดังนั้น ผู้ปฏิบัติพันธกิจในพระศาสนจักรจึงต้องผสมผสานการมีส่วนร่วมของตนเข้ากับปรีชาญาณของประชากรของพระเจ้าทุกคน ในความร่วมมือที่ขาดไม่ได้ในชุมชน นี่เป็นเครื่องหมายแรกของการอบรมที่เข้าใจในความหมายของการก้าวเดินไปด้วยกัน
- d) ในการเข้ามาเป็นคริสตชนพวกเราพบคำแนะนำในการดำเนินไปตามเส้นทางของการอบรมของเรา หัวใจของการอบรมแบบคริสตชนคือการที่ลึกลงไปในการประกาศสอนเรื่องพระเยซูเจ้า *kerygma* นั่นคือการพบปะกับพระเยซูคริสตเจ้าซึ่งมอบพระพรแห่งชีวิตใหม่ให้แก่เรา เหตุผลตามคำสอนเตือนเราว่า เราทุกคนเป็นคนบาปที่ถูกเรียกไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ ด้วยเหตุนี้เราจึงมีส่วนร่วมในการเดินทางสู่การกลับใจโดยที่ศีลล้างบาปนำมาซึ่ง

ความสมบูรณ์ ด้วยเหตุนี้ เราจึงหล่อเลี้ยงความปรารถนาในความศักดิ์สิทธิ์ โดยมีประจักษ์พยานจำนวนมากมายสนับสนุน

- e) พื้นที่ซึ่งการอบรมประชากรของพระเจ้าเกิดขึ้นนั้นมีมากมาย นอกเหนือจากการอบรมด้านเทววิทยาแล้ว ที่ประชุมยังเรียกร้องการฝึกอบรมในทักษะเฉพาะด้าน ได้แก่ การฝึกฝนความรับผิดชอบร่วมกัน การรับฟัง และการไตร่ตรองแยกแยะ การดำเนินการเสวนาระหว่างคริสตศาสนจักรและระหว่างศาสนาอื่น การรับใช้แก่คนยากจนที่สุดและดูแลโลกที่เป็นบ้านร่วมกันของเรา การมีส่วนร่วมในฐานะ “ธรรมทูตในโลกดิจิทัล” การอำนวยความสะดวกในกระบวนการไตร่ตรองแยกแยะ การสนทนาในพระจิตเจ้า การสร้างฉันทามติและการแก้ไขความขัดแย้ง ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษกับการอบรมคำสอนของเด็กและเยาวชน ซึ่งควร เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของชุมชน
- f) การอบรมของพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกันจำเป็นต้องดำเนินการแบบร่วมมือกัน *synodally* ประชากรของพระเจ้าทุกคนถูกประกอบเข้าด้วยกันในขณะที่พวกเขาเดินทางด้วยกัน มีความจำเป็นต้องเอาชนะกรอบความคิด ‘การมอบหมายหน้าที่’ ที่พบในหลาย ๆ ด้านของพันธกิจการอภิบาล การอบรมในความสำคัญของการก้าวเดินไปด้วยกันคือ หมายถึงการทำให้ประชากรของพระเจ้าดำเนินชีวิตตามกระแสเรียกแห่งศีลล้างบาปของตนอย่างเต็มที่ ในครอบครัว ในสถานที่ทำงาน ในพระศาสนจักร ในสังคม และในสภาพแวดล้อมทางสติปัญญา มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในพันธกิจของ พระศาสนจักรตามจิตตารมณ์และกระแสเรียกของเขาหรือเธอเอง

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- g) พวกเราแนะนำให้ทำงานเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์และเพศศึกษาเพื่อติดตามเยาวชนเมื่อพวกเขาเจริญเติบโต ในบุคลิกลักษณะทางบุคคลและทางเพศ และเพื่อสนับสนุนการเจริญเติบโตของผู้ที่ได้รับเรียกให้เป็นคนโสดและผู้ปฏิบัติตนถึงความบริสุทธิ์ การอบรมในด้านเหล่านี้เป็นสิ่งช่วยเหลือที่จำเป็นในทุกขั้นตอนของชีวิต
- h) เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องเสวนาให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นระหว่างมนุษยศาสตร์ โดยเฉพาะจิตวิทยาและเทววิทยา เพื่อความเข้าใจในประสบการณ์ของมนุษย์ ซึ่งไม่เพียงแต่วางแนวทางเหล่านี้ไว้เคียงข้างกันเท่านั้น แต่ยังรวมเอาแนวทางเหล่านี้รวมเข้ากับการสรุปสังเคราะห์การเป็นผู้ใหญ่มากขึ้นอีกด้วย
- i) ประชากรของพระเจ้าจำเป็นต้องเป็นตัวแทนเข้าร่วมในโปรแกรมการอบรมสำหรับผู้เตรียมตัวรับศีลบวชอย่างกว้างขวาง ตามที่เรียกร้องโดยการประชุมซินอดครั้งก่อนๆ ดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องมีการทบทวนโปรแกรมการอบรมอย่างละเอียด โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษว่าเราจะส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสตรีและครอบครัวต่อพวกเขาได้อย่างไร
- j) สภาอภิบาลทอลิกควรให้การสนับสนุนให้ทำงานร่วมกันในระดับภูมิภาคเพื่อสร้างวัฒนธรรมแห่งการอบรมและการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งหมด รวมถึงการพัฒนาทางเลือกดิจิทัลด้วย

ข้อเสนอ

- k) พวกเราเสนอว่าควรให้ความสำคัญกับการจัดโปรแกรมที่ได้รับการออกแบบและมุ่งหมายสำหรับการอบรมร่วมกันของประชากรของพระเจ้าทั้งหมด (ฆราวาส ผู้ปฏิบัติงาน และผู้รับศีลบวช) สังฆมณฑลควรพยายามสนับสนุนโครงการเหล่านี้ภายในพระศาสนจักรท้องถิ่น พวกเราสนับสนุนให้สภาอภิบาลทำงานร่วมกันในระดับภูมิภาคเพื่อสร้างวัฒนธรรมของการอบรมอย่างต่อเนื่องโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งหมดรวมถึงการพัฒนาทางเลือกดิจิทัลด้วย
- l) สมาชิกกลุ่มประชากรของพระเจ้าควรเป็นตัวแทนในโปรแกรมการอบรมสำหรับผู้เตรียมตัวรับศีลบวชอย่างกว้างขวาง ตามที่เรียกร้องโดยการประชุมซินอดครั้งก่อนๆ การมีส่วนร่วมของสตรีย่อมมีความสำคัญเป็นพิเศษ
- m) จำเป็นต้องมีมาตรฐานและกระบวนการที่เพียงพอในการคัดเลือกผู้สมัครเข้าเตรียมตัวรับศีลบวชเพื่อให้แน่ใจว่าเป็นไปตามข้อกำหนดสำหรับโปรแกรมการศึกษาเบื้องต้นสำหรับสามเณร
- n) การอบรมที่เตรียมตัวรับศีลบวชควรได้รับการออกแบบในลักษณะที่สอดคล้องกับพระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกันในบริบทท้องถิ่นต่างๆ ก่อนดำเนินการในหนทางที่เฉพาะเจาะจง ผู้สมัครควรมีประสบการณ์ชีวิตในชุมชนกลุ่มคริสตชนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ แม้ว่าจะเริ่มต้นก็ตาม การอบรมไม่ควรสร้างสภาพแวดล้อมที่ไม่เป็นไปตามธรรมชาติแปลกแยกจากชีวิตผู้คนปกติ โดยมีการปกป้องคุ้มกันข้อกำหนดของอบรมสำหรับงานอภิบาล พวกเราสามารถส่งเสริมด้านจิตใจที่แท้จริงของการรับใช้ประชากรของพระเจ้าในการเทศนาสั่งสอน การเฉลิมฉลองศีลศักดิ์สิทธิ์ และการช่วยเหลือสงเคราะห์ ซึ่งอาจต้องมีการแก้ไขวิสัยทัศน์ใหม่ของระบบพื้นฐานการอบรม *Ratio fundamentalis* สำหรับการอบรมบาทหลวงและสังฆานุกร
- o) ในการเตรียมการสำหรับการประชุมซินอดสมัยถัดไป ควรมีการปรึกษาหารือของผู้รับผิดชอบในการอบรมบาทหลวงในระดับเบื้องต้นและการอบรมอย่างต่อเนื่องเพื่อประเมินว่ากระบวนการก้าวเดินไปด้วยกันมีการตอบรับอย่างไร และเสนอการเปลี่ยนแปลงที่จะส่งเสริมการใช้อำนาจในรูปแบบที่เหมาะสมกับพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน

15. การไตร่ตรองแยกแยะของพระศาสนจักรและคำถามปลายเปิด

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) ประสบการณ์ของการสนทนาในพระจิตเจ้าทำให้ทุกคนที่มีส่วนร่วมอย่างมีคุณค่าอย่างมาก รูปแบบการสื่อสารของพวกเรา ได้รับสิทธิพิเศษในเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการรับฟังซึ่งกันและกัน ที่ได้รับการชื่นชมอย่างมาก ได้ช่วยให้เราไม่รีบเร่งจนเกินไปที่จะโต้แย้งโดยยึดหลักการกล่าวซ้ำถึงจุดยืนของเราเองโดยปราศจากการรับฟังเหตุผลที่สนับสนุนจุดยืนของผู้อื่นเสียก่อน
- b) แนวทางพื้นฐานนี้สร้างบริบทที่ช่วยให้พิจารณาอย่างรอบคอบในเรื่องที่เป็นข้อขัดแย้งภายในพระศาสนจักร เช่น ผลกระทบทางมานุษยวิทยาของเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์(AI) การไม่ใช้ความรุนแรงและการป้องกันตนเองที่ชอบด้วยกฎหมาย ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับงานอภิบาล และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศและ “ร่างกาย” และอื่นๆ อีกมากมาย

- c) เพื่อพัฒนาความเข้าใจของพระศาสนจักรอย่างแท้จริงในด้านเหล่านี้และในด้านอื่นๆ จำเป็นต้องตอบคำถามเหล่านี้โดยอาศัยพระวาจาของพระเจ้าและคำสั่งสอนของพระศาสนจักร ได้รับการชี้แจงและไตร่ตรองอย่างเหมาะสม เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะสูญญากาศที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ เราจำเป็นต้องจัดเตรียมโอกาสในการเสวนาที่เกี่ยวข้องกับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตลอดจนการไตร่ตรองทางปรัชญาและเทววิทยา
- d) ประเด็นสำคัญของประเด็นต่าง ๆ ที่มีการโต้เถียงกันเหล่านี้ คือคำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรักกับความจริงและผลกระทบที่มีต่อประเด็นที่เป็นข้อขัดแย้งหลายประการ ความสัมพันธ์นี้ ก่อนที่จะถูกพิจารณาว่าเป็นการทำหาย แท้จริงแล้วถือเป็นพระหรรษทานที่เปิดเผยไว้ในพระคริสตเจ้าเพราะพระเยซูเจ้าทรงทำให้พระสัญญาเป็นจริงตามที่กล่าวในบทเพลงสดุดีว่า “ความรักมั่นคงและความซื่อสัตย์จะพบกัน ความเที่ยงธรรมและสันติจะสวมกอดกัน ความซื่อสัตย์จะปรากฏขึ้นจากแผ่นดิน ความเที่ยงธรรมจะเยี่ยมหน้าจากสวรรค์” (สดุดี 85:11-12)
- e) ถ้อยคำในพระวรสารหลายตอนเผยให้เห็นว่าพระเยซูเจ้าทรงพบกับผู้คนในเรื่องราวและสถานการณ์แต่ละบุคคลส่วนตัวที่ไม่เหมือนใคร พระองค์ไม่เคยเริ่มต้นจากมุมมองของอคติหรือเปลือกภายนอก แต่จากความสัมพันธ์ที่แท้จริงซึ่งพระองค์ที่ทรงกระทำด้วยสุดใจ แม้จะต้องแลกกับประสบการณ์ความเข้าใจผิดและการปฏิเสธ พระเยซูเจ้าทรงรับฟังเสียงร้องขอความช่วยเหลือจากผู้ที่ต้องการความช่วยเหลืออยู่เสมอ แม้ในสถานการณ์ที่ยังทรงไม่ได้แสดงออกมา พระองค์ทรงแสดงท่าทีที่สื่อถึงความรักและฟื้นฟูความมั่นใจ พระองค์ทรงทำให้ชีวิตใหม่เป็นไปได้ด้วยการประทับอยู่ของพระองค์ บรรดาผู้ที่พบพระองค์ได้เปลี่ยนแปลง เรื่องนี้เกิดขึ้นเพราะความจริงที่พระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้แบกรับไว้โดยไม่ใช่เพียงแค่ความคิด แต่เป็นการประทับอยู่ของพระเจ้าท่ามกลางพวกเรา และความรักที่พระองค์ทรงกระทำนั้นมิใช่เพียงแค่ความรู้สึก แต่เป็นความยุติธรรมแห่งพระอาณาจักรที่เปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์
- f) เราสามารถสนับสนุนผู้อื่นได้ก็ต่อเมื่อเราเองก็อยู่ระหว่างการกลับใจทั้งส่วนตัวและส่วนรวม ความยากลำบากที่เราเผชิญในแปลความหมายถึงวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการประกาศพระวรสารของพระเยซูเจ้าให้เป็นทางเลือกในการอภิบาลเป็นเครื่องหมายของการความพยายามของเราที่จะดำเนินชีวิตตามพระวรสาร หากเราใช้หลักข้อความเชื่ออย่างเคร่งครัดเกินไปและด้วยทัศนคติที่มุ่งแต่ตัดสิน เราก็คงทรยศต่อพระวรสาร แต่ถ้าเราแสดงความเมตตา “อย่างปราณีเพื่อ” เราไม่แสดงให้เห็นถึงความรักของพระเจ้า ความเป็นหนึ่งเดียวกันของความจริงและความรักหมายถึงการแบกรับเอาความยากลำบากของผู้อื่น แม้กระทั่งในการทำให้สิ่งเหล่านั้นเป็นของเราเองดังที่เกิดขึ้นกันระหว่างบรรดาพี่น้องชายหญิง อย่างไรก็ตามเป็นหนึ่งเดียวกันนี้จะบรรลุได้ก็ด้วยการดำเนินตามหนทางแห่งการเดินร่วมเคียงข้างกันอย่างอดทน
- g) ประเด็นบางอย่าง เช่น ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับลักษณะตัวตนและเรื่องเพศ เรื่องบั้นปลายของชีวิต สถานการณ์ในชีวิตสมรสที่ซับซ้อน และประเด็นด้านจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์ (AI) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันไม่เพียงแต่ในสังคมเท่านั้น แต่ยังรวมถึงในพระศาสนจักรด้วย เพราะพวกเขาหยาบคายประเด็นคำถามใหม่ๆ บางครั้งเรื่องในหมวดหมู่มานุษยวิทยาที่เราพัฒนาขึ้นไม่สามารถเข้าใจความซับซ้อนขององค์ประกอบที่เกิดจากประสบการณ์หรือความรู้ทางวิทยาศาสตร์และต้องการความแม่นยำและการศึกษาเพิ่มเติมมากขึ้น สิ่งสำคัญคือ

ต้องใช้เวลาในการไตร่ตรองนี้และการอุทิศตนสรรพกำลังที่เรามีอยู่ของเราโดยไม่ยอมต่อการตัดสินใจที่ง่ายเกินไป โดยทำร้ายบุคคลและพระกายของพระศาสนจักร การคำสั่งสอนของพระศาสนจักรได้ให้ความหมายของทิศทาง การดำเนินการในเรื่องเหล่านี้หลายประการอยู่แล้ว แต่คำสั่งสอนนี้ยังเห็นได้ชัดว่ายังคงต้องมีการนำไปสู่การปฏิบัติในงานอภิบาล ถึงการชี้แจงเพิ่มเติมจึงเป็นสิ่งจำเป็น การกระทำของพระเยซูเจ้าที่หลอมรวมเข้ากับ คำภาวนาและการกลับใจของหัวใจแสดงให้เห็นหนทางข้างหน้า

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- h) มีจำเป็นต้องไตร่ตรองต่อไปเกี่ยวกับการผสมผสานระหว่างความรักและความจริงตั้งแต่แรกเริ่มที่ต่อเนื่องมาจากการเผยแสดงทางเทววิทยาเรื่องพระคริสตเจ้า โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการปฏิบัติของพระศาสนจักรที่ซื่อสัตย์ต่อบ่อเกิดเหล่านี้
- i) พวกเราสนับสนุนให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ นำความรู้มารวมเข้ากับเรื่องชีวิตฝ่ายจิตของส่วนบุคคลเพื่อว่าสิ่งที่พวกเขาเสนอคือการรับใช้ของพระศาสนจักรอย่างแท้จริง ความหมายของการก้าวเดินไปด้วยกันในบริบทนี้คือความพร้อมในการคิดร่วมกันในการรับใช้งานแพร่ธรรมและในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย แต่รู้สึกถึงความมุ่งมั่นที่มีร่วมกัน
- j) พวกเราระบุถึงความจำเป็นในการไตร่ตรองเงื่อนไขที่ช่วยให้สามารถศึกษาค้นคว้าด้านเทววิทยาและวัฒนธรรม ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของประสบการณ์ในประจำวันของประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าและในพื้นที่ของพวกเขาเองพร้อมที่จะรับใช้

ข้อเสนอ

- k) พวกเราเสนอว่าความคิดริเริ่มที่เอื้อให้เกิดการไตร่ตรองแยกแยะร่วมกันในประเด็นหลักข้อความเชื่อ งานอภิบาล และจริยธรรมควรได้รับการพัฒนาโดยคำนึงถึงพระวาจาของพระเจ้า คำสั่งสอนของพระศาสนจักร การไตร่ตรองทางเทววิทยา และความเห็นคุณค่าในประสบการณ์ของการก้าวเดินไปด้วยกัน ซึ่งสามารถทำได้ โดยผ่านการอภิปรายเชิงลึกระหว่างผู้เชี่ยวชาญที่มีทักษะและภูมิหลังที่หลากหลาย ในสภาพแวดล้อมของสถาบันที่ปกป้องในการรักษาความลับและส่งเสริมการสนทนาอย่างตรงไปตรงมา เมื่อมีความเหมาะสมควรได้รับการมีส่วนร่วมผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณา การเริ่มดำเนินงานดังกล่าวควรที่จะเริ่มดำเนินการก่อนการประชุมสมัยถัดไป

16. การมุ่งไปสู่พระศาสนจักรที่รับฟังและร่วมอยู่เคียงข้าง

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) ในช่วงสองปีแรกของการเดินทางของการก้าวเดินไปด้วยกัน รวมทั้งในระหว่างการประชุมของพวกเรา การรับฟังเป็นคำที่แสดงถึงประสบการณ์ของพวกเราได้ดีที่สุด นี่คือการรับฟังที่มอบให้และได้รับ การรับฟังเป็นความจริงของมนุษย์อย่างลึกซึ้ง เป็นพลังของการฟังพาอาศัยซึ่งกันและกัน ซึ่งแต่ละคนต่างมีส่วนร่วมในการเดินทางของผู้อื่นในขณะที่ได้รับความช่วยเหลือจากตนเอง
- b) หลายคนที่มีส่วนร่วมในกระบวนการประชุมซินอดในระดับท้องถิ่น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนในรูปแบบของการเป็นบุคคลชายขอบในพระศาสนจักรหรือในสังคมต่างรู้สึกประหลาดใจอย่างมากกับคำเชิญให้มีโอกาสพูดและให้ได้ยินในพระศาสนจักรและโดยพระศาสนจักร การรับฟังอย่างลึกซึ้งเป็นประสบการณ์ของการยืนยันและการตระหนักถึงในศักดิ์ศรี และเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการดึงดูดความสนใจผู้คนและชุมชน
- c) การให้พระเยซูเจ้าอยู่ที่ศูนย์กลางของชีวิตเรานั้นจำเป็นต้องอาศัยความว่างเปล่าของตัวเราเองในระดับหนึ่ง ในมุมมองนี้การมีหูที่รับฟังหมายถึงการเต็มใจที่จะ ‘ปล่อยตัวเอง’ เพื่อเว้นที่ว่างให้ผู้อื่น พวกเรามีประสบการณ์นี้ อย่างมีพลังจากการสนทนาในพระจิตเจ้า เป็นการฝึกปฏิบัติอย่างมีวินัยที่เรียกร้องซึ่งบังคับให้แต่ละคนตระหนักถึงข้อจำกัดของตนเองและความโน้มเอียงในมุมมองของเขาและเธอ ด้วยเหตุนี้จึงเปิดโอกาสที่จะรับฟังเสียงของพระจิตของพระเจ้าที่ตรัสกับผู้ที่อยู่นอกขอบเขตของชุมชนพระศาสนจักร และสามารถเริ่มต้นการเดินทางของการเปลี่ยนแปลงและการกลับใจ
- d) การรับฟังมีความสำคัญทางเทววิทยาเรื่องพระคริสตเจ้า หมายถึงการยอมรับทัศนคติของพระเยซูเจ้าที่มีต่อบรรดาผู้คนที่เขาพบปะ (เทียบ ฟิลิปปี 2:6-11) นอกจากนี้ยังมีคุณค่าของพระศาสนจักรด้วย เนื่องจากเป็นพระศาสนจักรที่รับฟังผ่านการกระทำของผู้รับศีลล้างบาป ซึ่งไม่เพียงแต่กระทำในนามของตนเองแต่ในนามของชุมชนด้วย
- e) พระศาสนจักรพบปะผู้คนและกลุ่มต่างๆ มากมายตลอดกระบวนการก้าวเดินไปด้วยกันเพื่อขอรับฟังอย่างเข้มแข็งและร่วมเดินเคียงข้าง พวกเรากล่าวถึงบรรดาเยาวชนเป็นอันดับแรกและสำคัญที่สุด ซึ่งคำขอร้องให้รับฟังและร่วมก้าวเดินเคียงข้างซึ่งสะท้อนก้องในการประชุมซินอดเพื่อพวกเขา (2018) และในการประชุมนี้ได้ยืนยันถึงความจำเป็นในการมีทางเลือกพิเศษสำหรับบรรดาเยาวชน
- f) พระศาสนจักรต้องรับฟังด้วยความสนใจเป็นพิเศษและอ่อนไหวต่อเสียงของเหยื่อและผู้รอดชีวิตจากการล่วงละเมิดทางเพศ ทางจิตใจ ทางเศรษฐกิจ ทางสถาบันองค์กร ทางอำนาจ และทางมโนธรรมที่ถูกล่วงละเมิดโดยสมาชิกสถาบันสงฆ์หรือบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากพระศาสนจักร การรับฟังอย่างแท้จริงเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของหนทางเพื่อการเยียวยา การกลับใจ ความยุติธรรม และการคืนดีกัน
- g) ที่ประชุมแสดงความใกล้ชิดและสนับสนุนทุกคนที่ยอมรับว่าการอยู่เป็นโสดเป็นทางเลือกที่ซื่อสัตย์ต่อธรรมประเพณีและคำสั่งสอนของพระศาสนจักรเกี่ยวกับการแต่งงานและจริยธรรมทางเพศ ซึ่งพวกเขายอมรับว่าเป็นบ่อเกิดชีวิต ชุมชนคริสตชนได้รับเชิญให้ใกล้ชิดรับฟังพวกเขาและติดตามพวกเขาในความมุ่งมั่นอุทิศตนของพวกเขา

- h) ในหนทางที่แตกต่างกัน ผู้คนที่รู้สึกว่ายู่ชายขอบหรือถูกกีดกันจากพระศาสนจักรเนื่องจากสถานะการแต่งงาน บุคคลลักษณะ หรือเรื่องเพศ ก็ขอร้องให้รับฟังและเดินเคียงข้างพวกเขาด้วย มีความรู้สึกถึงซึ่งความรัก ความเมตตา และความเห็นอกเห็นใจในที่ประชุมสำหรับบุคคลเหล่านี้ที่เป็นหรือรู้สึกเจ็บปวด หรือถูกละเลย จากพระศาสนจักร บรรดาผู้ที่ต้องการสถานที่ที่เรียกว่า “บ้าน” เป็นที่พวกเขาสามารถรู้สึกถึงปลอดภัย ได้รับการรับฟังและเคารพโดยไม่ต้องกลัวว่าจะถูกตัดสิน การรับฟังเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับการเดินทางร่วมกันเพื่อค้นหาพระประสงค์ของพระเจ้า ที่ประชุมย้ำว่าคริสตชนต้องแสดงความเคารพต่อศักดิ์ศรีของทุกคนอยู่เสมอ
- i) บรรดาผู้ที่ทนทุกข์ทรมานจากความยากจน การถูกกีดกัน และการเป็นบุคคลชายขอบในรูปแบบต่าง ๆ มากมายภายในสังคมที่ไม่เท่าเทียมกันของเราที่หันไปหาพระศาสนจักรเพื่อแสวงหาความรัก การรับฟัง และการอยู่ร่วมเคียงข้าง การรับฟังนี้ทำให้พระศาสนจักรเข้าใจความเป็นจริงของความยากจนและการเป็นบุคคลชายขอบ และชักนำมิตรภาพที่ใกล้ชิดแก่ผู้ที่ทนทุกข์ทรมาน ที่สำคัญยังช่วยให้พระศาสนจักรได้รับการประกาศข่าวดีโดยบรรดาผู้ที่ทนทุกข์ทรมาน การรับฟังพวกเขาช่วยให้พระศาสนจักรเข้าใจมุมมองของพวกเขา และวางตัวเองอย่างเป็นรูปธรรมอยู่เคียงข้างพวกเขา และได้รับการประกาศข่าวดีโดยพวกเขา พวกเราขอขอบคุณและให้กำลังใจทุกท่านที่ร่วมรับฟังและร่วมเคียงข้างไปกับผู้ถูกกুমขัง พวกเขาจำเป็นต้องได้รับความรักอันเมตตาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าและไม่รู้สึกท้อใจโดดเดี่ยวจากชุมชน ในนามนามของพระศาสนจักรพวกเขาตระหนักถึงพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ตรัสว่า “เราอยู่ในคุก ท่านก็มาหา” (มัทธิว 25:36)
- j) หลายคนประสบกับสภาพความเหงาที่มักจะใกล้ถูกทอดทิ้ง ผู้สูงอายุและผู้ป่วยมักถูกมองไม่เห็นในสังคม พวกเราสนับสนุนให้วัดและชุมชนคริสตชนอยู่ใกล้พวกเขาและรับฟังพวกเขา ผลงานแห่งความเมตตาซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากพระวรสารที่ว่า “เราเจ็บป่วย ท่านก็มาเยี่ยม” (มัทธิว 25:39) มีความหมายอย่างลึกซึ้งต่อบรรดาผู้คนที่เกี่ยวข้อง และส่งเสริมความสัมพันธ์ในชุมชนให้กว้างขึ้น
- k) ท้ายที่สุด พระศาสนจักรต้องการรับฟังทุกคน ไม่ใช่แค่คนที่สามารถออกเสียงได้ง่ายที่สุด ในบางภูมิภาค ด้วยเหตุผลทางวัฒนธรรมและสังคม สมาชิกของบางกลุ่ม เช่น เยาวชน สตรี และชนกลุ่มน้อยอาจ พบว่าเป็นการยากที่จะแสดงออกอย่างอิสระในที่สาธารณะหรือในพื้นที่ของพระศาสนจักร การดำเนินชีวิตภายใต้ระบอบการปกครองที่กดขี่และเผด็จการก็กีดกร่อนเสรีภาพนี้เช่นกัน สิ่งเดียวกันนี้อาจเกิดขึ้นได้เมื่อการใช้อำนาจภายในชุมชนกลุ่มคริสตชนกลายเป็นการกดขี่มากกว่าการปลดปล่อย

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- l) การรับฟังเรียกร้องการยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข ไม่ได้หมายถึงการประนีประนอมในการประกาศพระวรสาร หรือสนับสนุนความคิดเห็น หรือแสดงจุดยืนใด ๆ ที่เสนอ พระเยซูเจ้าทรงเปิดขอบฟ้าและหนทางใหม่ให้กับผู้คนที่พระองค์ทรงรับฟังอย่างไม่มีเงื่อนไข และเพื่อที่จะแบ่งปันข่าวดีแห่งความรอด พันกับผู้ที่เราพบปะ พวกเราก็ถูกเรียกให้กระทำเช่นเดียวกัน

- m) ชุมชนกลุ่มคริสตชนเล็ก ๆ ที่แพร่กระจายหลายในหลายส่วนของโลกส่งเสริมการฝึกฝนในการรับฟังแห่งผู้รับศีลล้างบาปและในหมู่ผู้รับศีลล้างบาป พวกเราถูกเรียกให้เพิ่มศักยภาพของพวกเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสำรวจว่าพวกเขาจะสามารถปรับให้เข้ากับบริบทของชุมชนเมืองได้อย่างไร

ข้อเสนอ

- n) จะต้องเปลี่ยนแปลงอะไรเพื่อให้ผู้ที่รู้สึกว่าคุณก็คิดกันได้รับประสบการณ์ที่พระศาสนจักรได้รับการต้อนรับมากขึ้น การรับฟังและการร่วมเดินเคียงข้างเป็นหนึ่งในรูปแบบหนึ่งของการกระทำของพระศาสนจักรไม่ใช่แค่การกระทำของแต่ละบุคคล ดังนั้นพวกเขาจึงต้องหาสถานที่ในการวางแผนการอภิบาลตามปกติ และโครงสร้างการปฏิบัติงานของชุมชนคริสตชนในระดับต่าง ๆ โดยใช้ประโยชน์จากการร่วมทางฝ่ายจิตอย่างเต็มที่ พระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกันจำเป็นต้องเป็นพระศาสนจักรที่รับฟังและความมุ่งมั่นตั้งใจนี้จะต้องได้รับการนำไปสู่ภาคปฏิบัติ
- o) พวกเราไม่ได้เริ่มต้นงานนี้ตั้งแต่เริ่มต้น สถาบันและโครงสร้างต่างๆ มากมายดำเนินงานอันทรงคุณค่าในการรับฟัง รวมถึงงานช่วยเหลือของคาร์ดิสในหมู่คนยากจนที่สุด และในหมู่คนชายขอบและผู้อพยพลี้ภัย และบริบทอื่นๆ อีกมากมายของการร่วมเดินเคียงข้างโดยเชื่อมโยงกับชีวิตของผู้ปฏิญาณตน หรือสมาคมองค์กรฆราวาส มีการเชื่อมโยงงานของพวกเขาในลักษณะบูรณาการมากขึ้นกับชุมชนพระศาสนจักรท้องถิ่น ทำให้งานนี้ถูกมองว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของชุมชนทั้งหมด ไม่ใช่งานที่มอบหมายหน้าที่ให้ไปปฏิบัติ
- p) ผู้ที่ให้การรับใช้เพื่อรับฟังและร่วมเดินเคียงข้างในรูปแบบต่าง ๆ จำเป็นต้องมีการฝึกฝนที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงประสบการณ์ของผู้ติดต่อด้วย และต้องรู้สึกว่าการได้รับการสนับสนุนจากชุมชน ในภาคส่วนของพวกเขา ชุมชนควรตระหนักถึงความหมายของการรับใช้นี้โดยทำในนามของพวกเขาและเพื่อที่จะได้รับผลของการรับฟังนี้ พวกเราขอเสนอให้จัดตั้งงานอภิบาลเพื่อการรับฟังและการร่วมเดินเคียงข้างเพื่อเพิ่มคุณสมบัติเด่นมากขึ้นในงานอภิบาลนี้ ควรวางรากฐานในศีลล้างบาปและปรับให้เข้ากับบริบทที่แตกต่างกัน หนทางแห่งการอภิบาลนี้ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน
- q) SECAM (การประชุมสภาบิชอปคาทอลิกแห่งแอฟริกาและมาดากัสการ์) สนับสนุนให้มีการส่งเสริมการไตร่ตรองแยกแยะทางเทววิทยาและการอภิบาลเกี่ยวกับคำถามเรื่องความสัมพันธ์แบบมีคู่รักหลายคนและการร่วมเดินเคียงข้างกับความสัมพันธ์แบบมีคู่รักหลายคนที่กำลังเข้าสู่ความเชื่อ

17. การทำพันธกิจในสภาพแวดล้อมแห่งดิจิทัล

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) วัฒนธรรมดิจิทัลแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานในแนวทางที่เรารับรู้ถึงความเป็นจริงและสัมพันธ์ต่อตัวเราเองต่อกันและกัน ต่อสภาพแวดล้อมของเรา และแม้แต่ต่อพระเจ้า สภาพแวดล้อมดิจิทัลได้เปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ของเราตลอดจนการรับรู้ของเรา สถานที่ ร่างกายกายของเรา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และแท้จริง

แล้วเป็นวิธีการคิดส่วนใหญ่ของพวกเรา ความเป็นสองระหว่างของจริงและของเสมือนไม่สามารถอธิบายความเป็นจริงและประสบการณ์ของผู้คนได้เพียงพอ โดยเฉพาะกลุ่มคนที่เด็กที่สุดที่เรียกว่า “กลุ่มดิจิทัลโดยกำเนิด”

- b) วัฒนธรรมดิจิทัลจึงไม่ใช่พันธกิจที่ชัดเจนมากนักเทียบเท่ากับมิติสำคัญของการเป็นประจักษ์พยานของพระศาสนจักรในวัฒนธรรมร่วมสมัย ด้วยเหตุนี้ จึงมีความสำคัญเป็นพิเศษในพระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกัน
- c) ธรรมทูตมักจะเดินทางไปกับพระคริสตเจ้าไปสู่พรมแดนใหม่ในขณะที่พระจิตเจ้าทรงผลักดันและนำหน้าพวกเขา ขึ้นอยู่กับเราที่จะเข้าถึงวัฒนธรรมในปัจจุบันในทุกพื้นที่ที่ผู้คนแสวงหาความหมายและความรัก รวมถึงพื้นที่ที่พวกเขาเข้าไปผ่านทางโทรศัพท์มือถือและแท็บเล็ตของพวกเขา
- d) เราไม่สามารถประกาศข่าวดีแห่งวัฒนธรรมดิจิทัลได้หากปราศจากความเข้าใจก่อน บรรดาเยาวชนและในหมู่พวกเขา สามเณร บาทหลวงหนุ่ม และผู้ปฏิญาณตนหนุ่มสาว ซึ่งมักจะมีประสบการณ์ที่ลึกซึ้งและโดยตรงเกี่ยวกับเรื่องนี้ เป็นผู้เหมาะสมที่สุดที่จะบรรลุพันธกิจของพระศาสนจักรในสภาพแวดล้อมดิจิทัล เช่นเดียวกับการร่วมเดินเคียงข้างไปชุมชนทั้งหมด รวมถึงคุณพ่อเจ้าอาวาส ในการทำความคุ้นเคยกับพลังขับเคลื่อนของสภาพแวดล้อมดิจิทัลได้มากขึ้น
- e) ภายในกระบวนการก้าวเดินไปด้วยกัน ได้ริเริ่มเกี่ยวกับ “ดิจิทัลซินอด” (“โครงการพระศาสนจักรรับฟังท่าน”) แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของสภาพแวดล้อมดิจิทัลที่เข้าถึงในกุญแจสำคัญของการเป็นธรรมทูต ความคิดสร้างสรรค์และความมีน้ำใจของผู้ที่มีส่วนร่วมอยู่ในนั้น และความสำคัญของการให้การฝึกอบรม การร่วมเดินเคียงข้าง และโอกาสในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการทำงานร่วมกันแบบตัวต่อตัว

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- f) อินเทอร์เน็ตแพร่หลายมากขึ้นในชีวิตของเด็กและครอบครัว แม้ว่าจะมีศักยภาพที่ดีในการปรับปรุงชีวิตของผู้คน แต่ก็สามารถก่อให้เกิดอันตรายและความเสียหายได้ เช่น ทางการข่มขู่คุกคาม ข้อมูลบิดเบือน การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ และการติดยาเสพติด มีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่ต้องพิจารณาว่าชุมชนคริสตชนสามารถสนับสนุนครอบครัวได้อย่างไรเพื่อให้มั่นใจว่าพื้นที่ออนไลน์ไม่เพียงแต่มีความปลอดภัยเท่านั้น แต่ยังให้ชีวิตฝ่ายจิตได้อีกด้วย
- g) มีการริเริ่มโครงการออนไลน์ที่เกี่ยวข้องกับพระศาสนจักรที่มีคุณค่าและมีประโยชน์มากมายที่ให้การสอนคำสอนที่ยอดเยี่ยม และการอบรมด้านความเชื่อ นำเสียดาย ยังมีเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่มีการกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อในลักษณะผิวเผิน แบ่งแยกแบ่งขั้ว และแม้กระทั่งเต็มไปด้วยความเกลียดชัง ในฐานะพระศาสนจักรและ ในฐานะธรรมทูตแห่งดิจิทัลของแต่ละคน เรามีหน้าที่ถามตัวเองว่าเราจะแน่ใจได้อย่างไรว่าการปรากฏตัวทางออนไลน์ของเรานั้นถือเป็นประสบการณ์การเจริญเติบโตต่อบรรดาผู้ที่เราสื่อสารด้วย
- h) มีริเริ่มโครงการแพร่ธรรมทางออนไลน์มีการบรรลุผลสำเร็จและมีขอบเขตที่ขยายเกินอาณาเขตพรมแดนที่เข้าใจกันโดยทั่วไป สิ่งนี้ทำให้เกิดคำถามสำคัญเกี่ยวกับวิธีการควบคุมสิ่งเหล่านี้และหน่วยงานของ พระศาสนจักรใดควรรับผิดชอบในการกำกับดูแลควบคุม

- i) พวกเราจำเป็นต้องพิจารณาถึงผลกระทบของพรมแดนใหม่ธรรมชาติแห่งดิจิทัลสำหรับการรื้อฟื้นโครงสร้างวัดและสิ่งสมณทศที่มีอยู่ ในโลกดิจิทัลที่เพิ่มมากขึ้น เราจะหลีกเลี่ยงการติดอยู่ภายในกรอบความคิดที่พยายามเพียงอนุรักษ์สิ่งที่เรากำลังทำอยู่แล้ว และแทนที่จะปล่อยพลังใหม่สำหรับงานพันธกิจรูปแบบใหม่แทนได้อย่างไร
- j) การแพร่ระบาดของโควิด-19 ได้กระตุ้นความคิดริเริ่มงานอภิบาลออนไลน์ที่สร้างสรรค์ซึ่งช่วยลดผลกระทบของประสบการณ์การแยกตัวและความเหงาของบรรดาสมาชิกในกลุ่มผู้สูงอายุและกลุ่มเปราะบางประสบอยู่ โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาคาทอลิกยังใช้แพลตฟอร์มออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเสนอการอบรมและการสอนคำสอนต่อไปในช่วงการล็อกดาวน์ เราจำเป็นต้องประเมินว่าประสบการณ์นี้สอนอะไรเรา และประโยชน์ที่ยั่งยืนสำหรับพันธกิจของพระศาสนจักรในสภาพแวดล้อมดิจิทัลคืออะไร
- k) ในขณะที่บรรดาเยาวชนแสวงหาความสวยงาม เยาวชนจำนวนมากได้ละทิ้งพื้นที่ทางกายภาพของพระศาสนจักร ซึ่งพวกเรายังคงพยายามเชื่อเชิญพวกเขาเข้าไปใช้พื้นที่ออนไลน์ที่เป็นที่นิยมแทน สิ่งนี้มีผลกระทบต่อวิธีที่พวกเราพยายามดึงดูดสนใจพวกเขาและพยายามเสนอการอบรมให้พวกเขา และการสอนคำสอน นี่คือนสิ่งที่ต้องพิจารณาจากมุมมองของงานอภิบาล

ข้อเสนอ

- l) เราจำเป็นต้องให้โอกาสในการตระหนักรู้ การอบรม และการร่วมเดินเคียงข้างผู้ที่ทำงานเป็นธรรมชาติดิจิทัลอยู่แล้ว ขณะเดียวกันก็อำนวยความสะดวกในการสร้างเครือข่ายในหมู่พวกเขาด้วย
- m) สิ่งสำคัญคือต้องสร้างเครือข่ายความร่วมมือของบุคคลทรงอิทธิพลบนโลกออนไลน์ ซึ่งรวมถึงบุคคลจากต่างศาสนาหรือผู้ที่อาจไม่มีความเชื่อ แต่ต้องการร่วมมือกันในระดับที่มีร่วมกันเพื่อส่งเสริมศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความยุติธรรม และการดูแลโลกที่เป็นบ้านร่วมกันของเรา

18. โครงสร้างของการมีส่วนร่วม

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) ในฐานะสมาชิกของประชากรของพระเจ้า ผู้รับศีลล้างบาปมาทุกคนต้องรับผิดชอบร่วมกันในพันธกิจ แต่ละคนตามกระแสเรียก ความสามารถ และประสบการณ์ของตน ดังนั้น ทุกคนจึงมีส่วนร่วมในการจินตนาการและขั้นตอนการไตร่ตรองแยกแยะการปฏิรูปชุมชนคริสตชนและพระศาสนจักรทั้งครบ ด้วยแนวทางนี้พระศาสนจักรจึงประสบกับ “ความชื่นชมยินดีอันหอมหวานและปลอดภัยของการประกาศข่าวดี” จุดประสงค์ของการก้าวเดินไปด้วยกันในการจัดองค์ประกอบและการทำงานของร่างกายที่เป็นรูปเป็นร่างคือพันธกิจ ความรับผิดชอบร่วมคือเพื่อพันธกิจ สิ่งนี้เป็นเครื่องพิสูจน์ว่าเรารวมตัวกันอย่างแท้จริงในพระนามของพระเยซูเจ้า สิ่งนี้ทำให้ร่างกายของการมีส่วนร่วมเป็นอิสระจากข้อจำกัดของสำนักทางส่วนกลางและเหตุผลแห่งอำนาจทางโลก และทำให้การรวมกลุ่มนั้นเกิดผล

- b) ในแนวทางคำสั่งสอนล่าสุดของพระศาสนจักร (โดยเฉพาะอย่างยิ่ง *Lumen gentium* และ *Evangelii gaudium*) ความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนในพันธกิจนี้จะต้องเป็นเกณฑ์ที่เป็นรากฐานของโครงสร้างของชุมชนกลุ่มคริสตชนและพระศาสนจักรท้องถิ่นในการรับใช้ทั้งหมด ในทุกสถาบัน ในกลุ่มคนแต่ละส่วนของงานอภิบาล (เทียบ 1 โครินธ์ 12:4-31) การรับรองฆราวาสอย่างเหมาะสมสำหรับพันธกิจในโลกนี้ ไม่สามารถเป็นข้ออ้างในการโอนการดูแลชุมชนกลุ่มคริสตชนให้กับบิชอปและบาทหลวงให้ดูแลกันตามลำพัง
- c) พลังอำนาจที่เป็นเลิศนั้นเป็นของพระวาจาของพระเจ้า ซึ่งจะต้องสร้างแรงบันดาลใจให้กับทุกการประชุมของกลุ่มคนที่มีส่วนร่วม ทุกการปรึกษาหารือ และทุกกระบวนการตัดสินใจ เพื่อให้สิ่งนี้เกิดขึ้น การประชุมจะต้องชักนำความหมายและความเข้มแข็งจากศีลมหาสนิท และเกิดขึ้นท่ามกลางแสงสว่างแห่งพระวาจาที่ได้รับฟังและแบ่งปันกันในการสวดภาวนาในทุกระดับ
- d) องค์ประกอบของสภาต่างๆ เพื่อการไตร่ตรองแยกแยะและการตัดสินใจของชุมชนธรรมทูตแห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน จะต้องจัดให้มีชายและหญิงที่มีอุปนิสัยเป็นอัครสาวกอยู่ด้วย โดยไม่ได้แยกความแตกต่างจากการปรากฏตัวในพระศาสนจักรบ่อยครั้ง แต่โดยการเป็นประจักษ์พยานแห่งการประกาศข่าวดีในชีวิตปกติอย่างแท้จริง ประชากรของพระเจ้าล้วนเป็นธรรมทูตกันมากขึ้นเมื่อพวกเขาสามารถทำให้เสียงของผู้ที่ดำเนินพันธกิจอยู่แล้ว โดยการมีอยู่ในโลกและชายขอบของโลกที่ตั้งก้องอยู่ในตัวพวกเขาเองตัว รวมถึงกลุ่มคนที่เข้ามามีส่วนร่วม

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- e) จากสิ่งที่พวกเราได้แบ่งปัน สิ่งสำคัญคือต้องถามว่าเราจะส่งเสริมการมีส่วนร่วมในสภาต่าง ๆ ได้อย่างไร ในเมื่อหลาย ๆ คนรู้สึกว่าคุณยังไม่พร้อมสำหรับงานนี้ การก้าวเดินไปด้วยกันเจริญเติบโตขึ้นเมื่อสมาชิกแต่ละคนมีส่วนร่วมในกระบวนการและการตัดสินใจสำหรับพันธกิจของพระศาสนจักร ในส่วนนี้พวกเราได้รับกำลังใจจากชุมชนกลุ่มคริสตชนเล็ก ๆ จำนวนมากในพระศาสนจักรใหม่ ๆ ผู้ซึ่งดำเนินชีวิตอย่างใกล้ชิดกันในแต่ละวัน โดยรอบล้อมพระวาจาของพระเจ้าและศีลมหาสนิท
- f) ใน *Amoris Laetitia* สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงมอบหมายให้พระศาสนจักรเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบขององค์กรที่มีส่วนร่วม งานนี้ไม่อาจล่าช้าไปกว่านี้ได้ การมีส่วนร่วมของชายและหญิงที่รับศีลล้างบาปซึ่งดำเนินชีวิตในสถานการณ์ที่ซับซ้อนของความสัมพันธ์แห่งความรัก “สามารถแสดงออกได้ในศาสนบริการต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องไตร่ตรองแยกแยะว่ารูปแบบใดในหลายรูปแบบที่ยังกีดกัน ซึ่งยังคงถือปฏิบัติกันอยู่ในขณะนี้ ทั้งในด้านพิธีกรรม งานอภิบาล การศึกษา และสถาบัน ที่ควรจะถูกก้าวข้ามไปได้” (299) การไตร่ตรองแยกแยะนี้ยังเกี่ยวข้องกับการกีดกันพวกเขาออกจากกลุ่มองค์กรการมีส่วนร่วมของชุมชนวัดและสังฆมณฑลตามประสบการณ์ในพระศาสนจักรท้องถิ่นบางแห่ง
- g) จากมุมมองที่พิเศษของความเป็นเอกภาพของพระศาสนจักร พวกเราจะผสมผสานแง่มุมของการปรึกษาหารือและการพิจารณาอย่างรอบคอบของการก้าวไปด้วยกันได้อย่างไร เมื่อพิจารณาถึงของพระพรอันทรงพลังและ

งานรับใช้ที่หลากหลายของประชากรของพระเจ้า เราจะบูรณาการงานของการให้คำปรึกษา การไตร่ตรอง แยกแยะ และการตัดสินใจในหน่วยงานต่าง ๆ ที่เข้ามามีส่วนร่วม

ข้อเสนอ

- h) บนพื้นฐานความเข้าใจของประชากรของพระเจ้าในฐานะประชากรที่ตื่นตัวในพันธกิจการประกาศข่าวดี พวกเราเสนอแนะให้มีการออกกฎระเบียบสำหรับลักษณะแนวทางการปฏิบัติงานของสภาอภิปาลในชุมชนคริสตชน และพระศาสนจักรท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังเป็นที่พึงปรารถนาที่จะเสริมสร้างกลุ่มคนของการมีส่วนร่วม โดยมีฆราวาสอยู่ด้วยอย่างเหมาะสม โดยตระหนักถึงบทบาทที่พวกเขาสามารถมีได้ในการตัดสินใจอย่างมีวิจารณญาณโดยอาศัยคุณค่าแห่งศีลล้างบาปของพวกเขา
- i) หน่วยงานที่มีส่วนร่วมเป็นตัวแทนตัวอย่างแรกที่จะได้สัมผัสกับความรับผิดชอบของผู้ที่แสดงความรับผิดชอบ ในขณะที่พวกเรายินดีต้อนรับและสนับสนุนความมุ่งมั่นของพวกเขาอย่างอบอุ่น ในทางกลับกันพวกเขาได้ถูกเชื้อเชิญให้ฝึกปฏิบัติวัฒนธรรมแห่งความรับผิดชอบต่อชุมชนที่พวกเขาได้แสดงออก

19. การรวมกลุ่มของพระศาสนจักรต่าง ๆ ภายในความเป็นเอกภาพของพระศาสนจักรทั้งครบ

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) พระจิตเจ้าทรงแจกจ่ายพระพรของพระองค์อย่างล้นเหลือเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ดังนั้นเราจึงมั่นใจว่าพระศาสนจักรแต่ละแห่งในความเป็นเอกภาพของพระศาสนจักรทั้งครบมีสิ่งที่จะนำเสนอมากมาย เมื่อเรามองว่าพระศาสนจักรเป็นพระกายของพระคริสตเจ้า เราเข้าใจง่ายมากขึ้นโดยที่อวัยวะต่าง ๆ พึ่งพาอาศัยกันและมีชีวิตเอกเช่นเดียวกัน “ถ้าอวัยวะหนึ่งเป็นทุกข์ อวัยวะอื่นๆ ทุกส่วนก็ร่วมเป็นทุกข์ด้วย ถ้าอวัยวะหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะอื่นๆ ทุกส่วนก็ร่วมยินดีด้วยเช่นเดียวกัน” (1 โครินธ์ 12:26) เราจึงต้องการพัฒนาทัศนคติฝ่ายจิตที่เกิดขึ้นจากมุมมองนี้ ความอ่อนน้อมถ่อมตนและความมีน้ำใจ ความเคารพและแบ่งปัน สิ่งสำคัญอีกอย่างคือความเต็มใจที่จะเจริญเติบโตในความรู้ร่วมกันและเพื่อเตรียมโครงสร้างที่จำเป็นเพื่อการแลกเปลี่ยนความมั่งคั่งทางจิตใจ การเป็นสานุศิษย์ ธรรมทูต และผลผลิตที่มีคุณภาพ ที่สามารถกลายเป็นความจริงที่เป็นรูปธรรมได้
- b) คำถามเรื่องการจัดกลุ่มพระศาสนจักรท้องถิ่นได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการของการก้าวเดินไปด้วยกันในพระศาสนจักรอย่างเต็มที่ ในการตอบคำถามว่าจะกำหนดแบบอย่างของการก้าวเดินไปด้วยกันและการอยู่เป็นหมู่คณะที่เกี่ยวข้องกับการรวมกลุ่มของพระศาสนจักรท้องถิ่นได้อย่างไร ที่ประชุมเห็นชอบถึงความสำคัญของการไตร่ตรองแยกแยะของพระศาสนจักรที่ดำเนินการโดยสภาอภิปาลและสหพันธ์สภาอภิปาลภาคพื้นทวีปเพื่อการดำเนินการที่เหมาะสมในระยะแรกของกระบวนการก้าวไปด้วยกัน
- c) กระบวนการก้าวไปด้วยกันได้แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายพระศาสนจักรและประมวลกฎหมายพระศาสนจักรตะวันออกทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อเข้าใจเนื้อหาเหล่านี้จากพระศาสนจักรท้องถิ่น ข้อเท็จจริงที่ว่าพระศาสนจักร (*Ecclesia tota*) คือความเป็นเอกภาพกันของพระศาสน

จักรต่าง ๆ กำหนดให้บิชอปแต่ละท่านปฏิบัติตามหน้าที่ของตนในการดูแลพระศาสนจักรทุกแห่ง (*sollicitudo omnium Ecclesiarum*) ในลักษณะตามหลักการของการอภิบาลของท่านในฐานะผู้ปกครองดูแลของพระศาสนจักร

- d) สถาบิชอปคาทอลิกมีบทบาทชี้ขาดในระยะแรกของกระบวนการก้าวไปด้วยกัน กระบวนการนี้ตั้งเอาความจำเป็นสำหรับการก้าวเดินไปด้วยกันและการอยู่เป็นหมู่คณะในระดับทวีป หน่วยงานที่ดำเนินงานในระดับเหล่านี้มีส่วนสนับสนุนการก้าวเดินไปด้วยกัน โดยเคารพความเป็นจริงในท้องถิ่นและกระบวนการของการเข้าสู่วัฒนธรรม ที่ประชุมแสดงความมั่นใจว่าโดยหนทางการเหล่านี้มีความเสี่ยงที่จะเป็นการรวมให้เป็นหนึ่งเดียว และการรวมศูนย์กลางในการปกครองของพระศาสนจักรจะถูกรองรับได้

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- e) ก่อนที่จะสร้างโครงสร้างพระศาสนจักรใหม่ เราจำเป็นต้องเสริมสร้างและฟื้นฟูโครงสร้างที่มีอยู่แล้ว นอกจากนี้ยังมีความจำเป็นสำหรับการศึกษาทางพระศาสนจักรและทางกฎหมายพระศาสนจักรเกี่ยวกับผลกระทบของการปฏิรูปที่เกี่ยวข้องกับการรวมกลุ่มของพระศาสนจักร เพื่อให้พวกเขาจะได้มีลักษณะเป็นการก้าวเดินไปด้วยกันที่สมบูรณ์มากขึ้น
- f) เมื่อพิจารณาถึงแนวทางดำเนินการก้าวไปด้วยกันของพระศาสนจักรแห่งสหัสวรรษแรก เราเสนอให้มีการศึกษาสำรวจว่าสถาบันเก่าแก่สามารถฟื้นฟูตามกฎหมายพระศาสนจักรในปัจจุบันได้อย่างไร และประสานสถาบันเหล่านั้นกับสถาบันที่เกิดขึ้นใหม่ได้อย่างไร เช่น สถาบิชอปคาทอลิก
- g) ลักษณะหลักความเชื่อและหลักกฎหมายพระศาสนจักรของสถาบิชอปคาทอลิกจำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติม โดยตระหนักถึงความเป็นไปได้ของการดำเนินการของการร่วมเป็นหมู่คณะ รวมถึงคำถามเกี่ยวกับหลักความเชื่อที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการเปิดการไตร่ตรองอีกครั้งเกี่ยวกับ สมณอัคราณัติของสถาบิชอปคาทอลิก *Motu Proprio Apostolos suos*
- h) กฎหมายหมายพระศาสนจักรใดอ้างถึงสภาใดสภาหนึ่ง (ระดับใหญ่และระดับแขวง) ที่สามารถปรับปรุงแก้ไขเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชากรของพระเจ้า ตามแบบอย่างของการได้รับการยกเว้นที่เกิดขึ้นในการประชุมสภาใหญ่แห่งออสเตรเลียเมื่อเร็วๆ นี้ได้หรือไม่

ข้อเสนอ

- i) ในบรรดาโครงสร้างต่างๆ ที่กำหนดไว้แล้วในประมวลกฎหมายนี้ เขตปกครองแขวงหรือเขตนครหลวงของพระศาสนจักรควรได้รับการฟื้นฟูและเสริมกำลังให้เป็นสถานที่ที่เป็นเอกภาพของพระศาสนจักรท้องถิ่นภายในอาณาเขตปกครองเหล่านั้น
- j) เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรมีการดำเนินการก้าวไปด้วยกันในระดับภูมิภาค ระดับประเทศ และระดับทวีปตามความเข้าใจที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการจัดกลุ่มพระศาสนจักรต่าง ๆ

- k) ในกรณีที่เป็น จำเป็น พวกเราเสนอแนะให้สร้างเขตปกครองแขวงระดับนานาชาติเพื่อเป็นประโยชน์ต่อบิชอปที่ไม่ได้อยู่ในสภาบิชอปคาทอลิกใดๆ และเพื่อส่งเสริมความเป็นเอกภาพระหว่างพระศาสนจักรต่างๆ ที่ข้ามพรมแดนระดับชาติ
- l) ในประเทศพิธีกรรมละตินซึ่งมีฐานานุกรมของพระศาสนจักรคาทอลิกตะวันออกด้วยพวก เราขอแนะนำให้รวมบรรดาบิชอปตะวันออกเข้าร่วมในการสภาบิชอปคาทอลิกระดับชาติ โดยปล่อยให้การปกครองของท่านเองมีอิสระตามหลักประมวลกฎหมายของตนเองนั้นไม่เสียหาย
- m) โครงสร้างที่เป็นที่ยอมรับของสหพันธ์สภาบิชอปภาคพื้นทวีปควรหาทางดำเนินการ แม้จะเคารพในลักษณะเฉพาะของแต่ละทวีป แต่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของการสภาบิชอปคาทอลิกและของพระศาสนจักรต่าง ๆ พร้อมด้วยผู้แทนของพวกท่านที่มีความหลากหลายจากประชากรของพระเจ้า

20. ชี้อนาคตของบรรดาบิชอปและการประชุมของพระศาสนจักร

จุดบรรจบของความแตกต่าง

- a) แม้ว่าประสบการณ์ของ “การเดินไปด้วยกัน” จะเหน็ดเหนื่อย ที่ประชุมรู้สึกถึงความชื่นชมยินดีในการประกาศข่าวดีของการเป็นประชากรของพระเจ้า โดยทั่วไปแล้วประสบการณ์ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการก้าวเดินไปด้วยกันในระยะนี้ได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดี โดยทั่วไปประสบการณ์ที่ชัดเจนที่สุดได้แก่การเปลี่ยนแปลงของการเฉลิมฉลองการก้าวเดินไปด้วยกันจากเหตุการณ์หนึ่งไปสู่กระบวนการหนึ่ง (ตามที่ระบุไว้ในสังฆธรรมนูญ *ความเป็นเอกภาพของบิชอป Episcopalis communio*) การปรากฏตัวของสมาชิกคนอื่นๆ ทั้งหญิงและชายด้วยใกล้ชิดกับบรรดาบิชอป การปรากฏตัวอย่างแข็งขันของผู้แทนสมาชิกในภราดรภาพ การเข้าเฝ้าเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการประชุม การเฉลิมฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณ ณ มหาวิหารนักบุญเปโตร บรรยากาศการสวดภาวนา และวิธีการสนทนาในพระจิตเจ้า และการจัดประชุมในหอประชุมเปาโลที่ 6
- b) การประชุมชี้อนาคตของบรรดาบิชอป ขณะเดียวกันก็รักษาคุณลักษณะของบิชอปที่โดดเด่นไว้ ทำให้เกิดความเชื่อมโยงภายในระหว่างมิติของการก้าวเดินไปด้วยกันกับชีวิตของพระศาสนจักร (การมีส่วนร่วมของทุกคน) มิติของความเป็นหมู่คณะ (การดูแลของบรรดาบิชอปเพื่อพระศาสนจักรทั้งครบ) และมิติของความเป็นพระศาสนจักรดั้งเดิม (การรับใช้ของบิชอปแห่งกรุงโรม ผู้ค้ำยันความเป็นเอกภาพ)
- c) กระบวนการก้าวเดินไปด้วยกันที่เคยเป็นและได้เป็นช่วงเวลาแห่งพระหรรษทานที่ทำให้กำลังใจแก่พวกเรา พระเจ้าทรงประทานโอกาสให้เราได้สัมผัสกับวัฒนธรรมใหม่ของการก้าวไปด้วยกัน ซึ่งสามารถนำทางชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักรได้ อย่างไรก็ตามพวกเราระลึกได้ว่าไม่ใช่เพียงแค่ว่าจะสร้างโครงสร้างของความรับผิดชอบร่วมกันขึ้นมา ถ้าหากขาดการกลับใจการเป็นธรรมทูตแห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน กระบวนการก้าวไปด้วยกันไม่ได้ลดทอนความรับผิดชอบส่วนตัวของผู้ที่ได้รับเรียกให้เข้าร่วมในทุกระดับของพระศาสนจักรโดยอาศัยสิ่งที่ดีงามของพันธกิจและจิตตารมณ์ของพวกท่านให้มากขึ้นไปอีก

เรื่องที่ต้องพิจารณา

- d) การเข้าร่วมของสมาชิกอื่นที่ไม่ใช่บิชอปในฐานะประจักษ์พยานของการก้าวเดินไปด้วยกันเป็นเรื่องที่น่าชื่นชม อย่างไรก็ตามการตั้งคำถามยังคงเปิดกว้างเกี่ยวกับผลกระทบของการเข้าร่วมในฐานะสมาชิกเต็มตัวต่อลักษณะบิชอปในที่ประชุม บางคนเห็นความเสี่ยงที่งานเฉพาะของบิชอปจะไม่เข้าใจอย่างเพียงพอ หลักเกณฑ์ในการเรียกสมาชิกที่ไม่ใช่บิชอปให้เป็นส่วนหนึ่งของการประชุมจะต้องได้รับการชี้แจงด้วย
- e) มีการรายงานประสบการณ์ต่างๆ เช่น การประชุมพระศาสนจักรลาตินอเมริกาและแคริบเบียนครั้งแรกในเดือนพฤศจิกายน 2021 องค์กรแห่งประชากรของพระเจ้าในบราซิล และการประชุมสภาใหญ่แห่งออสเตรเลีย ยังคงต้องระบุและเจาะวิธีการบูรณาการการก้าวเดินไปด้วยกันและการอยู่เป็นหมู่คณะในอนาคต โดยแยกแยะ (โดยไม่แบ่งแยกจากกันมากเกินไป) การมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนในประชากรของพระเจ้าในการตัดสินใจอย่างละเอียด และงานเฉพาะของบิชอป การเปล่งเสียงของการก้าวเดินไปด้วยกัน การอยู่เป็นหมู่คณะ และอำนาจหน้าที่ของบิชอปไม่ควรตีความในรูปแบบที่ตายตัวหรือเชิงเส้นตรง แต่เป็นการปรับเปลี่ยนหมุนเวียนในการร่วมกันรับผิดชอบในหน้าที่ที่แตกต่างกัน
- f) ในระดับภูมิภาค เป็นไปได้ที่จะคิดถึงขั้นตอนต่อเนื่องกัน (การประชุมระดับพระศาสนจักรตามด้วยการประชุมบรรดาศิขอป) ถือว่าเหมาะสมที่จะชี้แจงว่าสิ่งนี้อาจถูกนำเสนอโดยอ้างอิงถึงพระศาสนจักรคาทอลิกโดยรวมได้อย่างไร บางคนเชื่อว่าวิธีการที่ใช้ในการประชุมนี้ตอบสนองต่อความต้องการนี้ ส่วนคนอื่นๆ เสนอให้การประชุมบรรดาศิขอปติดตามการประชุมระดับพระศาสนจักรเพื่อสรุปการไตร่ตรองแยกแยะ ถึงกระนั้น คนอื่นๆ ก็เลือกที่จะสงวนบทบาทของการประชุมซึ่อดไว้กับเฉพาะบรรดาศิขอป
- g) การมีส่วนร่วมในการประชุมและกระบวนการก้าวไปด้วยกันของพระศาสนจักร ซึ่งจัดทำโดยผู้เชี่ยวชาญจากหลายภาคส่วนที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะบรรดานักเทววิทยาและนักกฎหมายพระศาสนจักรก็มีสิ่งที่จะนำเสนอด้วยเช่นกัน
- h) นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องไตร่ตรองถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการก้าวไปด้วยกันกับอินเทอร์เน็ตและกับสื่อมีเดีย

ข้อเสนอ

- i) กระบวนการก้าวไปด้วยกันในทุกระดับของพระศาสนจักรควรได้รับการประเมินผล
- j) ผลการประชุมสมัยแรกของการประชุมซินอดของบรรดาศิขอปสมัยสามัญครั้งที่ 16 ควรได้รับการประเมินผล

การดำเนินการร่วมไปกับการเดินทาง

เราจะเปรียบพระอาณาจักรของพระเจ้าอย่างไร
หรือจะใช้อุปมาอะไรอธิบายเรื่องนี้ (มาระโก 4:30)

พระวาจาของพระเจ้ามีความสำคัญเหนือกว่าถ้อยวาจาของพระศาสนจักร ถ้อยคำของเหล่าสานุศิษย์ แม้แต่ของซินอดก็เพียงเสียงสะท้อนของสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสเท่านั้น

พระเยซูเจ้าทรงเลือกตรัสเป็นคำอุปมาเพื่อประกาศพระราชาชัยของพระเจ้า พระองค์พบภาพต่าง ๆ ที่กล่าวถึงพระธรรมล้ำลึกของพระเจ้าในประสบการณ์ตามปกติของชีวิตมนุษย์ ได้แก่ ธรรมชาติของโลก สถานที่ทำงาน องค์ประกอบต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ด้วยหนทางนี้ พระองค์ทรงให้เราเห็นว่าพระราชาชัยของพระเจ้าอยู่เหนือเราแต่ก็มีได้ห่างไกลจากเราเท่าไรนั่น ไม่ว่าเราจะเห็นพระราชาชัยของพระเจ้าในเรื่องของโลกนี้ หรือเราจะไม่มัววันเห็นเลย

พระเยซูทรงเจ้าเห็นโชคชะตาของพระองค์เองปรากฏอยู่ในเมล็ดพืชที่ตกลงสู่พื้นโลก ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่มีความสำคัญซึ่งถูกกำหนดให้เสื่อมสลายแต่ยังมีพลังขับเคลื่อนแห่งชีวิตเป็นพลังขับเคลื่อนที่ไม่อาจหยุดยั้งและคาดเดาไม่ได้ของปีศาจ นี่คือนักขับเคลื่อนที่ถูกกำหนดมอบให้แก่ชีวิต เพื่อเป็นปงสำหรับหลาย ๆ คน เป็นปงถูกกำหนดให้เป็นศีลมหาสนิท

ทุกวันนี้ในวัฒนธรรมที่ผู้คนต่อสู้กันเองเพื่อแย่งชิงอำนาจและหมกมุ่นอยู่กับเพียงสิ่งที่มองเห็น พระศาสนจักรได้ถูกเรียกให้สะท้อนพระวาจาของพระเยซูเจ้า เพื่อนำพวกเขากลับมาใช้ชีวิตอีกครั้งอย่างเต็มศักยภาพ

“เราจะเปรียบพระอาณาจักรของพระเจ้าอย่างไร หรือจะใช้อุปมาอะไรอธิบายเรื่องนี้” เป็นคำถามของพระเยซูเจ้าทำให้งานที่อยู่ข้างหน้าเรากระจ่างชัดขึ้น ไม่ใช่เรื่องของการกระจายตัวไปในหลายๆ ด้าน ลดทุกสิ่งทุกอย่างลง ความ เป็นเหตุเป็นผลของประสิทธิภาพและเป็นกระบวนการขั้นตอน ท่ามกลางถ้อยคำและข้อเสนอมากมายของรายงานฉบับนี้ เป็นเรื่องที่ต้องเข้าใจถึงสิ่งที่แสดงให้เห็นเป็นเมล็ดพันธุ์เล็ก ๆ แต่เป็นสิ่งที่เกิดผลขึ้นในอนาคต และจินตนาการว่า จะนำเมล็ดพันธุ์นี้ไปสู่อุทิศได้อย่างไร ดินที่จะทำให้เมล็ดพันธุ์เจริญเติบโตและเกิดผลเต็มทีเพื่อประโยชน์ของผู้คนเป็นอันมาก “สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร” พระนางมารีย์ถามตัวเองที่นาซาเร็ธ (ลูกา 1:34) หลังจากได้ยินพระวาจา มีเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น คือ จงดำรงคงอยู่ในเงาของพระจิตเจ้า และยอมให้ตัวเองถูกห้อมล้อมด้วยพลังของพระองค์

ขณะที่เรามองไปข้างหน้าถึงช่วงระหว่างนี้จนถึงการประชุมสมัชชาที่ 2 ขอให้เราขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับการเดินทางมาจนถึงตอนนี้และสำหรับพระพรที่พระองค์ได้ทรงช่วยพรไว้ เรามอบการเดินทางระยะต่อไปให้กับการต่อคำเสนอวิงวอนของพระนางมารีย์พรหมจารี เครื่องหมายแห่งความหวังและความบรรเทาใจที่แน่นอนแก่ประชากรผู้สัตย์ซื่อของพระเจ้าเมื่อพวกเขาก้าวเดินทางต่อไป และของนักบุญซีโมนและนักบุญยูดาห์ อัครสาวก ผู้ซึ่งเราเฉลิมฉลองพวกท่านในวันนี้ เราทุกคนได้รับเชิญให้ต้อนรับเมล็ดพันธุ์เล็ก ๆ โดยที่รายงานสรุปสังเคราะห์นี้แสดงให้เห็นสัญลักษณ์นั้น

ข้าพเจ้าทั้งหลายยืนต่อหน้าพระองค์ ข้าแต่พระจิตเจ้า!

กรุงโรม วันที่ 28 ตุลาคม 2023 ฉลองนักบุญซีโมนและนักบุญยูดาห์ อัครสาวก

สารบัญ

พระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกันในพันธกิจ

บทนำ

ภาคที่ 1 - โฉมหน้าของพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน

1. การก้าวเดินไปด้วยกัน : ประสบการณ์และความเข้าใจ
2. รวมตัวกันและถูกส่งโดยพระตรีเอกภาพ
3. การเข้าสู่ชุมชนแห่งความเชื่อ: การเข้ามาเป็นคริสตชน
4. บรรดาผู้คนยากจน บุคคลสำคัญของการเดินทางของพระศาสนจักร
5. พระศาสนจักร “จากทุกเผ่า ทุกภาษา ทุกประเทศ และทุกชาติ”
6. ธรรมประเพณีของพระศาสนจักรตะวันออกและพระศาสนจักรละติน
7. บนหนทางสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตชน

ภาคที่ 2 - ทุกคนเป็นสานุศิษย์ ทุกคนเป็นธรรมทูต

8. พระศาสนจักรเป็นพันธกิจ
9. สตรีในชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักร
10. ชีวิตผู้ปฏิบัติคุณตน และฆราวาสผู้ร่วมงาน และกลุ่มองค์กรเคลื่อนต่าง ๆ: เครื่องหมายอันทรงพลัง
11. สังฆานุกรและบาทหลวงในพระศาสนจักรที่ก้าวไปด้วยกัน
12. บิชอปในความเป็นเอกภาพของพระศาสนจักร
13. บิชอปแห่งกรุงโรมในขณะบิชอป

ภาคที่ 3 - ถักทอสานสายสัมพันธ์ สรรสร้างชุมชน

14. แนวทางแห่งการก้าวเดินไปด้วยกันเพื่อการอบรม
15. การไตร่ตรองแยกแยะของพระศาสนจักรและคำถามปลายเปิด
16. การมุ่งไปสู่พระศาสนจักรที่รับฟังและร่วมอยู่เคียงข้าง
17. การทำพันธกิจในสภาพแวดล้อมแห่งดิจิทัล
18. โครงสร้างของการมีส่วนร่วม
19. การรวมกลุ่มของพระศาสนจักรต่าง ๆ ภายในความเป็นเอกภาพของพระศาสนจักรทั้งครบ

20. ซีนอดของบรรดาบิชอปและการประชุมของพระศาสนจักร
การดำเนินการร่วมไปกับการเดินทาง